

בדלתיים סגורות

1 באשר לשיחת ההרפיה, ה' אינה שוללת את האפשרות ששיחת ההרפיה התקיימה על רקע ביקורי
2 תנחומים של הנאשם אצל משפחות שכולות ולחץ נפשי בו היה שרוי. כך לא שללה את האפשרות כי
3 השימוש הראשוני במלה הרפיה – מקורו בה, אם כי הקונוטציה המינית הגיעה מהנאשם, קונוטציה
4 אותה הבינה בזמן אמת מאופן אמירת הדברים ע"י הנאשם "משהו שובבי בלשון המעטה, שגרם לי
5 להבין שיש איזה הקשר מיני שלא הייתי מודעת אליו." (עמ' 673), וכן מהחיוך ומימיקת הפנים
6 שהתלוותה לאמירת הדברים על ידי הנאשם "אולי לחיוך שהיה, הבעות הפנים שהתלוו למלה
7 הבנתי שיש לה קונטקסט אחר..." (עמ' 676) בזמן אמירת הדברים שכב על הספה בלשכתו וחייך.

פרק ג' - עדות אביה של ה'

8 מטבע הדברים, אביה של ה' לא היה נוכח בזמן החיבוקים ולא ראה אותם. עדותו הובאה על ידי
9 התביעה על מנת לתמוך בעדות ה' לפיה סיפרה לו על ההתרחשויות מיד לאחר החיבוק הראשון, וכן
10 על מנת להעיד בדבר מצבה הנפשי של ה' בסמוך לאירוע, מצב המלמד כי אין המדובר בחיבוק רגיל,
11 כי אם בחיבוק בעל משמעות אינטימית.

12 אביה של ה' העיד בבית משפט על נסיבות התודעותו לפרטי האירועים מפי ה' כך:
13 באחד הימים ביקשה ה' להתייעץ עמו באופן אישי; בשיחה ביניהם סיפרה לו ה' "שהיא נתקלת
14 בעבודתה, גם ברמזים מילוליים וגם בשליחות ידיים שמבטאות את זה, שהקשר שהנשיא מעוניין
15 בה, הוא מעבר לעבודתה" (עמ' 682) והתייעצה איתו מה לעשות.
16 ה' לא פירטה מה היו אותם הערות ורמזים מילוליים, אך מאחר והוא ובתו "מבינים אחד את השני
17 יפה מאוד", היה לו ברור מתוך השיחה ביניהם, שהנאשם רוצה קשר אינטימי עימה (עמ' 682). גם
18 באמירתה "שליחות ידיים", ה' לא תיארה את פרטי המעשה, אולם הוא הבין את הסיטואציה וכי
19 "חד משמעית שהיא לא מעוניינת בקשר הזה" (עמ' 683) לפיכך יעץ לה להציב לנאשם גבולות חד
20 משמעיים וברורים, ו- ה' אמרה כי כך אמנם תעשה.

21 האב סיפר כי למרות אופייה המאופק וקר-הרוח של בתו, הרי במהלך שיחתם היא היתה נסערת
22 ומבולבלת שלא כהרגלה, ומיכרותו אותה, לולא היתה נתונה בבעיה לא היתה באה להתייעץ עמו.
23 "ה' היא סך הכל בדרך כלל שומרת על קור רוח, גם במצבים לא פשוטים. יש לה את האופי הזה,
24 אבל לא היה לי שום ספק שהיא היתה מאוד נסערת, ולא ידעה איך לצאת מזה ומבולבלת. אני
25 התרשמתי שהיא היתה מאוד נסערת" (עמ' 683).

בדלתיים סגורות

- 1 משעומת עם הבדלי הגרסאות בינו לבין ה באשר לנסיבות קיום השיחה ביניהם, באשר ה העידה על
2 שיחה טלפונית בעוד הוא העיד על "שיחה אישית" שהתקיימה בביתו, השיב העד כי כך הוא זוכר וכי
3 השיחה התקיימה לפני כ-6 שנים, אך "בודאי שהתקיימה שיחה" (עמ' 688).
4
5 לשאלה מדוע לא הזכיר בהודעתו במשטרה את סערת הרגשות בה היתה נתונה בתו במהלך שיחתם,
6 השיב כי לא נשאל על כך, אולם עמד על כך כי הוא זוכר שהיתה מאוד נסערת. הגם ש-ה לא בכתה
7 בעת ששוחחה עמו, הוא הבחין שהיא היתה במצוקה קשה: "והיתה מאוד נרגשת והיתה מאוד,
8 והיא היתה בקושי עצום, היתה בקושי עצום, תשמע זה נשיא המדינה" (עמ' 696). וכן:
9 "וזה בגלל התכונות האישיות שלה, היא מאוד מיוחדת...והיא הרבה פעמים גם במצבים קשים,
10 שומרת על קור רוח, אבל אני בתור אבא מכיר בדיוק מה קורה אצלה, היא לא צריכה לבכות, בשביל
11 שאני אבין כמה זה מעיק לה ונואב לה" (עמ' 696).
12
13 עוד סיפר העד כי כעבור זמן מה שאל את ה אם היא עשתה דבר מה בעקבות השיחה ביניהם ו-ה
14 ענתה לו כי טרם נקרתה בפניה ההזדמנות לכך, אולם ציינה כי היא תעשה זאת. בהמשך, ולאחר
15 שוידא עמה מספר פעמים שהכול כשורה, היא אמרה לו בסופו של דבר "שזה נעשה" (עמ' 683).
16
17 דבריו של העד, שהותיר רושם של אדם שקול, רציני ואינטליגנטי חבורר בזהירות את דבריו,
18 מהימנים עלינו ומשכנעים. העד העיד אך ורק על דברים הזכורים לו, ולא ניסה לחתאים עדותו
19 לעדותה של בתו. גרסתו בבית המשפט היתה עקבית, וזה לגרסתו בהודעתו במשטרה ומתיישבת עם
20 גרסתה של ה, הן בשאלת רמת הפירוט אליה נכנסה בשיחתה עמו, הן בכל הנוגע למצבה הנפשי בעת
21 השיחה עמו והן ביחס לצעדים בהם נקטה בעקבות השיחה עמו.
22
23 השוני בין גרסתו לבין גרסת בתו ביחס לנסיבות קיום השיחה אישית או טלפונית, הינו זניח אין בו
24 כדי לפגום במהימנותו של העד, לאור התרשמותנו מאמינותו וכנותו. יתרה מכך, העד סיפר על קיומן
25 של מספר שיחות עם בתו, שנועדו לברר אם שלום לה ואם יישמה הלכה למעשה את אשר יעץ לה
26 באותה שיחה שהוא זוכר שקיים עימה, ולא מן הנמנע כי העד זכר אך שיחה זו שהתקיימה בביתו
27 ולא זכר שיחה אחרת, קצרה יותר, שהתקיימה טלפונית בינו לבין ה באותו נושא.

בדלתיים סגורות

פרק ד' - גרסת הנאשם ועדותו

- 1 בתשובתו לאישום כפר הנאשם, כאמור, במיוחד לו, אך טען כי יתכן ובהזדמנויות בודדות חיבק את
- 2 ה חיבוקים תמימים ללא כל קונוטציה מינית. תגובה כללית זו הותירה גדר מחלוקת "ניזיל"
- 3 שאיפשר לו מרחב תמרון גדול בין גרסאות שונות, כפי שנראה להלן.
- 4 בחקירתו במשטרה, ת/5 מיום 6.9.2006, שלל הנאשם מכל וכל שחיבק את ה פנים מול פנים, גם
- 5 הכחיש אפשרות שליווה אותה לדלת:
- 6 "משה: אני מכחיש את זה, אני מכחיש את זה, אני מצטער, אני מכחיש את זה... יכול
- 7 להיות שחיבקתי אותה בכתף, לא פנים אל פנים, לא פנים אל פנים. חיבוק
- 8 בכתף... אני לא מלווה עובדים לדלת, לא צריך ללוות. יכול להיות שהייתי מרוצה
- 9 ממשו והייתי שם לה יד על הכתף... לא פנים אל פנים, לא חזיתי...
- 10 יואב: אדוני מכחיש את זה שהוא חיבק אותה.
- 11 משה: אני מכחיש את זה שחיבקתי אותה פנים אל פנים..." (עמ' 11-12 לת/5).
- 12
- 13 בהמשך הסתייג קמעא מהכחשתו הגורפת והעלה אפשרות לפיה יתכן והיה חיבוק חזיתי, אך היתה
- 14 זו דווקא ה שחיבקה אותו פנים אל פנים:
- 15 "אני מכחיש את זה שחיבקתי אותה פנים אל פנים... יכול להיות שהיא חיבקה אותי אגב שסיימה
- 16 עבודה או משהו, להגיד שלום... או עם... שבאתי מחו"ל היא באה וחיבקה פנים אל פנים. זה סגנון
- 17 ש... אצל הדור הצעיר יותר מקובל אצל הדור שלי לא מקובל, חיבוק פנים אל פנים." (עמ' 12 ל-
- 18 ת/5).
- 19
- 20 בהודעתו ת/10 אישר הנאשם אפשרות של חיבוק פנים אל פנים, אך סייג אפשרות זו בנסיבות של
- 21 סיום עבודתה אצלו:
- 22 "שאלה: חיבוק את ה מקדימה?
- 23 תשובה: חיבוק יכול להיות אבל לא היתה לחיבוק זה שום משמעות... אולי לקראת סיום
- 24 תפקידה או בסיום תפקידה." (ת/10, עמ' 15 שורות 403-405).
- 25
- 26 בעדותו בבית משפט בחקירה ראשית שינה הנאשם פעם נוספת את עמדתו וחזר לגרסה הראשונית
- 27 לפיה איננו זוכר חיבוק 'פנים אל פנים', והיה מוכן לאשר רק התקיימותו של 'חיבוק מהצד':
- 28 "היא מדברת על שקמתי ללוות אותה לדלת, בליווי לדלת, חיבוק מהצד, מכתף. יכול להיות שזה
- 29 קרה, פעם פעמיים. פנים אל פנים אני לא זוכר" (עמ' 4492).
- 30 הנאשם כפר מכל וכל באופיים המיני של החיבוקים.
- 31

בדלתיים סגורות

- 1 בחקירתו הנגדית אישר הנאשם כי ליווה את ה לדלת היציאה, הגם שבחקירתו במשטרה הכחיש
- 2 זאת מכל וכל, אך הפעם הכחיש חיבוק חזיתי.
- 3 "ת. אני זוכר שכן היה חיבוק, אני לא זוכר אם פעמיים או שלוש,...
- 4 ש. אתה זוכר אותו?...אז בבקשה בוא תתאר לי, איזה חיבוק היה עם ה.
- 5 ת. חיבוק שבדרך החוצה, אני מלווה אותה, לא פנים אל פנים, לא פנים אל פנים,
- 6 לא הצמדת חזה,...חיבוק שאני שם יד על הכתף ואני מלווה אותה בדרך לדלת החוצה,
- 7 כזה,...
- 8 ש. חיבוקים מקדימה, תוך הצמדת החזה שלה לחזה שלך, תוך כריכת הידיים שלך מסביב
- 9 לגופה, לפיתת הגוף שלה אליך, ושלוש או ארבע פעמים, כפי שהיא טוענת, זה אני מבינה
- 10 אתה אומר לא היה.
- 11 ת. לא היה. " (עמ' 5740-5739).
- 12
- 13 בהמשך החקירה אישר הנאשם כי יתכן וחיבק את ה חיבוק פנים אל פנים, אך החיבוק נעשה ביזמת
- 14 ה, עת שמחה לקראתו כשחזר מחו"ל, כאשר גם על גרסה חדשה זו הוא לא היה מוכן להתחייב
- 15 משסייג אותה באמירת "לא זוכר" ו"יכול להיות":
- 16 "...יכול להיות שבאחד המקרים שחזרתי מחו"ל, היתה, היה חיבוק הדדי, שלה אלי, שלי אליה,
- 17 ללא שום כוונות מיניות, פנים אל פנים, אבל ללא שום כוונות מיניות, לשנייה אחת שתיים של
- 18 אמירת שלום, של קבלת פנים, זהו. אבל בשום פנים ואופן, אני לא זוכר גם את זה, " (עמ' 5742).
- 19 וכן:
- 20 "אני באתי מחו"ל, יכול להיות שהיא חיבקה אותי, אני חיבקתי אותה פנים אל פנים, זה יכול
- 21 להיות... אני לא אמרתי עם ידיים צמודות לגוף, היה, אם, כשאני אומר שהיא חיבקה אותי,
- 22 הכוונה שהיא החזירה חיבוק פנים אל פנים, כלומר זה לא משהו שהיא שללה אותו, זה לא משהו
- 23 שהרתיע אותה, זה לא משהו שגרם לה לא לרצות, זה היה משהו משותף, הדדי,"
- 24 (עמ' 5745).
- 25
- 26 ואלו הן גרסאות הנאשם לפי התפתחותן:
- 27 האחת - לא היה חיבוק פנים אל פנים (ת/א, עמ' 11-12), היה צידי בלבד. גם לא היה ליווי לדלת.
- 28 השניה - יכול להיות ש- ה היא זו שחיבקה אותו פנים אל פנים כשחזר מחו"ל (הוא לא). הוא ליווה
- 29 אותה לדלת.
- 30 השלישית - יכול להיות ש- ה חיבקה אותו פנים אל פנים וגם הוא חיבק אותה פנים אל פנים כשחזר
- 31 מחו"ל, דהיינו חיבוק חזיתי משותף והדדי.
- 32

בדלתיים סגורות

- 1 מן האמור עד כה עולה כי גרסתו של הנאשם באשר לצורת החיבוקים, הינה גרסה משתנה, כאשר
- 2 לא ניתן לדעת מתוך שלל הגרסאות העובדתיות המתחלפות שהועלו על ידו, באיזו מביניהן דבק.
- 3 גם התייחסותו של הנאשם להערתה של ה לפיה בחיבוק השני אמרה לו שהדבר אינו רצוי לה, לא
- 4 היתה עקבית ואחידה: במהלך חקירתו במשטרה טען הנאשם כי איננו זוכר הערה כזו, אף לא את
- 5 תגובתו לה, וכאילו בעדותו בבית המשפט לא שלל הנאשם את האפשרות ש- ה אכן העירה לו: "יכול
- 6 להיות אני לא שולל את זה..." והוסיף ואמר (עמ' 4492) שיתכן אף כי חש אי נעימות בעקבות
- 7 ההערה, אך הדבר לא נחרט בזיכרונו בשל סגנונה העדין של ה, וכדבריו:
- 8 "ברגע שהיא העירה, ואני לא שולל את זה שהיא העירה, העניין בודאי, בודאות אני אומר לך, אני
- 9 מכיר את עצמי, בודאי נפסק. יכול להיות שאני הרגשתי אי נעימות מההערה הזאת, אבל זה לא
- 10 נחרט בזיכרוני, יכול להיות ש-ה בסגנון העדין שלה, בשפה העדינה שלה, יכול להיות שהיא
- 11 שאמרה את זה כל כך עדין, שזה אפילו לא נחרט בזיכרוני." (עמ' 4499).
- 12
- 13 משהותרס כלפיו ב-ח.נ. כי גרסתו לפיה אינו זוכר את הערתה של ה, אינה חגיגנית משאינה
- 14 מתיישבת עם אופי ההערה בהיותה חריגה ומביכה שבאה מפיה של [REDACTED], המשך הנאשם
- 15 לדבוק בגרסתו לפיה איננו זוכר הערה שכזו, מאידך, סירב לומר כי ה משקרת בעניין זה:
- 16 "ת. אני לא יכול להגיד לכם שהיא משקרת...אני לא יכול להגיד עליה שהיא משקרת... כי זו
- 17 לא א' (ממשרד התיירות). וזה ההבדל ולכן אני מסייג ואת מה שציטטה השופטת שבה, בא
- 18 בעקבות זה שאני לא רוצה להגיד עליה שהיא שיקרה. אני לא זוכר אמירה כזו. אני לא
- 19 זוכר שהיא העירה לי.
- 20 ש. אז זאת אומרת שהיא שיקרה...
- 21 ת. זה לא נכון, זה לא המסקנה." [(ההדגשות אינן במקור) (עמ' 5755)].
- 22
- 23 חרף הדברים האמורים, לא נמנע הנאשם מהעלאתן של השערות באשר לסיבות שגרמו, לטענתו, ל-
- 24 ה להחריף את עדותה נגדו על מנת להפלילו ולהרשיעו, הגם שהשערות אלו מעולם לא הוטחו ב- ה
- 25 בחקירתה הנגדית ועמדו בניגוד גמור לאמירתו כי ה איננה שקרנית.
- 26 הטענה הראשונה היתה נוכחות בעלה - [REDACTED] ובעלה נוכח, ומכאן שהיא צריכה להחריף את
- 27 עדותה נגד הארכי פושע (עמ' 5728).
- 28 השנייה: הנאום של מני מזוז השפיע עליה, כותרות העיתונים השפיעו עליה, הפרקליטות והמשטרה
- 29 השפיעו עליה (עמ' 5730).
- 30
- 31

בדלתיים סגורות

- 1 וגם מקומה של השלישית לא נפקד:
- 2 יש איזשהו גורם נוסף שאמר להן – למתלוננות - שהעדות הראשונה לא מספיקה להרשיע כדי
- 3 להאשים וצריכים משהו נוסף (עמ' 5734).
- 4
- 5 הנאשם אחז בחבל משני קצותיו; מחד גיסא, טען כי ה' ישרה והגונה, ולא היה מוכן לומר עליה
- 6 שהיא שקרנית בניגוד לאחרות שלא חסך מהן את שבט לשונו, מאידך גיסא, הפריח לחלל האוויר
- 7 סיבות שונות ומשונות בגין ה' העצימה עדותה נגדו מתוך כוונה להרשיעו.
- 8
- 9 הנאשם אף שלל, כאמור, בהודעתו במשטרה כי הוא נוהג ללוות עובדים לדלת – בכלל, וכי ליווה את
- 10 ה' לדלת – בפרט, וכדבריו:
- 11 "אני לא מלווה עובדים לדלת, לא צריך ללוות..." (הודעתו מיום 6.4.2006).
- 12 שעה שבעדותו בבית המשפט אישר כי יתכן כי ליווה את ה' לדלת פעם או פעמיים, וכדבריו:
- 13 "היא מדברת על שקמתי ללוות אותה לדלת, בליווי לדלת, חיבוק מהצד מכתף. יכול להיות שזה
- 14 קרה, פעם, פעמיים..." (עמ' 4492).
- 15
- 16 כן נציין כי בנוסף לגרסאות השונות שפורטו לעיל, דאג הנאשם "לתבל" את עדותו במלות מילוט כגון
- 17 "לא זוכר", "יכול להיות", "לא שולל" וכו' – על מנת שלא לקשור עצמו באופן החלטי לגרסה אחת,
- 18 ולהתאים דבריו, במידת הצורך, לגרסה שונה.
- 19
- 20 חנה כי כן, בפנינו עדות משתנה ובלתי עקבית שלא ברור ממנה, בסופה של עדות, מהי הגרסה בה
- 21 דבק הנאשם כתשובה לעדותה של ה'.
- 22
- 23 **פרק ה - מצב נפשי ותלונה מיידית:**
- 24 הפסיקה מתייחסת למצב נפשי חריג של מתלוננת בסמוך מאוד למועד שלאחר ביצוע המעשה עליו
- 25 היא מתלוננת, כאל גורם התומך בגרסתה ומחזקה, כפי שנקבע, בין היתר, ב-ע"פ 3416/98 איפרגן נ'
- 26 מדינת ישראל, פ"ד נד(4) 769, 784 (2000):
- 27 "...נקבע כי עדות בדבר מצבו הנפשי של הקורבן לאחר מעשה יכולה לקיים את דרישת הסיוע
- 28 (ראו, בין היתר: ע"פ 147/79 קובו נ' מדינת ישראל [3], בעמ' 726; ע"פ 819/96 גואטה נ' מדינת
- 29 ישראל [4]; ע"פ 6214/94 מדינת ישראל נ' פלוני [5]; ע"פ 7086/93 פלוני נ' מדינת ישראל [6]. וראו
- 30 גם צ' האופטמן "אונס – יסוד ההסכמה ודיני הראיות" [22], בעמ' 228, לעניין קבילות עדות בדבר
- 31 "תסמונת טראומת האונס" המופיעה אצל קורבנות אונס). ואכן, עדות בדבר מצבו הנפשי של קורבן

בדלתיים סגורות

- 1 העבירה לאחר מעשה מקובלת במשפטי אונס כעניין שבשיגרה. במקרים כאלה מדובר, בדרך-כלל,
- 2 במצב נפשי המתגלה סמוך אחרי העבירה..."
- 3 וכן ע"פ 1121/96 פלוני נ' מדינת ישראל, פ"ד נד(3) 353, 361 (1996):
- 4 "בית משפט זה כבר קבע בשורה ארוכה של פסקי דין כי התנהגותו של קרבן בעקבות עבירת המין
- 5 שבוצעה בו ומצבו הנפשי, יכולים לשמש כראייה אובייקטיבית שיש בה כדי לסייע לגרסתו..."
- 6 וכן: "מקובל היה עלינו מאז ומתמיד שראיית סיוע כזו עולה גם מתוך תיאור התנהגותו של קרבן
- 7 העבירה בהקשר לעבירת המין המיוחסת לנאשם..."
- 8 כאמור, וכפי ששמענו מעדותה של ה, הרי לאחר החיבוק הראשון היא יצאה מהלשכה נסערת -
- 9 הלכה לגן משכן הנשיא, בכתה, התקשרה לאביה, סיפרה לו מה אירע והתייעצה עימו. מפי אביה של
- 10 ה שמענו כי ברגיל, ה היא בעלת אופי חזק ושומרת על קור רוח, ותגובתה זו הפעם היתה חריגה.
- 11 מתיאור תגובתה לעיל עולה כי ה הבינה וחשה בזמן אמת כי אין מדובר בחיבוק אבהי, כפי שטענה
- 12 בחקירתה הראשונה. מצבה הנפשי האמור והתקשרותה המיידית לאביה מצביעים על כך כי חוותה
- 13 אירוע חריג שגרם לה לסערת רגשות, וכי היתה במצוקה. "היתה בבעיה" כפי שהתבטא אביה.
- 14 גם תחושותיה בימים שלאחר אותו אירוע, דחינו, חששותיה להיכנס ללשכתו של הנאשם ולשהות
- 15 עמו ביחידות, מצביעים על כך ש- ה הבינה כי מדובר בחיבוקים בעלי קונוטציה מינית, שאם לא כן,
- 16 מה לה כי תחשוש מהנאשם.
- 17 כאמור, עדות אביה של ה תומכת בתיאור מצבה הנפשי ובתלונתה המיידית של ה בעקבות החיבוק
- 18 שחיבק אותה הנאשם, והיא מחזקת את גרסתה של ה ביתר שאת בהתחשב בעובדה כי מדובר
- 19 באשה צעירה אשר נוהגת בדרך כלל, לשמור על איפוק גם במצבים קשים.
- 20
- 21 **פרק ו' - מעשים דומים**
- 22 התביעה רואה בעדותן של העדות המתיישנות נ.א., נ.ר. וכן בעדותה של המתלוננת ל' נשוא
- 23 האישומים השלישי והרביעי, שהעידו על חיבוקים דומים שחיבק אותן הנאשם עת עבדו איתו והיו
- 24 כפופות לו - בגדר עדות על "מעשים דומים" שלה כוח מחזק המהווה נדבך ראיתי נוסף להוכחת
- 25 הלך הרוח המיני שליווה את חיבוקי הנאשם, ואת אי היותם חיבוקים ידידותיים.
- 26
- 27 א. כעולה מן האמור עד עתה - עצם קיומם של החיבוקים, המעשה הפיסי עצמו, אינו שנוי עוד
- 28 במחלוקת הגם ש- ה טוענת לחיבוקים חזיתיים, פנים אל פנים, והנאשם גורס כי מדובר בחיבוק
- 29 צדי, כשיד אחת שלו מונחת על כתפי ה, כשבאותו היגד הוא מאשר גם היתכנותו של חיבוק חזיתי
- 30 אם כי באופן הדדי.

בדלתיים סגורות

- 1 נותרה במחלוקת שאלת אופי החיבוקים, שהרי בעוד שמדברי ה' עולה האופי המיני, גורס הנאשם כי
- 2 מדובר בחיבוק ידידותי משולל אופי מיני.
- 3 כן נותרה במחלוקת שאלת מספרם של החיבוקים.
- 4 האופי המיני של החיבוקים מוכח, לטענת התביעה, לא רק מעדותה של ה', מהערוותיה לנאשם
- 5 ומתגובתה הסוערת לאחר האירועים, אלא גם משורת "המעשים הדומים" העולה מעדויותיהן של
- 6 נ.א., נ.ר. ו-ל' מן האישום השלישי.
- 7
- 8 הפסיקה קובעת כי המעשים הדומים מסייעים להוכחת הלך הנפש של עושה המעשה, ותוקפים טענה
- 9 אפשרית של נאשם בדבר היעדר כוונה פלילית ו/או מעשה אקראי, כאשר ביצוע המעשה אינו שנוי
- 10 במחלוקת:
- 11 "מעשה דומה מסתפק ב"דמיון" כללי של תבנית ה"מעשה הדומה" למעשה נושא האישום. לענין
- 12 כוחם הראייתי, מוגבל כוחו של "מעשה דומה" להשמטת הבסיס מתחת לטענת מקריות או היעדר
- 13 כוונה מצדו של עושה המעשה נושא האישום...
- 14 ככל ראייה כשרה, עשויים "מעשה דומה" ומעשה המשקף "שיטת ביצוע" – ... לשמש "תוספת"
- 15 לראיה עיקרית ולספק סיוע במקום שנדרש כזה...
- 16 ... מקום שהשאלה השנויה במחלוקת מתייחסת להלך הנפש של עושה המעשה – אין מניעה למצוא
- 17 סיוע ב"מעשה דומה" שזה מלמד על פי סיבו כאמור לעיל, על כוונתו של העושה."
- 18 (ע"פ 595/95 קריספין נ' מדינת ישראל, (לא פורסם) פסקה 5.ב. – ג.5).
- 19
- 20 עוד קובעת הפסיקה כי שעה שבעדות שיטה, שמטרתה להוכיח את זהות המבצע, נדרשת רמה גבוהה
- 21 של דמיון בין המעשים עד לכדי "טביעת אצבע" או "כרטיס ביקור", הרי שעה שמדובר בהוכחת
- 22 מעשים דומים, ניתן להסתפק במספר מאפיינים דומים בין המעשים, לאו דווקא באותה דרך ביצוע:
- 23 "...ניתן להסתפק בעדות המראה שעשה מעשה אחרים, אשר אחדות מתכונותיהן דומות לתכונות
- 24 המעשה הנדון; כגון כי המדובר באותו מבצע ובמעשה מסוג דומה – אך לאו דווקא באותה דרך של
- 25 ביצוע או באותו קרבן." (ע"פ 411/04 טטרו נ' מדינת ישראל. (לא פורסם) פסקה 13).
- 26
- 27 **ב. המתלוננת ל' (נשוא האישומים השלישי והרביעי)**
- 28 לאור הפירוט הנרחב בעניינה של ל' באישום השלישי, כפי שיובא להלן, נסתפק בהקשר זה אך
- 29 בחבאת תמצית מעשי הנאשם כלפי ל':
- 30 ל' עבדה בלשכת הנאשם בעת שכיהן כנשיא המדינה בדצמבר 2005. ביום שבו נערכה מסיבת יום
- 31 חולדת לכבודו של הנאשם, נכנסה ל' אל לשכתו על מנת לתאם עימו פרטים אחרונים בנוגע לאירוע.
- 32 לאחר שאיחלה לו מזל טוב, קם הנאשם ממקומו, אמר לה שמגיע לו חיבוק, התקרב אליה וחיבק

בדלתיים סגורות

1 אותה ממושכות מלפנים, כשהוא מצמיד את פלג גופו העליון לגופה ומטה את ראשו כלפי צווארה,
2 כמי שמבקש להריחה. לאחר מכן התרחש אף חיבוק נוסף.
3 לי אף העידה כי הנאשם אמר לה שיש לה "שפתיים חושניות", כמו גם התעניין בחייה האישיים
4 והרעיף מחמאות על הופעתה החיצונית.

ג. עדת התביעה נ.א.

7 העדה שימשה [REDACTED] משרד התיירות ועבדה עם הנאשם בין השנים [REDACTED]. בעדותה
8 תיארה העדה חרעפת מחמאות מצדו של הנאשם על מראה והפגנת התעניינות בחייה האישיים:
9 "הוא היה יכול להעיר על משהו שלבשתי, שנראה לו יפה, או שאני נראה יפה באותו יום... הרגשתי
10 עם זה מאוד לא נוח..." (עמ' 846). וכן:
11 "...היו מקרים שהוא היה מעביר אלי במהלך ישיבות כאלה פתקים, שגם ככה לשאל מה שלומך,
12 את נראית יפה, או כל מיני הערות כאלה." (עמ' 847).
13 העדה מתארת חיבוק דומה לזה שחיבק הנאשם את לי, שהתרחש אף הוא בסמוך למועד יום
14 הולדתו, ותוך שימוש הנאשם באותה תואנה:
15 "...זה קרה בסביבות תאריך יום ההולדת שלו. קראתי איזשהו מסמך, והוא היה קרוב אלי וצמוד
16 לכיסא, וכשסיימתי, קמתי ללכת ואז, ואז הוא ככה עצר אותי ואמר לי משהו כמו, אם לא נשיקה
17 אז חיבוק, ואז הוא חיבק אותי בשתי ידיים ונצמד אלי לכמה שניות והניח את הראש ככה על החזה
18 שלי, וזהו. ואחר כך עזב, ואני פשוט הייתי בהלם וממש ברחתי מהלשכה, מאוד ככה בהלם
19 ובתחושה של גועל והיה לי עם זה מאוד מאוד קשה, עם כל האירוע הזה... אני עמדתי עם שתי
20 ידיים צמודות אל הגוף והוא חיבק אותי עם שתי ידיים מסביב לגוף... ואת הראש הוא הניח ככה...
21 עם הלחי... הוא הצמיד את הגוף, הוא נצמד אלי." (עמ' 858-861).

ד. עדת התביעה נ.ר.

24 העדה שימשה [REDACTED] בין השנים [REDACTED] בתקופה בה שימש הנאשם כשר
25 התחבורה.
26 נ.ר. העידה כי באחת הפעמים קרא לה הנאשם לחדרו, שלא לצורכי עבודה, וניהל עימה שיחה על
27 מצבה האישי:
28 "באחת הפעמים הוא קרא לי לשיחה אצלו בלשכה, ורצה להכיר אותי ברמה של מי אני, בת כמה
29 אני, מאיפה אני, מאיפה ההורים, מה למדתי, אם יש לי חבר..." (עמ' 1719).
30 בהזדמנות אחרת קרא לה ללשכתו, ובתואנה לפיה הוא מבקש להראות לה את הנוף מחלונו, חיבק
31 את כתפה בחוזקה והוביל אותה לחלון משרדו תוך הטיית גופה לגופו:

בדלתיים סגורות

- 1 "אחת הפעמים נקראתי ללשכתו, וכשהגעתי לשם, אז הוא ניגש אלי וחיבק אותי חזק בצד, ואמר
- 2 לי בואי תראה איזה נוף משגע יש לי, נשקף מהחלון אצלי... והאחיזה שלו היתה חזקה..." (עמ' 1721).
- 3
- 4 עוד תיארה העדה כי באחת הפעמים בהן חזר הנאשם מחו"ל היא נקראה למשרדו, ושם תוך שהוא
- 5 מביע את געגועיו אליה, חיבק אותה חיבוק חזק פנים אל פנים, כשהוא מצמיד את פלג גופו העליון
- 6 לגופה, וכדבריה:
- 7 "... זה היה חיבוק של הבת האובדת חזרה.... פנים אל פנים... עם אחיזה חזקה והצמדה של החלק
- 8 העליון... חיבוק חזק... זה היה לי נורא מוזר, זה היה לי נורא מוזר," (עמ' 1724-1725).
- 9
- 10 כן תיארה נ.ר. שיחה לילית של הנאשם עימה, בדומה לשיחה הלילית שניהל הנאשם עם ה. באחד
- 11 הלילות התקשר אליה הנאשם בלי קשר לעבודה, תוך שהוא מציג עצמו כ"משה": "...באחד הערבים
- 12 אני מקבלת טלפון בסביבות... עשר בערב. טלפון שאומר נ' שלום מדבר 'משה'. את לא קולטת, מי
- 13 זה משה, ואז הוא אמר לי כן, כאילו משה השר, הוא אמר לי אני קופץ אליך לקפה, באותו רגע
- 14 התכווצתי, נבהלתי.. הייתי לבד בבית.. ואז אמרתי לו אה, באמת? חבר שלי מכין קפה נהדר, וגם
- 15 תגיד לי מתי אתה מגיע הוא יפתח לך למטה.. אז הוא אמר לי אה... אז זה כנראה זמן לא
- 16 מתאים..." (עמ' 1728).
- 17
- 18 ה. סיכום
- 19 דבריהן של נ.א. ו-נ.ר. מהימנים עלינו, כמו גם דבריהן של ל, כפי שיוסבר להלן באישום השלישי.
- 20 שלושתן לא יזמו את פנייתן למשטרה לא בזמן אמת ולא לאחר גילוי הפרשה נשוא הדיון ברבים. הן
- 21 לא רצו להיות מעורבות בפרשה זו, אלא זומנו לחקירה בעקבות עדותן של א' ממשרד התיירות ו-
- 22 א.כ. ממשרד התחבורה.
- 23
- 24 נ.א. אף הסתירה במודע בחקירתה הראשונה במשטרה תיאורים שהיה בהם לחצוץ על אופיים
- 25 המיני של מעשי הנאשם, וביניהם, החיבוק הצמוד שחיבק אותה הנאשם בסמוך ליום הולדתו וכן
- 26 הצעת הנאשם להגיע לחדרה במלון באילת. רק משהבינה כי לא עלה בידה, באמצעות תיאוריה
- 27 המינווריים, להתחמק מהצורך להעיד, ומתוך רצון שלא למסור עדות שקר בבית המשפט, פנתה
- 28 למרכז סיוע לנפגעות תקיפה מינית להתייעצות ובתיאום עם ב"כ המאשימה, הופנתה לחקירה
- 29 נוספת עובר לרענון בפרקליטות (עמ' 869).
- 30
- 31 עדותן של עדות אלה חוסה בצל הגדרת "המעשים הדומים" והיא מהווה הוכחה נוספת להלך הנפש
- 32 של הנאשם ולאופי חיבוקיו.

בדלתיים סגורות

פרק ז' – התייחסות לטענות ההגנה

הגם שהנאשם עצמו לא חלק על מהימנותה של ה, והרעיף עליה שבחים, אף הצהיר כי רצה בה ככלתו והכיר לה את בנו, הרי במסגרת הסיכומים העלתה ההגנה ספק באמינות שיש לייחס לדבריה, וניסתה לקעקע את עדותה.

בסיכומיה העלתה ההגנה מספר טענות בנוגע לגרסתה של ה, בחרנו להתייחס לעיקריות ביניהן, כמפורט להלן:

א. מספר החיבוקים

ההגנה מייחסת חשיבות רבה לעובדה ש- ה לא יכלה לומר בוודאות אם היו רק שלושה חיבוקים, או שמא ארבעה, ולגישתה, יש בכך להשליך על אמינותה. נטען כי מאחר ועסקין במתלוננת אינטליגנטית וחכמה, הדעת נותנת כי ככזו לא תתקשה לזכור פרטים מהותיים וחשובים, בעיקר כשמדובר באירועים כה חריגים. לכן ניתן היה לצפות שיהא ביכולתה לנקוב במספר מדויק של החיבוקים וכן לתאר פרטים עובדתיים מהותיים, כגון מועד האירועים, הקשר הדברים והנסיבות בהן התרחשו כל החיבוקים. מאחר ופרטים אלו נעדרים מגרסתה, יש להסיק מכך כי ה לא העידה מזיכרונה והדברים הינם פרי מסקנה מאוחרת.

מהודעותיה של ה במשטרה ומעדותה בבית המשפט עולה המסקנה כי הנאשם חיבק אותה שלושה חיבוקים וודאיים. ה, שנקטה משנה זהירות בתאורה את האירועים ומספרם, ציינה כי היא זוכרת בוודאות קיומם של שלושה חיבוקים, כאשר גדר הספק הוא בשאלה אם היה גם חיבוק רביעי. הפעם הראשונה בה ה מדברת על היתכנותו של חיבוק רביעי היא בהודעתה הראשונה ת/50, כאשר גם אז היא נוקטת בלשון זהירה ומסויגת לגבי האפשרות להתקיימות חיבוק רביעי "מדובר בשלוש או ארבע פעמים." (ת/50 ש' 15).

בהודעתה ת/55 תיארה שלושה חיבוקים: "אני זוכרת שלושה חיבוקים באלה, ואני זוכרת בבירור כי בפעם השניה כבר אמרתי לו שיפסיק עם זה מייד ושזה לא נעים לי... וזה קרה עוד פעם אחת, עוד חיבוק אחד, ושוב אמרתי שזה לא רצוי מבחינתי וזהו, אחרי הפעם השלישית זה הפסיק." (עמ' 2 ש' 1 ואילך).

כנ"ל בעדותה בחקירה ראשית ציינה ה "...כמו שאמרתי בזמנו, אני לא זוכרת בדיוק, אם שלושה או ארבעה, אני בטוחה בשלושה." (עמ' 627 וכן בעמ' 634-636, ובחקירה נגדית בעמ' 657).

בדלתיים סגורות

- 1 הנה כי כן, גם בחודעותיה במשטרה וגם בעדותה בבית המשפט, הדגישה ה' כי מדובר בשלושה
- 2 חיבוקים באופן וודאי.
- 3 האפשרות שהועלתה על ידה לפיה יתכן והתרחש גם חיבוק רביעי, משוללת כל השפעה על אמינות
- 4 העדות.
- 5
- 6 **ב. מתי העירה ה' לנאשם כי חיבוקיו אינם רצויים**
- 7 לטענת ההגנה ה' העירה לנאשם כי חיבוקיו לא רצויים רק לאחר החיבוק השלישי, ואם אכן
- 8 התרחשו שלושה חיבוקים בלבד, הרי שהמסקנה המתבקשת מכך היא שלאחר החיבוק השלישי, עת
- 9 הבין הנאשם כי ה' מסתנגת מחיבוקיו, לא התרחש דבר והנאשם לא חטא במאומה.
- 10 את טענתה זו סומכת ההגנה על העובדה ש- ה' לא ידעה לומר בוודאות אם פנייתה לאביה נעשתה
- 11 לאחר החיבוק הראשון, או השני. (עמ' 174 לסיכומי ההגנה).
- 12 ההגנה הפנתה לדברי ה' בעת הראיונות בפרקליטות (ת/56 ו- ת/57) כפי שיפורט להלן:
- 13 **"אירית: מתי סיפרת לו ביחס לפעמים?**
- 14 **ה': לא יודעת או אחרי הפעם הראשונה או אחרי הפעם השניה."** (ת/56). וכן:
- 15 **"צלצלתי לאבא שלי לא זוכרת אם אחרי הפעם הראשונה או השניה. דיברנו, קצת**
- 16 **הרגיע אותי, דיברנו על איך אשים את הגבול."** (ת/57).
- 17 כן הפנתה ההגנה לדברי אביה במהלך עדותו בבית המשפט, כאשר גם הוא לא ידע לומר לאחר איזה
- 18 חיבוק נועצה עמו ה':
- 19 **"ש': אז בעצם, אחרי שאתה... שהיא מתייעצת איתך בעצם, אחרי הפעם הראשונה שזה קורה,**
- 20 **נכון?**
- 21 **ת': לא יודע."** (עמ' 689).
- 22 לטעמנו, עיתוי ההתייעצות עם האב אינו מעלה או מוריד, ומכל מקום הוא אינו מסייע במאומה
- 23 לנאשם. נסביר:
- 24 ראשית, מהמצוטט לעיל מתוך הודעתה של ה', עולה כי גדר הספק בענין פנייתה לאביה והיוועצותה
- 25 עמו נוגע לשאלה האם פנתה אליו אחרי החיבוק הראשון או השני, וספק זה הוסר במהלך עדותה של
- 26 ה' בבית המשפט, משהעידה כי התייעצותה עם אביה נעשתה כבר לאחר החיבוק הראשון, בהיותה
- 27 נתונה בסערת רגשות וזעזוע בעקבות האירוע, וכדבריה:
- 28 **"ש': אוקי. את זוכרת לאחר החיבוק הראשון מה עשית? איך הסתיים החיבוק ומה עשית לאחר**
- 29 **מכן?**
- 30 **ת': יצאתי מן הלשכה, ... יצאתי מהלשכה אל הגן וצלצלתי לאבא שלי.**
- 31 **ש': צלצלת לאבא שלך. באיזה מצב היית כששוחחת עם אבא שלך?**

בדלתיים סגורות

- 1 **ת: מצב רגשי נסער...אני זוכרת שבכיתי, סיפרתי לו בקווים כלליים מה קרה..." (עמ' 633).**
- 2 אך הגיוני הוא הדבר שסערת הרגשות הינה אופיינית לראשון מבין אותם חיבוקים שנתפס בעיניה
- 3 כחריג. אין כל היגיון בכך שלחיבוק הראשון בסדרה של שלושה חיבוקים הדומים באופיים, הגיבה
- 4 ה בשוויון נפש, וכי סערת הנפש התעוררה רק בחיבוק השני או השלישי, שאז נועצה באביה.
- 5 העובדה שהאב לא ידע להשיב אם פניית ה' אליו נעשתה לאחר החיבוק הראשון או השני – לא
- 6 רלוונטית.
- 7
- 8 שנית, הגם שמקובל עלינו שפניית ה' לאביה מתרחשת לאחר החיבוק הראשון, וכי העירה לנאשם
- 9 לאחר החיבוק הראשון במהלך החיבוק השני, הרי גם אם היינו מקבלים את טענת ההגנה לפיה
- 10 העירה לנאשם לאחר החיבוק השני, הרי גם אז לא היה בכך כדי להועיל לנאשם, משחזר לסורו
- 11 וחיבק אותה בפעם השלישית.
- 12
- 13 שלישית, וכפי שנראה לחלן, מכיוון שבין הנאשם לבין ה' חלו יחסי עובד מעביד ו- ה' היתה נתונה
- 14 למרותו, לא היתה התביעה צריכה להוכיח כי ה' העירה לנאשם על כי מעשיו אינם רצויים לה
- 15 והחיבוקים נחשבים למעשי הטרדה גם לולא ההערה.
- 16
- 17 **ג. הטענה כי לא היה חיבוק נוסף לאחר ההערה:**
- 18 לטענת ההגנה, משמסרה ה' בחקירתה הראשונה ת/50 כי הבהירה לנאשם שהחיבוק אינו רצוי לה,
- 19 והוסיפה כי 'מעבר לכך לא ארע דבר', הרי שמכך ניתן להבין כי לא היה כל חיבוק נוסף לאחר
- 20 שהעירה על כך לנאשם.
- 21 אין ממש בטענה.
- 22 מעיון בהודעתה הנ"ל של ה', ת/50, עולה כי פרשנותה של ההגנה למלל מצוטט זה איננה מתיישבת
- 23 עם האמור בהודעה ועם ההקשר הכולל. ה' אמרה כי: "מערכת היחסים עם הנשיא היתה תקינה.
- 24 מספר פעמים קרה שהנשיא חיבק אותי, באופן שלא היה מיני, אלא יותר אבהי, ועם זאת חשתי
- 25 שאינו במקום ואינו רצוי לי. הבהרתי הדבר לנשיא. הצבתי גבולות ברורים בנושא. לא היה דבר
- 26 מעבר לכך" (ת/50).
- 27 אין ספק כי כוונת הדבור 'לא היה דבר', הינה: לא היו מעשים אחרים, לבד מהחיבוקים שהיו בעלי
- 28 אופי לא רצוי.
- 29 פרשנות זו מתבקשת, הן לאור האמור בהודעותיה במסמך והן לאור עדותה בבית המשפט, בהן
- 30 סיפרה כי מעבר למספר חיבוקים, לא היה בינה לבין הנאשם דבר נוסף.

בדלתיים סגורות

זאת ועוד, בהפנייתה של ההגנה לגרסתה של ה-56/ת, אין כדי לתמוך בטענתה. נהפוך הוא. בפגישה בפרקליטות המתועדת ב-56/ת, אמרה ה' ב'רחל בתך הקטנה', שהנאשם המשיך וחיבק אותה גם לאחר שהעירה לו וביקשה ממנו שיחדל מכך: "לדעתי כן אמרתי בפעם השנייה ובכל זאת היתה פעם שלישית ואז חזרתי על אותו דבר שוב, ואם זה אכן כן אז כבר לא היתה פעם רביעית" (ת/56).

ד. הטענה כי ה' תיארה את כל החיבוקים באופן זהה, ולכן לא ניתן ללמוד על אופיים המיני: בסיכומיה טענה ההגנה כי המסקנה שמעשה כלשהו הוא בעל אופי מיני תלויה בראש ובראשונה בנסיבות. נטען כי משבמהלך חקירותיה במשטרה, התייחסה ה' לכל החיבוקים כמקשה אחת, ותיאוריה היו מצומצמים והכילו ברובם אבחנות כלליות, הרי יש קושי לבסס מסקנה בדבר אופיים המיני של החיבוקים על גרסתה, כאשר כל שעלה בידה לתאר היה עובדות כלליות שנגעו למקום בו התרחשו החיבוקים (לשכת הנאשם) ולמשך הזמן של החיבוקים. לא מצאנו ממש בטענה, שכן הזהות במקום בו התרחשו האירועים והזהות בפרקי הזמן בהם נמשכו היא אך תוצאה מתבקשת של הנסיבות הרלוונטיות. ה' אכן תיארה את החיבוקים בצורה דומה משום שהנסיבות, הרקע ומקום ההתרחשות היו זהים, ואין לכך שום קשר לסוגית האמינות.

לענין הטענה ש- ה' לא אבחנה ולא הפרידה בין החיבוקים: למרות שהחיבוקים היו דומים זה לזה בצורתם ובאופיים, ידעה ה' להפריד ביניהם, משתיארה בדבריה ב-55/ת את אופן התרחשותם, לרבות המלל שליווה כל חיבוק כאמור, הן באשר לאמירותיה שלה והן באשר לאמירות הנאשם: "בפעם הראשונה שזה קרה... לא אמרתי לו כלום, הייתי מאוד מופתעת...אני לא זוכרת כמה זמן אחרי, אבל היה אירוע נוסף של חיבוק ואז אמרתי לקצב כי זה לא רצוי לי ולא נעים לי ואני מבקשת שיפסיק ושה לא יקרה שוב. קצב אמר, אני לא זוכרת אם זה היה בפעם הזאת או בפעם השלישית, אבל הוא אמר שזה פשוט ביטוי לחיבה, ושה לא מיני או משהו כזה. אז אני אמרתי לו שאני מבקשת שהוא ימצא דרכים אחרות לבטא את החיבה שלו. הפעם השנייה והפעם השלישית מעורבבים לי. בפעם השלישית אני לא זוכרת לפרטים מדויקים. יכול להיות שפעם השלישית ההוא אמר לי שזה חיבוק של חיבה ושהחיבוק לא מיני. אני זוכרת שהיו שלושה חיבוקים כאלה, ואני זוכרת בבירור כי בפעם השנייה כבר אמרתי לו שיפסיק עם זה מייד ושה לא נעים לי" (ת/55, ההודעה במשטרה מיום 08.03.07, עמ' 1-2). וכן:

בדלתיים סגורות

1 "אני אמרתי בצורה ברורה ביותר בפעם השנייה שהוא יחדל מהחיבוקים ושה לא רצוי, וזה קרה
2 עוד פעם אחת, עוד חיבוק אחד, ושוב אמרתי שזה לא רצוי מבחינתי וזהו, אחרי הפעם השלישית
3 זה הפסיק." (ת/55, עמ' 2).

4
5 מתוך שנאמר לעיל, עולה בבירור ש- ה מבחינה בין שלושת החיבוקים, למרות הדמיון שביניהם. גם
6 לא מקובל עלינו כי ה מסרה רק תיאור כללי ולטעמנו היא פירטה כל שניתן לפרט על חיבוק: מיקום
7 התרחשותו, תיאורו, משכו ואופיו.

8 לעניין הנסיבות - כבר בהודעתה הראשונה מיום 31.07.06, תיארה ה את הרקע לחיבוקים ואת
9 מקום התרחשותם:

10 "זה קרה בלשכת הנשיא בעת שרק הנשיא ואני היינו בלשכה. אני הייתי נכנסת ללשכה לעיתים
11 קרובות,

12 כאשר הנשיא היה קם ללוות אותי לדלת" (ת/50, שורות 16-20).
13
14

15 גם בעדותה בבית המשפט חזרה על כך כי החיבוקים נעשו בלשכה:

16 "ש: אוקי. בואי נרד קצת לרזולוציה, באילו נסיבות אירעו החיבוקים.

17 ת: תמיד בלשכה שלו,

18 ש: עם עוד אנשים, לבד?

19 ת: לבד.

20 ש: את והוא לבד?

21 ת: ... לפעמים כשהייתי קמה, הוא היה קם ללוות אותי אל הדלת, ...ואז, את אומרת זה היה
22 תמיד בסיטואציה של עמידה, ששנינו עמדנו מצד השולחן, או יותר לכיוון הספה שהיתה
23 ממול. אז שמה קרו החיבוקים." (עמ' 628).
24

25 לשכת הנאשם הנה המקום הטבעי בו פגש הנאשם ב- ה, וכי היכן יחבקה אם לא שם?

26 לענין משך זמן החיבוקים - ב-ת/53 תיארה חיבוק שלהערכתה נמשך בין 10 ל-15 שניות. במהלך

27 הודעתה ת/56 עמ' 1 תיקנה ה את הערכתה מ-10-15 שניות ל- 8-10 שניות, במהלך עדותה אף

28 שהתקשתה לנקוב בפרק זמן מדויק של משך החיבוק, אמרה את כל שניתן לומר על חיבוק קצר
29 שנעשה שלא בהסכמת המחובק.

30 "עו"ד מרום: בואי. תגידי לי אם את זוכרת, מה היה משך חיבוק שכזה?

31 ת: ממושך מדי, בשביל להיות נעים. כשעשינו במשטרה את אותם הדגמות, אז גם

32 שמונה שניות, עשר שניות.

בדלתיים סגורות

- 1 ש : זה את זוכרת או שאת נסמכת על מה שאמרת במשטרה,
2 ת : לא, אני פשוט, אני זכרתי שזה היה ארוך ובהתחלה אמרתי למשטרה, אולי עשר,
3 חמש עשרה שניות, ואז כאילו, כשניסיתי את זה להרגיש איך זה מרגיש, חמש
4 עשרה שניות זה הרבה מאוד זמן, שמונה שניות זה גם הרבה זמן. זה היה בערך
5 שמונה עשר שניות. " (עמ' 631).
6
7 לענין אופן חיבוק
8 בהודעותיה במשטרה תיארה חיבוק מצמיד פנים אל פנים, ת/53: "חיבוק בשתי ידיים פנים מול
9 פנים תוך הפעלת הצמדה." וכן דבריה ב-ת/55 "חיבוק ארוך מדי וקרוב מדי... הצמיד את הלחי
10 שלו ללחי שלי..." ובעדותה:
11 "ת: זה חיבוק פנים אל פנים, זאת אומרת הוא היה מולי, חיבק עם שתי ידיים, ... של
12 הנשיא... על הגב שלי... מקיפות אותי... תוך הצמדה של החלק העליון, לא
13 התחתון... הנשיא חיבק אותי, אני לא חיבקתי אותו." (עמ' 628-629).
14
15 במהלך העדות אף הדגימה ה את האופן בו חיבק אותה הנאשם:
16 "העדה ה: אוקי. אז ככה, ככה, ולפעמים עם הלחי, אני לא זוכרת אם תמיד, אבל לפחות
17 פעם אחת אני זוכרת ככה, מן חיבוק כזה,
18 עו"ד מרום: חיכוך של הלחי של הנשיא בלחי שלך?
19 ת: כן. ...
20 כב' השו' קרא: תוך שילוב שתי הידיים מאחורי הגב.
21 העדה ה: כן.
22 עו"ד מרום: והצמדה של החלק העליון.
23 כב' השו' קרא: והצמדה של החזה לחזה.
24 העדה ה: כן. " (עמ' 630-631).
25 כשהיא מדגישה שבאף אחד מהחיבוקים הללו היא לא חיבקה את הנאשם בחזרה, אלא עמדה
26 כשידיה לצדי הגוף (עמ' 632 – 633).
27 מכאן שלא ניתן לומר כי התיאורים העולים מהודעות ה במשטרה ומעדותה בבית המשפט, הינם
28 אנמיים ונעדרי פרטים, כפי שטוענת ההגנה. ההיפך הוא הנכון. בהתחשב בטיב המעשה המתואר -
29 חיבוק לזמן קצר - נתקשה לראות בעיני רוחנו תיאורים רחבים ומפורטים יותר מאלו שעלו מפיה של
30 ה. דווקא היצמדותה לתיאורים המינימליסטיים ללא הגזמה והחרפה, מוסיפה מימד נוסף של
31 אמינות לעדותה של העדה ולגרסתה בכלל.
32

בדלתיים סגורות

1. ה. סתירות בדברי ה
2. ההגנה הצהירה באופן מפורש כי אין בפיה כל טענה בדבר עלילת שקר מצדה של ה וכי אין בידי
3. הנאשם להצביע על מניע של ה לעשות כן (עמ' 164 לסיכומי ההגנה).
4. גם הנאשם עצמו לא טען מעולם, הן במהלך חקירתו במשטרה והן בעדותו בבית המשפט, כי הוא
5. חושד ב- ה כי הינה משקרת, וההסתייגות היחידה מעדותה שבאה מפיו, התבטאה באמירה לפיה
6. איננו זוכר דבר שכזה, וכדבריו:
7. "אני לא יכול להגיד לכם שהיא משקרת... כי זו לא א'... אני לא רוצה להגיד עליה שהיא שיקרה.
8. אני לא זוכר אמירה כזאת... ש: אז זאת אומרת שהיא שיקרה... ת: זה לא נכון."
- 9.
10. אף על פי כן, ודי במפתיע, הקדישה ההגנה בסיכומיה פרק המתיחס לסתירות בעדותה של ה,
11. ולמסקנה העולה מסתירות אלו לפיה לא ניתן לבסס על עדותה ממצאים ראייניים.
- 12.
13. ההגנה פקפקה לפתע במהימנות ה וייחסה לה "שלל שינויים" בגרסאותיה:
14. "שלל שינויים אלה בגרסאות המתלוננת באן אך ורק למטרה אחת - על-מנת שיעלה בידה להסביר
15. עובדתית, כי התרחש חיבוק נוסף לאחר שהעירה למר קצב" (עמ' 168 לסיכומי ההגנה).
16. מדובר בתפנית חדה בעמדת ההגנה, והגם שהדבר לא נאמר מפורשות, משמעותה היא ש- ה משקרת
17. ביועין ומבקשת להעליל על הנאשם דבר שלא ביצע.
- 18.
19. (1) ההגנה טענה ש- ה מסרה מספר גרסאות בנוגע לשלב בו העירה לנאשם על מעשיו האם
20. במהלך החיבוק או לאחריו.
21. מקובל עלינו כי ה העירה לנאשם לאחר החיבוק הראשון ובמהלכו של החיבוק השני. לאור אופיו
22. הקצר של האירוע, חיבוק שארך 8 שניות או 10 שניות, מדובר בהבדל זניח, ואין נפקא מינה אם ה
23. העירה לנאשם במהלך החיבוק השני, תוך כדי כך שהוא מחבק אותה, או רק לאחריו עם סיומו
24. ומבחינתנו זה היינו-הך, כך או כך מדובר באותו מעמד.
- 25.
26. 2. ההגנה טענה כי בתחילה היססה ה אם העירה לנאשם במהלך החיבוק השני או רק
27. בשלישי. והנה חרף ההיסוסים והספקות הללו, בחלוף חצי שנה, הפך זיכרונה של ה חד וברור והיא
28. טענה באופן נחרץ כי, השמיעה את הערתה במהלך החיבוק השני.
29. הגם שההגנה חזרה על כך פעם אחר פעם, לא כך הם פני הדברים, ו- ה היתה עקבית כי ההערה
30. נעשתה במסגרת החיבוק השני.
- 31.

בדלתיים סגורות

- 1 גם במהלך חקירתה במשטרה סיפרה ה כי החערה נעשתה במהלך החיבוק השני, וכדבריה: "ואני
2 זוכרת בבירור כי בפעם השניה כבר אמרתי לו שיפסיק עם זה מייד ושה לא נעים לי." (ת/55 עמ'
3 2) וגם בעדותה בבית המשפט היתה נחרצת באשר לכך: "...אז בחיבוק השני, אנחנו עכשיו הגענו
4 לחיבוק השני, אמרתי לנשיא אחר כך, לא במהלך החיבוק, אבל אמרתי לו שמבחינתי, זה לא נעים
5 וזה לא רצוי ושאני מבקשת שהוא יפסיק..." (ע' 634).
6
7 הסברנו כבר כי הגיונם של דברים עומד לצדה של עדות המתלוננת שאמרה שפנתה לאביה לאחר
8 החיבוק הראשון, נועצה עמו והעירה לנאשם בחיבוק השני בהזדמנות הראשונה שנקרתה בפניה.
9 ה הדגישה באופן החלטתי, עקבי וודאי כי גם לאחר שהעירה לנאשם, הוא המשיך וחיבקה בניגוד
10 לרצונה, לפחות עוד פעם אחת נוספת, שלישית, ומכאן שההערה היתה בחיבוק השני:
11 "...אחרי, את הפעם שבה אמרתי שזה לא מתאים לי, ושאני מבקשת שיחדל, אז אחרי הפעם
12 הזאת, היה עוד חיבוק אחד, שאני זוכרת." (עמ' 635).
13
14 (3) בסיכומיה בחנה ההגנה בזכוכית מגדלת את המלל בו תיארה ה את החערה שהפנתה
15 לנאשם, וכן את המלל בו תיארה ה את תגובתו של הנאשם להערות, וטענה כי שינויי הנוסח
16 מעוררים סימני שאלה בדבר אמינות העדות.
17 כך לדוגמה נטען כי יש שוני בין דבריה בהודעתה מיום 31.7.06 שם אמרה:
18 "אמרתי לנשיא שהחיבוקים הללו אינם רצויים לי ושאני מבקשת שיחדל מהם" (ת/50). בעוד
19 שבהודעתה מיום 17.8.06 אמרה: "זה לא נעים לי ואני מבקשת שתפסיק" (ת/53). בראיון
20 בפרקליטות מחוז ירושלים אף הוסיפה גרסה שלישית לפיה "אמרתי לו שימצא דרכים אחרות
21 להביע את חיבתו" (ת/56).
22
23 סתירה נוספת מתבטאת לטענת ההגנה בכל הנוגע לתיאור המלל שבו השתמש הנאשם בתגובתו
24 להערות.
25 אף בטענה זו אין ממש.
26 עד אינו אמור לתאר מלה במלה תכנים של מסר שנמסר לו, או דברים שנאמרו מפיו, ודי בכך
27 שקיימת זהות בתוכן, מה גם שדבקות במלל מסוים החוזר על עצמו כל העת, מעוררת חשד לאי
28 אמינות.
29
30 מהמלל בו תיארה ה את הערתה לנאשם ניתן להבין כי באופן עקבי אמרה לו כי מדובר בחיבוקים
31 לא רצויים, ומהמלל בו תיארה את תגובת הנאשם ניתן להבין, אף זאת בעקביות, כי קלה אמר לה
32 שמדובר בביטויי חיבה משוללי אופי מיני.

בדלתיים סגורות

- 1 הלכה פסוקה היא, כי אין בסתירות ואי דיוקי לשון בדברי עד כדי לפגום באמינותם, ובלבד
- 2 שהסתירות הללו לא יכרסמו ב"גרעין האמת" של אותה העדות.
- 3 "מטיבו של המין האנושי, שאין בן-תמותה מכשיר דיוק אוטומטי ... לא ייפלא, איפוא, שסתירות
- 4 ואי-דיוקי-לשון שכיחים הם לא רק בדברי עדים שונים, אלה בהשוואה לאלה, כי אם גם בדבריו
- 5 של עד אחד גופו, בתשובותיו בחקירה הראשית ובחקירה הנגדית, ובהתחשב בדברים אשר בא-כוח
- 6 הצד האחד או הצד האחר משתדלים לשים בפיו" (ע"פ 100/55 מאיר נ' היועץ המשפטי לממשלה,
- 7 פ"ד ט 1218, 1224)(1955).
- 8
- 9 הנה כי כן, ניסיונות ההגנה בשלב הסיכומים להצביע על פגמים וסתירות בעדותה של ה,
- 10 נדונו לכישלון שכן עדותה היתה עקבית ומדויקת.
- 11
- 12 ו. השפעת גורמים זרים על גרסת ה:
- 13 לטענת ההגנה, השפעות חיצוניות הן שהביאו לשינוי הדרמטי שחל בהתייחסותה של ה לאופי
- 14 החיבוקים בשלבים מאוחרים, למול יחסה אליהם בזמן אמת, עת ראתה אותם כשגרתיים ונטולי
- 15 אופי מיני.
- 16 להוכחת טענתה עמדה ההגנה על התנהלות החקירה המשטרתית, ראיונות ה בפרקליטות והתהודה
- 17 התקשורתית שליוותה את החקירה, משלטענתה, כל אחד מהגורמים הללו השפיע על גרסתה של ה
- 18 והעצים אותה, עד כי תיאוריה הלכו ודמו לתיאוריה של המתלוננת באישום השלישי.
- 19
- 20 לא מצאנו כל תימוכין לטענה זו.
- 21
- 22 ראשית, לא הובא שמץ של ראיה לקשר כלשהו, ישיר או עקיף, בין ה לבין ל, או לבין עדויות
- 23 אחרות.
- 24 שנית, ה לא נחקרה על טענה זו בחקירה נגדית ולא עומתה עמה כלל. העלאת הטענה בשלב
- 25 הסיכומים מבלי כל ניסיון לעמת את ה עימה במהלך המשפט, אינה מקובלת עלינו וכל תכליתה
- 26 הינה הפרחת רמזים בלתי מבוססים לכיוון ה, שעה שההגנה עצמה הצהירה שאין לה ספק
- 27 בהגינותה ויושרה.
- 28 נתייחס בנפרד לכל גורם, שעל פי הנטען, השפיע על עדות ה והדמה אותה לעדות ל.
- 29
- 30
- 31

בדלתיים סגורות

(1) החקירה המשטרתית:

- 1 לטענת ההגנה, ה' מעולם לא ביקשה להתלונן והגיעה למשטרה שלא מיוזמתה אלא במסגרת "ציד
- 2 מכשפות" שניהלה המשטרה (עמ' 162 לסיכומי ההגנה). נטען כי אין זה מתפקידה של המשטרה
- 3 לתור אחר מתלוננות פוטנציאליות, בהיעדר חשד מבוסס כי אכן בוצעה בהן עבירה פלילית. החשש
- 4 המובנה שקיים בהתנהלות בלתי הוגנת שכזו מצד המשטרה הוא שבסופו של יום יונח בפני בית
- 5 המשפט אישום בעניינו של אירוע תמים, מינורי, המגיע כמעט לכדי 'זוטי דברים' כפי שנעשה כאן.
- 6 להגנה אף טרוניה בגין אי הקלטת הודעתה של ה'. בגין מחדל זה נגרם לנאשם נזק ראייתי, באי-
- 7 יכולת ההגנה לעמוד על טיבן של ההודעות.
- 8
- 9 לא מצאנו באי הקלטת ההודעות פגם ממשי היורד לשורש הענין. לטעמנו, גם ההגנה לא סברה כך.
- 10 לו היתה בפיה טענה כי חקירותיה של ה' אינן משקפות את שנאמר בהן וכי הופעלו על ה' לחצים ע"י
- 11 מי מהחוקרים באופן שחלק מהדברים שבהודעותיה הושמו בפיה על ידי החוקרים, מן הסתם, היתה
- 12 מזמנת לחקירה את מי שהיה מעורב בחקירות אלה ושואלת אותו את השאלות המתבקשות
- 13 מטענותיה המועלות כעת. לכל הפחות, היתה מעמדת את ה' עם טענות אלה ולא מסתפקת בפיזור
- 14 חשד בלתי מבוסס רק בשלב הסיכומים.
- 15
- 16 זאת ועוד, הוברר כי ה' הקלידה את הודעתה הראשונה בעצמה מתוך כוונה שדבריה יירשמו
- 17 כחוייתם, כולל המלל לפיו מדובר בחיבוק אבהי, מלל המיטיב לכאורה עם הנאשם, ודי בכך
- 18 להשמיט את בסיס לטענה.
- 19
- 20 לגופה של טענה: ה' אכן לא רצתה להגיש תלונה למשטרה בגין האירועים נשוא כתב האישום ולא
- 21 פנתה מיוזמתה למשטרה. היא אף לא ששה לספר את שאירע וניסתה בתחילת החקירה המשטרתית
- 22 "לנטרל" את תכלית מעשי הנאשם משתיארה את החיבוק כחיבוק אבהי. אולם, לא מצאנו כל טעם
- 23 בטענת ההגנה לפיה יש לזקוף עובדה זו לחובת התביעה, שכן היא מצביעה על מהימנותה של ה' ועל
- 24 היעדר מניע או כוונה להעליל על הנאשם.
- 25
- 26 נפנה בענין זה לדברים שאמרה ה' במהלך הודעתה בדבר אי רצונה לשמש כעדה נגד הנאשם:
- 27 "...מבחינת מה שאני מרגישה אני יכולה להודות באופן מפורש שאין לי שום שאיפה לזכות
- 28 בפרסום על רקע הפרשה הזאת, להיפך, והייתי מאוד שמחה אם מערכת הצדק והחוק והשלטון לא
- 29 היתה נזקקת לשירותי עדות, מעבר לכך, מבחינה מעשית, אם תחליטו שיש צורך אני אקבל עלי
- 30 את הגזרה" (ת/56).
- 31

בדלתיים סגורות

1 לא הובא איפוא שמץ של ראיה להוכחת הטענה כי החקירה המשטרתית השפיעה על ה' כהוא זה
2 לשנות את גרסתה, מה גם שתפקידה של המשטרה לחשוף ביצוע עבירות גם אם הנפגע אינו שש
3 להגיש תלונה במשטרה.

2) הראיונות בפרקליטות:

4
5 לטענת ההגנה, ה' העלתה בראיונותיה בפרקליטות פרטים חדשים שלא בא זכרם בהודעותיה, כגון
6 שאמרה כי החיבוק אינו מיני מאחר ולא רצתה להיות מתלוננת; חששותיה להיכנס ללשכה לבדה
7 לאחר אירוע החיבוק; היותה נסערת לאחר האירוע; היציאה לגן במשכן הנשיא ובכייה בגן, כאשר
8 "עד לתחקורה בפרקליטות לא העלתה המתלוננת גרסה זו... כיצד קרה שהמתלוננת כאן ידעה
9 להשתמש לראשונה בעובדות זהות לאלה שבאו מפיה של ל'?" (עמ' 196 לסיכומי ההגנה).

10 נטען כי אמירות כגון מצב נפשי נסער, בכי, יציאה לגן ושיחה טלפונית עם האב – עלו רק במהלך
11 הראיונות בפרקליטות והן דומות באופן מחשיד לסיפורה של ל', שתיארה סממנים דומים.

12 אכן, בהודעותיה הראשונות אמרה ה' כי היתה מופתעת מהחיבוק הראשון ולא ציינה מצב רגשי
13 נסער, אולם העובדות שציינה להבדיל מותיאורן הרגשי, הינן זהות כך שניתן להסיק מהתנהגותה
14 שהאירוע זעזע והסעיר אותה מאוד עד כדי כך שהיא יצאה מהלשכה אל הגן וצלצלה לאביה על מנת
15 לספר לו על שהתרחש ולהתייעץ איתו.

16 סערת הנפש אינה יכולה להיחשב כ"העתקה" מעדותה של ל', משזו נתמכה במישרין על ידי עדות
17 אביה של ה':

18 "ה' היא סך הכל בדרך כלל שומרת על קור רוח, גם במצבים לא פשוטים. יש לה את האופי הזה,
19 אבל לא היה לי שום ספק שהיא היתה מאוד נסערת, ולא ידעה איך לצאת מזה ומבולבלת. אני
20 התרשמתי שהיא היתה מאוד נסערת." (עמ' 683).

21
22 בחקירתה הרביעית אישרה ה' כי כבר בזמן אמת ראתה את החיבוקים בחומרה, וכי אביה הבחין
23 בכך מיד עם פנייתה אליו:

24
25 "מנקודת המבט האישית שלי בזמנו זה היה חמור וכרוך בעוגמת נפש שלי, ובעומס של מצוקה
26 רגשית, אבל בפרספקטיבה שכלתנית זה לא נראה לי חמור ברמת האומה. כשאבי אומר שאני אז
27 ראיתי את הדברים בחומרה הוא צודק כי כך אני ראיתי והרגשתי אז וגם כך תיארתי לו אז את
28 הדברים, מתוך אותה מבוכה ומצוקה." (ת/55 ש' 30-25). כך שלא ניתן לומר כי סערת הנפש
29 "נולדה", כפי שנרמז, בראיון הפרקליטות.

בדלתיים סגורות

- 1 חרף השינוי במלל המלווה את התיאור, מדובר במהות אחת שלא השתנתה, בין אם תיארה את
2 מצבה הנפשי כיסערת נפשי, בין אם השתמשה במלים "אני ראיתי את הדברים בחומרה... מבוכה
3 ומצוקה" ובין אם השתמשה במלים "הייתי מופתעת ולא ידעתי איך להגיב."
4
5 אין, אפוא, רגליים לטענה כי גרסתה של ה' הפכה להיות דומה לגרסתה של ל' בעקבות ראיונותיה
6 בפרקליטות, ומעבר לפיזור חשד בלתי מבוסס לעברה של ה' ולעבר המאשימה ונציגיה, אין בה ממש
7 ודינה להידחות.
8
9 נעיר כי תמוהה בעינינו טענת ההגנה באשר לשיתוף הפעולה של ה' עם נציגי המאשימה במזימה
10 שפלה שכזו, לאחר שההגנה עצמה אמרה כי ה' הינה הגונה ושאין לה כל ענין להעליל על הנאשם דבר
11 שקר, מה גם ש- ה' לא עומתה כלל עם טענות קשות אלה, המכוונות כלפי יושרתה, במהלך עדותה
12 בבית המשפט.
13
14 נוסף ונאמר כי אין כל רבותא בכך ששתי המתלוננות, בחורות צעירות, הגיבו בסערת רגשות על
15 חיבוק שבזמן אמת הבינו כי אינו תמים, כאשר המחבק הוא לא פחות ולא יותר מאשר נשיא מדינת
16 ישראל באותה עת.
17
18 כאמור, על מצבן הנפשי וסערת הרגשות שבה היו שתי אלו נתונות, קיימות ראיות חיצוניות
19 עצמאיות מפייהם של עדים שהבחינו בכך בזמן אמת, כך שאין כל חשש לבידוי ראיות.
20 כנ"ל דברים אמורים לענין סירוב השתיים לשתף פעולה בתחילת החקירה, ולהודות כי הנאשם אכן
21 הטרידן, שעה שהבינו כי אישורן לכך יכניסן למערבולת של חשיפה ופרסום שלא היו מעוניינות בה.
22 והדברים ברורים וידועים.
23 הוא הדין בהתקשרות שתיהן לאביהן, שהרי גם ה' וגם ל' היו צעירות רווקות בעת האירוע, ובהיעדר
24 בן זוג, אך טבעי הדבר שפנו לעזרת הגורם התומך במשפחה הלא הוא האב.
25
26 (3) התהודה התקשורתית:
27 לטענת ההגנה, ה' היתה חשופה לפרסומים הרבים בתקשורת ולראיונות עם בכירי הפרקליטות שהיה
28 בהם כדי להשפיע על גרסתה.
29
30 לביסוס הטענה הפנתה ההגנה להערה שהעירה רעיית הנאשם ל- ה', על כך שחולצתה מעט חשופה,
31 והלבוש אינו חולם את מקום עבודתה (פגישה בפרקליטות מיום 12.3.09, ת/57 עמ' 4-3), כאשר

בדלתיים סגורות

- 1 ההסבר שהשמיעה ה' בבית המשפט, מבהיר כיצד זכתה הערה תמימה מצד רעיית הנאשם, בעקבות
- 2 הדמוניזציה שעשו לנאשם בתקשורת, לפרשנות כה מחמירה מצד ה', שאמרה כי רק כשהתחילה
- 3 הפרשה התקשורתית "נפל לה האסימון" בעניין. לטענת ההגנה, הביטוי "נפל לי האסימון" משקף
- 4 נכונה את התהליך שעברה ה', כאשר עובדות פשוטות ותמימות שהיו כל העת בתודעתה, קיבלו
- 5 לפתע פרשנות שונה לחלוטין ומנותקת מהקשרן המקורי והנכון.
- 6 אכן, בעדותה אישרה ה' כי רק בדיעבד הבינה את הערת רעיית הנאשם כניסיון להגן על משפחתה
- 7 ועליה, בכך שהעירה לה שתלבש חולצות "קצת יותר סגורות" (עמ' 638), אולם אין בכך כדי ללמד
- 8 שדעתה הושפעה מהתקשורת ומראיונות אנשי הפרקליטות. הסבריה בעניין זה הגיוניים ומתקבלים
- 9 על הדעת:
- 10 "בזמנו אני לא, לא כל כך הבנתי מאיפה זה בא. רק בדיעבד, אחרי, זאת אומרת רק, אני לא זוכרת
- 11 פשוט איפה זה היה ביחס לחיבוקים, אבל בדיעבד עם החיבוקים, או אולי בדיעבד רק כשהתחילה
- 12 הפרשה התקשורתית סביב העניין, כתאום נפל לי האסימון ואמרתי, חשבתי שהיא בטח ניסתה
- 13 להגן על עצמה, על המשפחה, על הנשיא, עלי" (עמ' 639).
- 14
- 15 נדגיש כי דברי ה' באשר לאמירת רעיית הנאשם הינם זניחים וחסרי השפעה כלשהי על הסוגיה
- 16 שבמחלוקת, ובינינו לבין עצמנו תמהנו מדוע גם התביעה וגם ההגנה מצאו לנכון להתייחס לאמירת
- 17 שוליים זו ולבנות עליה תלי תלים של מסקנות.
- 18
- 19 ז. השיחה בנושא ההרפיה
- 20 שיחה זו הועלתה לראשונה על ידי ה' בראיונותיה בפני ב"כ המאשימה (ת/57). לטענת ההגנה, גם
- 21 בעניין זה הפכה ה' סיפור פשוט, לגיטימי ושיגורי ונתנה לו בדיעבד פרשנות קיצונית. תיאורה של ה'
- 22 את השיחה מתחיל ונגמר ברגע אחד מסוים מתוך מכלול שלם של דו-שיח, ללא התחלה, ללא אמצע
- 23 וללא סוף, מבלי ליתן פירוט באיזה עניין שוחחה עם הנאשם, מתי שוחחו ובאיזה הקשר העלתה ה'
- 24 את המושגים יוגה והרפיה. כך נותרה לה גרסתה מרוקנת מגרעינה הפנימי.
- 25
- 26 מדובר במחומה על לא מאומה.
- 27
- 28 בעדותה בבית המשפט תיארה ה' את הרקע לשיחה ואמרה כי הקונוטציה שנתן הנאשם למילה
- 29 הרפיה, היתה קונוטציה מינית וללא קשר ליוגה:
- 30 "היתה פעם שאני זוכרת שדיברנו על עומס העבודה שיש עליו, ואני, באותה תקופה כבר עשיתי
- 31 יוגה או משהו כזה, אז דיברנו על אפשרויות כאלה לרגיעה דרך יוגה, הרפיה, דברים כאלה והוא

בדלתיים סגורות

- 1 העיר איזה הערה, שהיה לי מאוד ברור שיש איזה קונוטציה למילה הרפיה שהיא מינית, שאני לא
- 2 הכרתי קודם לכן, אבל כנראה היא קיימת בעולם" (עמ' 637).
- 3
- 4 מדובר בהערה שמימדיה הועצמו על ידי שני הצדדים שלא לענין ושלא לצורך. התביעה ראתה בה
- 5 אמירה מטרידה שמקימה בסיס לביצוע עבירה נוספת בה יש להרשיע את הנאשם, ואילו ההגנה
- 6 ראתה באמירה הוכחה להשפעת גורמים זרים על עדותה של ה.
- 7 שתי הגישות אינן מקובלות עלינו:
- 8 מדובר בהערה שהעירה ה דרך אגב, על מנת להדגים כיצד בדיעבד הבינה דברים שבזמן אמת לא
- 9 ירדה למידת עוצמתם.
- 10 מש- ה אישרה כי יתכן והאמירה נאמרה במהלך שיחה על תקופה לחוצה בה היה הנאשם נתון עקב
- 11 ביקורי תנחומים אצל משפחות נפגעי איבה, ומש- ה אישרה כי יתכן והשימוש הראשוני במלה
- 12 'הרפיה' בא מצדה, לא מצאנו לנכון ליתן משקל משמעותי לאמירת הנאשם בהקשר זה ולזקוף אותה
- 13 לחובתו.
- 14
- 15 **פרק ח' – עבירת ההטרדה המינית – ההיבט המשפטי**
- 16 התביעה מייחסת לנאשם עבירה לפי סעיף 3(א)(4), יחד עם סעיף 3(א)(6)(ג) לחוק למניעת הטרדה
- 17 מינית הדנים בהטרדה מינית כלפי עובד, תוך ניצול יחסי מרות, שנוסחו כדלקמן:
- 18 "3. (א) הטרדה מינית היא כל אחד ממעשים אלה:
- 19 (4) התייחסויות חוזרות המופנות לאדם, המתמקדות במיניותו, כאשר אותו אדם
- 20 הראה למטריד כי אינו מעוניין בהתייחסויות האמורות;"
- 21
- 22 סעיף 2 לחוק מגדיר את רכיב ה"התייחסות" כך:
- 23 "בכתב, בעל פה, באמצעות מוצג חזותי או שמיעתי, לרבות באמצעות מחשב או חומר מחשב, או
- 24 בהתנהגות;"
- 25 בסעיף 3(א)(6)(ג) לחוק, המתייחס למעשה הטרדה שנעשה במסגרת יחסי עבודה תוך ניצול מרות,
- 26 נזנחה הדרישה לפיה על המוטריד להראות למטריד כי אינו מעוניין בהתייחסויות האמורות, וכאמור
- 27 בו:
- 28 "(6) הצעות או התייחסויות כאמור בפסקאות (3) או (4), המופנות למי מהמנויים בפסקאות
- 29 המשנה (א) עד (ה), בנסיבות המפורטות בפסקאות משנה אלה, גם אם המוטריד לא הראה למטריד
- 30 כי אינו מעוניין בהצעות או בהתייחסויות האמורות.

בדלתיים סגורות

- 1 (ג) לעובד במסגרת יחסי עבודה, ולאדם בשירות במסגרת שירות – תוך ניצול מרות ביחסי עבודה
- 2 או בשירות."
- 3 דהיינו, במסגרת יחסי עבודה שעל קיומם אין מחלוקת, אין צורך שהמוטרד יראה למטריד כי אינו
- 4 מעונין בהתייחסויותיו וכי יחדל ממעשיו, ודי בכך שהמעשים ו/או ההתייחסויות נעשו במסגרת
- 5 העבודה ותוך ניצול המרות, כדי להקים את עבירת ההטרדה המינית על רגליה, ולהעביר את נטל
- 6 ההוכחה אל הנאשם להפריך את קיומה של ההטרדה.
- 7 וכפי שנפסק:
- 8 "הנחת היסוד במקרים אלו היא שהמוטרד אכן לא היה מעונין בהתנהגויות אלו אולם לאו דוקא
- 9 נתן לכך ביטוי חיצוני... על פי החוק, ניתן להניח במסגרת יחסי כפיפות ומרות, כי המוטרד או
- 10 המוטרדת לא נתנו הסכמתם המלאה והחופשית להתנהגות המטרידה, ואין לדרוש ביטוי חיצוני
- 11 לאי הסכמה כאשר המעשה המיני מבוצע כלפי עובדת הסרה למרותו של המטריד... אם תוכיח
- 12 מתלוננת את יסודותיו של החרג הקבוע בסעיף 3(א)(6)(ג) לחוק למניעת הטרדה מינית, הרי
- 13 שהנטל להפריך את קיומה של "הטרדה מינית" יועבר לכתפי המטריד... להוכיח שלא התקיים
- 14 רכיב מן הרכיבים המקימים עילת הטרדה מינית, כהגדרתה בחוק.", (ע"ע 274/06 פלונית נ'
- 15 אלמוני (לא פורסם) פסקאות 44-47 לפסק הדין)
- 16
- 17 היסוד הנפשי הנדרש לצורך השתכללות עבירת הטרדה מינית לפי החוק למניעת הטרדה מינית לפי
- 18 חלופת סעיף 3(א)(6)(ג) לחוק הוא:
- 19 "...קיומה של מודעות בפועל או למצער עצימת עיניים מצד הנאשם בנוגע ליסוד של "ניצול
- 20 המרות". לשון אחר; יש להוכיח כי הממונה היה מודע בפועל, או למצער חשד באופן מהותי, כי
- 21 הכפוף לו הסכים לביצוע המעשים המיניים בו משום מרותו עליו. שאלה זו שעניינה מצבו הנפשי –
- 22 סובייקטיבי של המטריד בעת ביצוע המעשים תיבחן על רקע מכלול נסיבות הענין.", (עש"מ
- 23 4790/04 מדינת ישראל נ' בן חיים (לא פורסם) (2004) פסקה 11 לפסק הדין, דברי כב' השופטת
- 24 בייניש, כתוארה דאז).
- 25
- 26 **ניצול מרות**
- 27 בהתייחסו למושג "ניצול", קבע בית המשפט:
- 28 "כאמור, בקיומה של מרות לבדה אין די לצורך התגבשות יסודות העבירה, ונדרש כי יתקיים
- 29 "ניצול" של מרות זו. על משמעותה של דרישת הניצול עמדה השופטת בייניש בפרשת בן חיים,
- 30 בהתייחסה לניצול מרות שבעבירת הטרדה מינית מסוג מעשה מגונה:
- 31 "המילה ניצול היא מילה נרדפת למילה שימוש; בהקשר בו אנו עוסקים מדובר למעשה ב'שימוש
- 32 לרעה'... הממונה משתמש בסמכותו או בכוחו להשפיע על מעמדו או עתידו של הכפוף למרותו, על

בדלתיים סגורות

1 מנת להשיג את הסכמתו לביצוע המעשים המיניים בו וכדי לכפות את רצונו עליו. התנהגות העולה
2 כדי 'ניצול מרות' עשויה ללבוש צורות רבות ושונות. התנהגות כזו יכולה להיות מפורשת או מרומזת
3 והיא יכולה להיעשות במישרין או בעקיפין... מכל מקום, תהא הדרך בה בא יסוד 'ניצול המרות'
4 אשר תהא – המשמעות היא תמיד אחת: השגת הסכמתו של הכפוף לביצוע המעשים שלא על-פי
5 רצונו האמיתי אלא כתוצאה משימוש לרעה ביחסי המרות" (סעיף 9 לפסק הדין)... ובלשונה של
6 השופטת בייניש:

7 "ככל שפערי הכוח והפרשי הגילאים בין הממונה לכפוף לו גדולים יותר; ככל שלממונה יכולת
8 השפעה ניכרת יותר על מעמדו או עתידו של העובד; וככל שהיחזמה לביצוע המעשים המיניים
9 נתונה בידיו של הממונה; כך עשויה להתבקש המסקנה כי המעשים המיניים היו בגדר ניצול יחסי
10 המרות; כל זאת, מבלי למצות את השיקולים השונים הרלוונטיים לעניין אשר ייבחנו בהתאם
11 לנסיבותיו של כל מקרה ומקרה" (שם). " (ע"פ 9256/04 נוי נ' מדינת ישראל (לא פורסם, 2005)
12 (פיסקה 17 לפסק הדין).

13 הטורדה מינית – מהי?

14 "כפי שציין בית משפט זה בעבר, בגדרו של המושג "הטורדה מינית" נכללים סוגים שונים של
15 מעשים אסורים וקיימת קשת רחבה של מקרים במדרג חומרה שונה (ראו: עש"מ 11025/02
16 אייזנר נ' מדינת ישראל, פ"ד נז(5) 553, 541 ופסקי הדין המוזכרים שם). כאמור, סעיף 4 לחוק
17 למניעת הטורדה מינית אוסר לבצע מעשים של הטורדה מינית (והתנכלות) אולם כדי לדעת מהם
18 אותם מעשים אסורים עלינו לפנות לסעיף 3(א) לחוק. תכליתו של סעיף 3(א) היא לכסות את
19 הקשת הרחבה של המעשים האסורים העולים כדי הטורדה מינית. על התכליתיות של החוק
20 למניעת הטורדה מינית ועל הרציונל המונח ביסודו ניתן ללמוד, בין היתר, מתוך דברי ההסבר שליוו
21 את הצעת החוק:

22 "החוק אינו מתיימר לאכוף מוסר או להתערב ביחסים חברתיים מרצון, אלא למנוע מאדם לכפות
23 את עצמו על מי שאינו מעוניין בכך, ובמיוחד כשהדבר נעשה תוך שימוש לרעה בעמדת כוח." (ענין
24 בן חיים).

25 איפיונה של התנהגות מסוימת כהטורדה מינית ייעשה לאור מכלול נסיבות המקרה והתנהגות
26 הצדדים, כאשר הבחינה תיעשה דרך עיניו של האדם הסביר, קרי, קביעת מבחן אובייקטיבי, תוך
27 מתן חשיבות לשאלת פערי המעמד המקצועי בין המטריד למוטרד:

28 "המבחן האובייקטיבי מתבסס, כרגיל, על האדם הסביר. האדם הסביר מתבקש, כביכול, להשיב
29 על שתי שאלות. ראשית, האם ההתנהגות השנויה במחלוקת הגיעה כדי הטורדה מינית, שיש בה
30 פגיעה ממשית, או שמא היא התנהגות, שגם אם היתה בה פגיעה קלה, אינה חורגת מהתנהגות
31 מקובלת וקבילה. שנית, האם היתה התנגדות, או שמא היתה הסכמה, להתנהגות זאת ...

בדלתיים סגורות

- 1 ברוב המקרים התשובה לשאלה, אם היתה או לא היתה הטרדה מינית, פשוטה וברורה. אולם יש
- 2 לא מעט מקרים גבוליים, שהם ספק הטרדה אסורה ספק התנהגות קבילה. במקרים כאלה
- 3 התשובה לשאלה תלויה במכלול הנסיבות של כל מקרה... לא כל מעשה לעצמו, ולא כל התבטאות
- 4 בנפרד, אלא כולם כמכלול. את מכלול המעשים וההתבטאויות יש להעריך על רקע הנסיבות של
- 5 המקרה. במסגרת הנסיבות נודעת חשיבות מיוחדת לשאלת המעמד של המטריד כלפי המוטריד:
- 6 האם המטריד ממונה על המוטריד או נמצא בעמדה של סמכות או השפעה המאפשרת לו להיטיב או
- 7 להרע עם המוטריד, למשל, במקום העבודה; ... מהות ההטרדה: האם היתה גופנית או מילולית,
- 8 והאם נשאה אופי עוין או חברי; תדירות ההטרדה: האם היה זה מעשה חד-פעמי או מעשים
- 9 חוזרים ונשנים לאורך זמן. נתונים אלה נשקלים זה לאור זה והמשקל היחסי שלהם תלוי זה בזה"
- 10 (עש"מ 6713/96 מדינת ישראל נ' בן אשר, פ"ד נב(1), 650-688-687 (1998)).
- 11
- 12 טענות ההגנה
- 13 בסיכומיה העלתה ההגנה שלוש טענות עיקריות;
- 14 האחת - חוראות החיקוק באישום השני והשלישי שונות בעוד שהמעשים - החיבוקים זהים; השנייה
- 15 - "חיבוק" לא נחשב ל"התייחסות" ולכן אינו נכלל תחת סעיף 3(א)(4) לחוק;
- 16 השלישית - אין תחולה לסעיף 3(א)(6) בענייננו.
- 17 נדון בטענות כסדרן.
- 18
- 19 בחירת הוראת החיקוק
- 20 לטענת ההגנה, המאשימה ייחסה לנאשם באישום השלישי עבירת מעשה מגונה, לפי סעיף 348(ג)
- 21 לחוק העונשין בגין שני החיבוקים המתוארים באישום זה לעומת זאת, באישום כאן, הגם שמדובר
- 22 בחיבוקים זהים, ייחסה המאשימה לנאשם עבירה לפי סעיף 3(א)(4) לחוק למניעת הטרדה מינית.
- 23 נטען כי שעה שמתוארים חיבוקים זהים בשני האישומים, מחויבת היתה המאשימה לייחס לנאשם
- 24 גם עבירות זהות בשני האישומים. סטייה מעמדה זו, הצריכה הנמקה משפטית ראויה, וזו לא היתה
- 25 בפי המאשימה.
- 26 איננו סבורים כך.
- 27 בידי התביעה הסמכות לבחור את הוראות החיקוק שתייחס לנאשם, ובלבד שהוראת החוק תבטא
- 28 בצורה הנאותה ביותר את המעשה, וכפי שנקבע:
- 29 "בהגשת כתב אישום צריכה התביעה להשתדל לבחור, בין סעיפי האישום האפשריים, אותו
- 30 האישום המבטא בצורה הנאותה ביותר את מהות המעשה". (בש"פ 5284/91 לויאן נ' מדינת
- 31 ישראל, פ"ד מו (1) 156, 160 (1991). וכן:

בדלתיים סגורות

1 "התביעה היא הבוחרת את סעיפי האישום שיוחסו לנאשם; ובג"צ לא יתערב בהקשר זה, אלא
2 במקום שהיה מתערב לשינוי החלטה בנושא המסור לשיקול דעתו של היועץ המשפטי לממשלה"
3 (ראה: יעקב קדמי על סדר הדין בפלילים חלק שני הליכים שלאחר כתב אישום א' (מהדורה
4 מעודכנת) (2009) עמ' 936).

5
6 לגופו של ענין, לא קיימת זכות מוחלטת בין החיבוקים באישום השני לבין החיבוקים באישום
7 השלישי. באישום השלישי תיאררה ל' שני חיבוקים שונים בהם חובקה ע"י הנאשם. אחד מהם היה
8 חיבוק ממושך, תוך הצמדת גופו של הנאשם לגופה, הטיית פניו אל צווארה, כמי שמבקש להריח
9 אותה, וזאת לשם גירוי מיני (להלן: "החיבוק הראשון"), והאחר היה חיבוק מצמיד מלפנים (להלן:
10 "החיבוק השני").

11 אשר על כן, האשימה התביעה את הנאשם באישום השלישי במעשה מגונה, עבירה לפי סעיף 348(ג)
12 לחוק העונשין - בגין החיבוק הראשון, ובעבירה של מעשה מגונה ו/או הטרדה מינית לפי סעיף
13 3(א)(4) יחד עם סעיף 3(א)(6)(ג) לחוק למניעת הטרדה מינית - בגין החיבוק השני.
14 מנוסח כתב האישום, כמו גם מסיכומי התביעה, ניתן להבין כי המאשימה עצמה לא היתה החלטית
15 באם החיבוק השני עולה כדי מעשה מגונה או שיש להתייחס אליו כאל הטרדה מינית, ומשכך נקבה
16 בשתי העבירות ובשני הסעיפים בהתאמה.

17
18 לטעמנו מן הראוי היה לייחס לנאשם בגין "החיבוק השני" נשוא האישום השלישי, עבירת הטרדה
19 מינית, בדומה לעבירה שיוחסה לנאשם באישום דכאן.
20 מכל מקום לא מצאנו כי בייחסה לנאשם עבירת הטרדה מינית באישום השני, קָשְלָה המאשימה כשל
21 כלשהו אשר יש בו כדי להשפיע בצורה כזו או אחרת על הנאשם.

22 לטענת אי תחולת סעיף 3(א)(4) על "חיבוק"

23
24 לשיטת ההגנה, 'חיבוק' אינו נכנס ל-ד' אמות ההטרדה נשוא סעיף 3(א)(4) לחוק למניעת הטרדה
25 מינית, משאין לסעיף זה תחולה על "מעשים פיזיים", והוא עוסק רק ב"התייחסויות מילוליות"
26 המופנות לאדם, שהרי חיבוק אינו בגדר "התייחסויות" כי אם מעשה פיזי.
27 לדבריה, קיימת בחוק חלופה ספציפית הולמת יותר המצויה בסעיף 3(א)(2) לחוק למניעת הטרדת
28 מינית העוסק במעשים מגונים, כך שמעשה פיזי כגון חיבוק צריך להיכלל בחלופה זו. לטענתה, סעיף
29 3(א)(2) לחוק דורש רף הוכחה גבוה מזה הקיים בחלופה 3(א)(4) לחוק, בכל הקשור למובהקות
30 המינית של המעשה ואף ביסוד הנפשי הדורש כוונה מיוחדת בדבר סיפוק וגירוי מיני. משכך נטען
31 השימוש בחלופת סעיף 3(א)(4) לחוק נועד על מנת לעקוף את הדרישה למובהקות המינית הברורה
32 וליסוד הנפשי הדרוש שבסעיף 3(א)(2) לחוק.

בדלתיים סגורות

- 1 גם טענה זו לא מקובלת עלינו. ננמק:
- 2 סעיף 2 לחוק למניעת הטרדה מינית מגדיר "התייחסות" כך:
- 3 "התייחסות" – בכתב, בעל פה, באמצעות מוצג חזותי או שמיעתי, לרבות באמצעות מחשב או חומר
- 4 מחשב, או בהתנהגות".
- 5
- 6 המונח "התייחסות", פורש פסיקה ככולל הן מעשים והן התבטאויות בעלי אופי מיני:
- 7 "מעשים או התבטאויות בעלי אופי מיני או רימוז מיני, הנתקלים בהבעת התנגדות מפורשת
- 8 וברורה מצד האדם אליו הם מכוונים, אין ניתן לסווגם כמעשים ידידותיים גרידא משהביעה
- 9 המתלוננת את התנגדותה למגע המערער בה בצורה מפורשת, היה עליו לחדול ממעשיו...בכך,
- 10 הטריד המערער מינית את המתלוננת כאמור בסעיף 3(א)(4) לחוק למניעת הטרדה מינית..."
- 11 (עש"מ 6920/03 כהן נ' מדינת ישראל, פ"ד נח(3) 655, 660-661).
- 12
- 13 משהחוק כולל בהגדרת ה"התייחסות" גם "התנהגות", ממילא נכללים באירוע ההטרדה גם
- 14 המעשים המהווים חלק בלתי נפרד מהתנהגות.
- 15 ראה גם דברים ב-ע"ע 274/06, ענין פלונית הנ"ל פסקה 49, שם נקבע כי מגע נחשב למעשה הטרדה
- 16 מינית: "במקרים כמו זה שבפנינו בהם נטענת הטרדה מינית בגין מגע גופני, קבע בית המשפט
- 17 העליון, כי "יש מקום להבחין בין מגע חד פעמי, שיכול להיות מקרי, ובמיוחד כאשר לפי הנסיבות
- 18 האופי המיני של המגע מוטל בספק, ובין מגע שיש לו אופי מיני ברור, לפי צורת המגע או מקום
- 19 המגע, במיוחד כאשר המגע חוזר על עצמו פעמים אחדות. מגע כזה כשהוא לעצמו, יכול להיחשב
- 20 כהטרדה מינית, אלא אם הוא נעשה בהסכמה."
- 21 כאמור בענייננו, לאור תחולת סעיף 3 (א)(6)(ג) לחוק ענין ההסכמה אינו רלוונטי כלל.
- 22
- 23 ב-רע"פ 5388/04 זהן נ' מדינת ישראל (לא פורסם 2004) התייחס בית המשפט העליון למעשים
- 24 המתבטאים בהרמת חולצה, עיסוי גב וחיבוק – התנהגות העולה לכדי הטרדה מינית לפי סעיף
- 25 3(א)(4) לחוק, והחשיבם כהתייחסות, וכפי שנאמר על ידי בית המשפט (כב' השופטת מ. נאור):
- 26 "דעתי היא כדעת בית המשפט המחוזי, כי במקרה זה נתקיימו באופן ברור יסודות העבירה של
- 27 הטרדה מינית לפי סעיף 3(א)(4) לחוק. המבקש הפנה התייחסויות חוזרות כלפי המתלוננת, כגון
- 28 הושבתה על הדלפק, הרמת חולצתה פעמיים, עיסוי גבה, תפיסת ידיה, כריכת ידיו סביב לצווארה
- 29 וניסיון "לנשום" אותה. אין ספק כי מעשים אלה התמקדו במיניותה של המתלוננת..." (פסקה 8
- 30 להחלטה).
- 31

בדלתיים סגורות

- 1 ב-ע"ש 6920/03 כהן הנ"ל, התבונן בית המשפט על נגיעות המערער בכף ידה של המתלוננת כעל
- 2 הטרדה מינית לפי סעיף 3(א)(4), וכפי הנאמר:
- 3 **"...ואכן על פי גרסת המתלוננת, בתחילה לא חשה מוטרת מנגיעות המערער בכף ידה או**
- 4 **מהמחמאות שהשמיע באזניה, אלא שעם חלוף הזמן הבינה... התנגדות זו של המתלוננת לא גרמה**
- 5 **למערער לחדול ממעשיו. בכך הטריד המערער מינית את המתלוננת כאמור בסעיף 3(4) לחוק**
- 6 **למניעת הטרדה מינית..."** (עמ' 661-660).
- 7 (ויער כי במקרה שצוטט לעיל, החשיב בית המשפט מעשה נוסף של המערער, ניסיונו לנשק את
- 8 המתלוננת על שפתייה בניגוד לרצונה כהטרדה מינית לפי סעיף 3(א)(2) לחוק).
- 9 כן נפנה לענין בן אשר שכבר צוטט לעיל, שם אמר בית המשפט כי הטרדה מינית נעשית לא רק במלל
- 10 כי אם גם במעשים: **"הטרדה מינית היא תופעה חברתית מורכבת... היא עשויה להתבטא, בקצה**
- 11 **אחד של התופעה, בדיבורים בלבד... ההטרדה המינית עשויה להתבטא, בקצה השני של התופעה,**
- 12 **גם בפגיעה גופנית. לעתים הפגיעה נושאת אופי של מגעים מקריים כביכול, או אופי של ליטוף**
- 13 **שאמור להיות נעים... ובין הקצוות של התופעה מצויות צורות רבות של התנהגות ברמות שונות של**
- 14 **פגיעה."** (עמ' 662).
- 15 הפרשנות המוצעת על ידי ההגנה תרוקן מתוכן את מטרת החוק למניעת הטרדה מינית, משום שיש
- 16 בה כדי לצמצם את תחולתו רק למעשים פסיים העונים להגדרת מעשה מגונה לפי חוק העונשין,
- 17 באופן שהחוק לא יחול על מעשי הטרדה מינית שאינם עלולים לכדי מעשה מגונה, אלא על מלל בלבד.
- 18 בפרשנות זו אין כל היגיון, שהרי הכללת המעשים המגונים בסעיף 3(א)(2) לחוק למניעת הטרדה
- 19 מינית באה להרחיב את תחומי החוק ולא לצמצמו. המחוקק מצא לנכון להביע את דעתו שמעשה
- 20 מגונה לפי חוק העונשין יכול להיות גם מעשה הטרדה מינית אך לא רק.
- 21 על היקפו הרחב של החוק למניעת הטרדה מינית אנו למדים גם מנוסח הצעת החוק ומדברי ההסבר
- 22 לה.
- 23 לאור כל האמור לעיל, אנו דוחים את טענת ההגנה בענין זה.
- 24
- 25 **לטענת אי תחולת סעיף 3(א)(6) לחוק למניעת הטרדה מינית בענייננו:**
- 26 לטענת ההגנה, סעיף 3(א)(6) לחוק חל רק במקרים בהם עסקינן ב"הסכמה טכנית" המושגת כתוצאה
- 27 מניצול יחסי מרות, והוא יחול רק במקרים בהם לא הראה המוטרת שאינו מעוניין.
- 28 נטען כי כפועל יוצא יש להסיק כי אם המוטרת הראה בפועל למטריד שאינו מעוניין, אין תחולה
- 29 לסעיף 3(א)(6) לחוק ויש להוכיח את החלופה שבסעיף 3(א)(4) לחוק על כל יסודותיה.
- 30 לטענת ההגנה, המאשימה פנתה לנתיב ניצול לרעה של יחסי מרות לפי סעיף 3(א)(6) לחוק, משום
- 31 שהבינה כי אין באפשרותה להוכיח את רכיבי עבירת המעשה המגונה לפי חוק העונשין. לפיכך, ועל

בדלתיים סגורות

- 1 מנת לעקוף קושי זה ולהתגבר על התשתית הראייתית הקלושה, ביקשה המאשימה לעשות שימוש
- 2 ברכיב זה של ניצול יחסי המרות שיש בו כדי להשחיר את פניו של הנאשם.
- 3 אין ממש בטענה זו ודינה להידחות.
- 4 בעניינו, לא קיימת כל מחלוקת על כי התקיימו יחסי עבודה בין הנאשם לבין ה, וכי ה היתה נתונה
- 5 למרותו של הנאשם, ומשכך תחולנה על המקרה הוראות סעיף 3(א)(6)(ג) לחוק.
- 6 האבחנה שעושה ההגנה, ולפיה יחול הסעיף רק במקרה של הסכמה טכנית ולא יחול עת חובעה
- 7 התנגדות בפועל, איננה מעוגנת בכל הוראה שהיא, אף לא בהקשר הדברים, ואין לה מקום.
- 8 מלשון החוק ברור כי שעה שבין המטריד לבין המוטריד מתקיימים יחסי עבודה תוך ניצול מרות -
- 9 אין צורך להוכיח את הסיפא שבסעיף 3(א)(4) לחוק לפיה **"אותו אדם הראה למטריד כי אינו מעונין**
- 10 **בהתייחסויות האמורות"**, ומחילים על המוטריד את ההנחה לפיה אכן הראה כי אינו מעונין בכך.
- 11 האבחנה לה מכוונת ההגנה, אינה עולה, כאמור, מלשון החוק, אף אינה מתיישבת עם החקשר
- 12 הכולל ועם מטרת החוק ותכליתו.
- 13
- 14 עוד טוענת ההגנה בסיכומיה, כי אף במישור המהותי אין תחולה לסעיף 3(א)(6)(ג) לחוק, עדיין על
- 15 התביעה להוכיח ניצול בפועל של יחסי המרות, דהיינו, שימוש לרעה ביחסי המרות בדרך של הבעת
- 16 הבטחה או איום, בין במשתמע ובין במפורש.
- 17 נטען כי לא הובאה כל ראיה בדבר הבטחה או איום מצד הנאשם, בין במפורש ובין במשתמע, כלפי
- 18 ה והיא אף לא טענה לכך. גם אין בנמצא ראיה אובייקטיבית אחרת שתוכיח זאת.
- 19 גם טענה זו דינה להידחות, שכן לטעמנו ניצול המרות אכן הוכח.
- 20 מעדותה של ה עולה כי היתה חדשה בעבודתה וכי הנאשם ניצל את ההזדמנויות שנכנסה ללשכתו
- 21 בענייני עבודה כדי לחבקה, ה היתה בחורה צעירה ואילו הנאשם אדם מבוגר, נשיא המדינה. ה
- 22 העידה כי נדרשה מידה מסוימת של אומץ על מנת להעיר לנאשם על כי מעשיו אינם רצויים. דבר
- 23 המלמד כי חששה ממנו.
- 24 הנאשם ניצל, איפוא, את מרותו על ה בהיותה עובדת חדשה, בהיותו מעבידה הנושא בתפקיד רם
- 25 ונישא, בחששה של ה ממנו, ובקושי שלה להתמודד עמו. וכדברי ה :
- 26 **"... זה נראה לי משהו שבאופן כללי קשה להתמודד איתו, בכל מקרה לי היה קשה להתמודד**
- 27 **איתו... זה הרגיש לי מאוד לא נכון, אבל זה בסיטואציה של יחסי עבודה. הייתי יחסית חדשה**
- 28 **בבית הנשיא, המטרה שלי היתה יחסי עבודה טובים, נורמלים והכל, זה נשיא, זה בוס שלי, זאת**
- 29 **אומרת הכל ככה ביחד גרם למין אפקט הלם כללי."** (עמ' 636). וכן :
- 30 **"...נדרשה ממני מידה מסוימת של אומץ, כמו, זאת אומרת זה בוס... אבל זה לא פשוט, זה לא**
- 31 **סיטואציה פשוטה להגיד דבר כזה."** (עמ' 668).
- 32

בדלתיים סגורות

הלכה פסוקה היא כי שימוש לרעה בסמכות יכול שיהא מפורש או מרומז, וככל שפערי הכוח והפרשי הגיל גדולים יותר, כך עשויה להתבקש המסקנה כי המעשים המיניים היו בגדר ניצול יחסי מרות.

כך או כך, נכנסים מעשי הנאשם ל-די' אמות סעיף 3(א)(4) לחוק למניעת הטרדה מינית, שהרי למרות החלת סעיף 3(א)(6)(ג) לחוק הפוטר את המאשימה מן הצורך להוכיח כי ה' הראתה לנאשם כי אינה מעוניינת במעשיו, קבענו כי ה' אמרה גם אמרה לנאשם כי יחדל ממעשיו, ובכך הוכח כי ה' הראתה לנאשם כי אינה מעוניינת במעשיו.

פרק ט' – סיכום ומסקנות

על שלושה חיבוקים אותם חיבק הנאשם את ה' - נסב האישום השני, ובגינו מייחסת המאשימה לנאשם עבירת הטרדה מינית תוך ניצול מרות.

מהכחשה גורפת את קיומם של החיבוקים האלו, באשר לכל היותר, יתכן ונעשו חיבוקים צידיים בכתף מסיבות ידידותיות, הצטמצמה אט-אט יריעת המחלוקת, משהנאשם אישר לבסוף כי יתכן כי נתקיים חיבוק חזיתי בינו לבין ה', הגם שסייג חודיותו זו בכך שעסקינן בחיבוק הדדי שנעשה ביזמת ה' ובמהלכו אף היא חיבקה אותו.

ה' טענה לאורך כל הדרך, הן בהודעותיה במשטרה והן בעדותה בבית המשפט, כי הנאשם חיבק אותה שלושה חיבוקים בוודאות, וכי יתכן כי הית אף חיבוק רביעי. לגרסתה, מדובר בחיבוקים חזיתיים בעלי אופי אינטימי בהם הצמיד אותה הנאשם אל חזהו כשהיא קפואה וידיה לצידה. ה' גם עמדה על כך כי העירה לנאשם לאחר החיבוק הראשון ובמהלך החיבוק השני, כי החיבוקים אינם לרוחה וכי יחדל מכך, אך הנאשם חזר לסורו משחיבק אותה פעם נוספת בחיבוק השלישי. עדותה של ה' היתה חצובה בסלע.

היא העידה בצורה קולחת, בלשון רחוטה, בעקביות ובנחרצות. עדותה תאמה את אמירותיה הקודמות במשטרה ובפרקליטות, והצטיינה במינוריות, בזהירות, בדייקנות ובהמעטה. עדותה נתמכה בעדות אביה אשר סיפר על מצבה הנסער והיוצא דופן של בתו לאחר שזו התקשרה אליו לאחר החיבוק הראשון.

האופי המיני של החיבוקים הוכח בעדותה של ה', אשר הסבירה את אי הנוחות שחשה במהלך אותם חיבוקים ואת מודעותה לכך כי מדובר בחיבוקים החורגים מיחסי מעביד ועובדת, ואף מחששה להיות לבדה עם הנאשם, כמו גם בתגובתה הנסערת לאחר החיבוקים, שהיתה יוצאת דופן לאור אופיה וקור רוחה.

בדלתיים סגורות

- 1 התנהגותה הנסערת של ה' לאחר החיבוק הראשון אושרה אף על ידי עדות אביה, שאישר את
- 2 התקשרותה הבהולה של בתו אליו ואת מצבה הנסער, תגובה שהיתה יוצאת דופן ביחס ל- ה' לאור
- 3 היכרותו את אופיה.
- 4 האופי המיני של החיבוקים אף הוכח, אם כי למעלה מן הצורך, לאור האמון הבלתי מסויג שניתן על
- 5 ידינו לעדותה של ה', בעדויות בדבר "מעשים דומים" שבאו מפיהן של ל', נ.ר. ו-נ.א. שאף הן עברו
- 6 חוויה דומה.
- 7
- 8 במצב דברים זה ולאור הצהרת הסגורים כי הם אינם מייחסים ל- ה' כל טענה בדבר עלילה ולאור
- 9 אמירת הנאשם על ה' לפיה "אני לא יכול להגיד לכם שהיא משקרת.", נראות טענות ההגנה
- 10 בסיכומיה הכתובים, ככל שהן מתיחסות ל- ה', ככאלו שנכתבו על ידי מי שלא נכח במשפט.
- 11
- 12 לעומת עדותה העקבית, הבוטחת, המרשימה והאמינה של ה', הצטיינה עדותו של הנאשם בחוסר
- 13 עקביות ובמעבר מגרסה אחת לרעותה, בבחינת "פוסח על שתי הסעיפים", או ליתר דיוק, אוחז בכל
- 14 הסעיפים, שמא באחד מהם תימצא לו הישועה.
- 15 בתחילה שלל הנאשם מכל וכל חיבוק חזיתי, ואישר היתכנותו התיאורטית של חיבוק צידי בלבד, אף
- 16 שלל אפשרות לפיה ליווה את ה' אל הדלת.
- 17 בעדותו בבית המשפט ולאחר שהתברר כי החיבוקים היו גם היי, ואין טעם להכחישם, ביצע הנאשם
- 18 תפנית נוספת, חדל מהכחשתו את החיבוקים, והפנה את סימני השאלה לכיוון הכחשת מיניותם.
- 19 הנאשם הודה לפתע כי הוא נוהג ללוות עובדים לדלת, הודה כי ליווה את ה' לדלת לפחות פעמיים,
- 20 אף הודה בחיבוק חזיתי את ה', אם כי סייג זאת בטענה שהחיבוק בא מיזמתה של ה' ובשיתוף
- 21 פעולה עימה.
- 22 למותר לציין כי ה' לא עומתה כלל בחקירתה הנגדית עם טיעון זה, שאף לא בא זכרו בהודעות
- 23 הנאשם במשטרה.
- 24 חשוב להדגיש כי כל העת נזהר הנאשם שלא לדבוק באופן החלטי בגרסה אחת מני רבות, והקפיד
- 25 כאמור, לתבל את דבריו במלים: "יכול להיות שזה קרה", "אני לא זוכר", "כנראה", "אני לא שולל
- 26 את זה", "יכול להיות... אבל זה לא נחרט בזכרוני.", וכן הלאה, והטעם לכך ברור – פתיחת נתיב
- 27 מילוט לאימוץ אותה גרסה, מיני רבות שעלו מפיו, שתיטיב עמו.
- 28
- 29 מטבע הדברים, עדות שכזו אין לה תקומה, והיא נדחית בפני עדותה המרשימה והאמינה של ה'.

בדלתיים סגורות

- 1 למותר לציין כי לחובת הנאשם נזקף גם ניסיונו להכפיש את מהימנותה של ה, על דרך העלאת
- 2 טענות סרק באשר למניעים לא טהורים, שאפילו הסנגורים לא העזו לחקור את ה עליהם ולעמתה
- 3 עימם בחקירתה הנגדית.
- 4 התפלמסות ההגנה באשר לעיתוי בו טלפנה ה לאביה ובאשר לעיתוי בו העירה לנאשם כי חיבוקיו
- 5 אינם רצויים לה – הינה מיותרת, לאור העובדה ש- ה העידה מפורשות כי טלפנה לאביה לאחר
- 6 החיבוק הראשון וכי העירה לנאשם במהלך החיבוק השני, ולאור האמון שנתנו בדבריה כי לאחר
- 7 החיבוק השני התרחש גם חיבוק שלישי.
- 8 באותה מידה גם דחינו את טענות ההגנה להיעדר תחולה של סעיף 3(א)(6)(ג) לחוק בענייננו,
- 9 משקבענו כי נתקיימו יחסי עבודה בין הנאשם לבין ה, תוך ניצול היותה נתונה למרותו, מה גם שאף
- 10 לולא החלנו את סעיף 3(א)(6)(ג) לחוק על מעשי הנאשם, הרי גם אז הוכחו יסודות העבירה, משקבענו
- 11 חד משמעית כי ה העירה לנאשם כי מעשיו אינם רצויים לה כבר במהלך החיבוק השני שלאחריו
- 12 הגיע גם חיבוק שלישי.
- 13 עוד נעיר כי לא מצאנו כי השיחה בנושא ההרפיה, כמו גם השיחה האישית לטלפון הנייד של ה,
- 14 עולות לכדי עבירה.

סוף דבר

- 16
- 17 אנו מרשיעים את הנאשם בביצוע עבירת הטרדה מינית, לפי סעיף 3(א)(4) יחד עם סעיף 3(א)(6)(ג)
- 18 לחוק למניעת הטרדה מינית, התשנ"ח-1988.

אישום שלישי

כתב האישום

- 21
- 22 באישום השלישי מיוחסות לנאשם עבירות של מעשה מגונה, לפי סעיף 348(ג) לחוק העונשין, וכן
- 23 עבירת הטרדה מינית תוך ניצול מרות ויחסי עבודה, לפי סעיף 3(א)(4) לחוק יחד עם סעיף 3(א)(6)(ג)
- 24 וסעיף 5(א) לחוק למניעת הטרדה מינית.
- 25 המדובר בעבירות אשר על פי הנטען בוצעו על ידי הנאשם כלפי המתלוננת ל' (להלן: "ל'") אשר עבדה
- 26 בבית הנשיא. נטען כי בפגישות עבודה שקיים עמה הנאשם, שעה שהשניים נמצאו ביחידות, נהג
- 27 הנאשם להשמיע באוזניה הערות אישיות ולשאול אותה שאלות אישיות. כך אמר לה כי היא
- 28 "חמודה", כי יש לה "עיניים יפות", כי היא "נראית יפה היום", כי היא "לבושה יפה היום" וכן שאל
- 29 אותה "מה עם חבר". ל' הסתייגה מאמירות אלה והתעלמה מהן תוך שניסתה לשנות את נושא
- 30 השיחה. עוד נטען כי בהזדמנות אחרת צבט הנאשם את ל' בלחייה.

בדלתיים סגורות

עיקרו של כתב האישום מתייחס ליום ה- 25.12.2005, מועד בו נערכה מסיבת יום הולדתו ה- 60 של הנאשם, אשר לי סייעה בארגונה. לי נכנסה ללשכתו של הנאשם לצורך תיאום פרטים אחרונים, ועם תום הישיבה, איחלה לו מזל טוב לרגל יום הולדתו. הנאשם קם ממקומו, אמר לה שמגיע לו חיבוק, התקרב אליה וחיבק אותה ממושכות מלפנים, תוך שהוא מצמיד את גופה לגופו, והטה את פניו אל צווארה, כמי שמבקש להריח אותה, וזאת לשם גירוי מיני.

לי שהופתעה ממעשה הנאשם, עזבה את הלשכה כשהיא נסערת ובוכה. עוד נטען כי בהזדמנות אחרת שמועדה אינו ידוע במדויק, התרחש אירוע דומה בו חיבק הנאשם את לי מלפנים.

נציין כי בעדותה בבית המשפט, כך גם ברענון וזיכרון שנערך לה בפרקליטות בסמוך למתן עדותה, הוסיפה לי וסיפרה על התבטאות נוספת של הנאשם כלפיה ואשר אינה מופיעה בכתב האישום משאמר לה, שיש לה "שפתיים חושניות". לטענת המאשימה, אמירה זו באה בגדר התייחסותו של הנאשם למיניותה של לי, ומשלנאשם ניתנה הזדמנות להתגונן גם בענין התבטאות זו, יש להרשיעו, על פי הוראות סעיף 184 לחסד"פ, בעבירה לפי חוק הטרדה מינית, גם בגינה.

תשובת הנאשם לאישום

בתשובתו לכתב האישום הכחיש הנאשם את המיוחס לו וטען כי נשק על לחיה של לי ללא כל כוונה מינית, משום שרצה להביע בפניה את הערכתו ותודתו על כי נשאה בעיקר נטל ההכנות של מסיבת יום הולדתו ה- 60.

מסכת הראיות

התביעה סומכת אישום זה בעיקר על עדותה של לי, אך גם על עדותה של ציונה רוזנטל, ששימשה באותה עת כעוזרתה האישית של רעיית הנאשם (להלן: "ציונה"); על עדותו של [REDACTED] מ.ש. - נהגה של רעיית הנאשם (להלן: [REDACTED]); עדותה של [REDACTED] א.ע. - חברתה של לי (להלן: [REDACTED]); על עדותה של [REDACTED] י.ב.א. - חברתה של לי (להלן: [REDACTED]); על עדותו של [REDACTED] אביה של לי (להלן: [REDACTED]); וכן על העדויות בדבר מעשים דומים מפיהן של - ה (המתלוננת באישום חשני); נ.א.; נ.ר. ההגנה נסמכה על עדות הנאשם.

פרק א' - הודעות ל' במשטרה והתפתחות הגרסה

לי, בת [REDACTED] בעת התרחשות האירועים, עבדה באחת ממחלקות בית הנשיא החל משנת [REDACTED] ועד לחודש אוקטובר 2006, שהתה בחופשה בתשלום עד לחודש מרץ 2007, שאז התפטרה מעבודתה שם.

בדלתיים סגורות

1 במהלך השנתיים האחרונות לעבודתה בבית הנשיא, שימשה מדי פעם ועל פי הצורך [REDACTED]
2 [REDACTED], ובמשך כחודשיים, לקראת סוף שנת 2005,
3 הופקדה על הטיפול והמעקב אחר רשימת המוזמנים לחגיגת יום הולדתו ה-60 של הנאשם.
4 מטבע הדברים, מתבסס התיאור העובדתי שבאישום זה על גרסתה של ל', ועדותה מהווה נדבך
5 מרכזי בראיות המאשימה. המאשימה וכמוה ההגנה, ייחסו חשיבות יתרה לאופן התפתחות גרסתה,
6 משזו מסרה ארבע הודעות ואף הוסיפה פרטים מהותיים נוספים על האמור בהן, במפגשי רענון
7 בפרקליטות. אולם, בעוד שהמאשימה ראתה בכך ביטוי לרתיעתה המפורשת של ל' להתלונן נגד
8 הנאשם, ומכאן מהימנותה, ביקשה ההגנה ללמוד מכך על האופן בו השפיעו לרעה החוקרים
9 והפרסומים בתקשורת על דבריה של ל', והביאוה להחריף ולעבות את תיאוריה.

10 נפתח, אם כן, בסקירה קצרה של התפתחות הגרסה.
11 הראשונה מבין הודעותיה של ל' יונחה לחקירה בפרשת א' מבית הנשיא, כאשר ל', בדומה לעובדים
12 נוספים, זומנה לתת עדות בעניין. ל' תיארה את יחסיה עם הנאשם כטובים והשיבה בשלילה
13 כשנשאלה האם שמעה על נשים שהתלוננו על הטרדות מיניות מצידו של הנאשם (ת/21 מיום
14 25.7.06).

15 ביום 18.9.06 נחקרה ל' בשנית (ת/24) והפעם בעניינה שלה, לאחר שיום קודם לכן התקבל במשטרה
16 דיווח טלפוני אנונימי, לפיו אף ל' הוטרדה מינית על ידי הנאשם, בעיקר בתקופת אירוע יום ההולדת
17 (ת/22). בהודעה זו, ולאחר שנאמר לה כי חומר החקירה מלמד כי הוטרדה מינית על ידי הנאשם,
18 מסרה ל' כי הנאשם חיבק אותה בלשכתו לפני אירוע יום ההולדת (להלן: "חיבוק יום ההולדת").
19 מדבריה עולה כי לאחר שמסרה לו עדכון לגבי האירוע ואיחלה לו מזל טוב, שאל אותה הנאשם אם
20 לא מגיע לו חיבוק, קם לקראתה וחיבק אותה מקדימה. ל' ציינה כי קפאה במקומה בעת החיבוק.
21 למרות שאמרה כי נבהלה בתחילה ואף בכתה בעקבות אותו חיבוק, הדגישה כי אינה רואה במעשה
22 זה משום הטרדה, שכן הדבר לא חזר על עצמו. עוד מסרה כי הנאשם אמר לה שהיא חמודה וכן צבט
23 בלחייה.

24
25 הודעתה השלישית של ל' נגבתה ביום 8.10.06 (ת/29), לאחר שזומנה לחקירה נוספת בעקבות פניית
26 עורך דינה לפרקליטות מחוז ירושלים, לאחר שיחת השיבוש הנטענת באישום הרביעי. ל' נשאלה
27 שוב אודות הנושאים שעלו בהודעתה הקודמת, או אז מסרה פרטים נוספים, שלא מסרה קודם לכן,
28 הן בעניין חיבוק יום ההולדת והן ביחס להתבטאויות הנאשם כלפיה. כך מסרה כי חיבוק יום
29 ההולדת היה חיבוק חזק וכי היא הרגישה שהנאשם מבקש "לרחרח" אותה, כאשר הצמיד את ראשו
30 לצווארה. עוד מסרה כי הנאשם העיר לה שיש לה עיניים יפות, וכן אמר לה "נו, מה עם חברי".
31 לדבריה, לא ציינה זאת בהודעתה הקודמת בשל חששה כי הדברים ייודעו לנאשם.
32

בדלתיים סגורות

- 1 מדבריה בהודעתה זו עלתה גם האפשרות כי התרחש חיבוק נוסף (להלן: "החיבוק הנוסף") מלבד
- 2 חיבוק יום ההולדת, אותו היא מסיקה מכך ששבועיים לאחר אירוע יום ההולדת היא לקחה חופשת
- 3 מחלה של שבוע, משום שהיה חיבוק נוסף, או משום ששובצה לעבודה בלשכת הנשיא ורצתה להימנע
- 4 מקשר עימו. כן הזכירה ענין נוסף, שלא מוזכר בכתב האישום, והוא בקשתו של הנאשם ממנה לסדר
- 5 מגירה המצויה לידו, דבר שגרם לה אי נוחות לנוכח העמידה בסמיכות לנאשם, ומשכך אמרה לו
- 6 שתעשה זאת מאוחר יותר.
- 7 גם בהודעה הרביעית והאחרונה מיום 12.3.07 (ת/32) התייחסה ל' לחיבוק נוסף, אותו הגדירה
- 8 כחיבוק סתמי. אף כי בתחילה אמרה שאינה זוכרת האם חיבוק זה קדם לחיבוק יום ההולדת או
- 9 שהיה לאחריו, הרי שבהמשך נטתה למקמו לאחר חיבוק יום ההולדת, כשלדבריה, אכן התרחש
- 10 חיבוק נוסף, שלאחריו לקחה חופשה.
- 11
- 12 בריאיון בפרקליטות מחוז ים, ת/34, שאינו נושא תאריך, חזרה ותיארה ל' את חיבוק יום ההולדת
- 13 והתבטאויות הנאשם כלפיה, אם יש לה חבר, יש לה עיניים יפות, מה עשתה במוצ"ש וכיו"ב. ברענון
- 14 זה לא התייחסה ל' לחיבוק הנוסף.
- 15
- 16 פרטים חדשים עלו במהלך פגישת רענון בפרקליטות, שהתקיימה ערב עדותה בפנינו (ת/37 מיום
- 17 30.8.09) שאז מסרה כי הנאשם הצמיד את החזה שלה אליו במהלך חיבוק יום ההולדת, ותיארה את
- 18 פעולתו כ"הצמדה והסנפה". במעמד זה גם מסרה לראשונה כי הנאשם אמר לה שיש לה 'שפתיים
- 19 חושניות' והסבירה שהסתירה במכוון את הדברים בעת שנחקרה, משום שלא רצתה לסבול
- 20 מסטיגמה של מתלוננת.
- 21 עוד מסרה כי היו שני חיבוקים נוספים מלבד חיבוק יום ההולדת, אחד לפניו ואחד לאחריו. כן
- 22 הסבירה את הסיבה לחופשת המחלה שלקחה בכך שרבו הקריאות מלשכת הנאשם והיא פחדה
- 23 להיות במחיצתו.
- 24
- 25 ההגנה רואה בהתפתחות הגרסה סממן לאי אמינותה של ל' והתביעה רואה בה עדות להיעדר מניע
- 26 נקמני אצל ל', שמלכתחילה לא רצתה להתלונן נגד הנאשם.
- 27
- 28 איננו רואים כל פסול בהתפתחות הגרסה, מש-ל' הסבירה, חזור והדגש, כי לא רצתה כלל להתלונן
- 29 נגד הנאשם, לא רצתה להיחשב כמתלוננת ולא רצתה להרע לנאשם. לאט-לאט הבינה ל' כי בידי
- 30 החוקרים מצוי המידע אותו היא מבקשת להסתיר, ומשכך היא פתחה את סגור לבה, וטיפין-טיפין
- 31 סיפרה את אשר אירע לה.

בדלתיים סגורות

מדובר בהתנהגות אופיינית לנפגעת עבירת מין ולא מצאנו בה כל דבר חריג או כל דבר שיש בו כדי לכרסם במהימנות לי.

פרק ב' - עדות לי בבית המשפט

(א) "חיבוק יום ההולדת"

לי סיפרה כי בצהרי יום מסיבת יום הולדתו ה-60 של הנאשם, נכנסה ללשכתו כדי למסור לו עדכון אחרון לפני האירוע ואיחלה לו מזל טוב "אז הוא שאל אותי אם לא מגיע לו חיבוק לכבוד יום ההולדת שלו, והוא קם לקראתי, אני הייתי קרובה לדלת היציאה, והוא נתן לי חיבוק" (עמ' 49, ש' 5-7). לדבריה, הנאשם קם מכיסאו לכיוונה בשעה שעמדה ליד דלת הלשכה וחיבק אותה "כשהוא עוטה אותי והוא מצמיד אותי והראש שלו היה מונח פה, בכיוון הצוואר שלי." (עמ' 50 ש' 3-4). כבי השופטת שבח מתארת במלל את שהדגימה לי "כשחזה מול חזה והראש מונח בשקעורית הצוואר" (עמ' 51 ש' 15).

לי הדגימה את אופן החיבוק, כשהיא מראה כי הנאשם חיבק אותה חיבוק פנים אל פנים, כשידיי מאחורי גבה והוא מצמיד אותה אליו. עוד העידה כי חשה שהנאשם מרחרח את צווארה, כשהיא מצידה, קפאה על מקומה וידיה לצד גופה (עמ' 52). לדבריה, החיבוק ארך מספר שניות (עמ' 54, ש' 22). עם יציאתה מהלשכה היא פרצה בבכי (עמ' 55) משום שחשה שהחיבוק היה אינטימי מדי (עמ' 56).

מ.ש., שאמור היה להסיעה למסיבת יום ההולדת בהרצליה, הבחין בסערת רוחה בצאתה מחדרו של הנאשם, ושאל אותה מה אירע. לאחר שסיפרה לו שחנשיא חיבק אותה, קרא מ.ש. לציונה. לי העידה כי אינה זוכרת האם היתה זו היא או שמא היתה זו מ.ש. שסיפרו לציונה מה אירע. מכל מקום, ציונה אכן היתה במקום ושמעיה מה אירע בהמשך, נסעה עם ציונה ו מ.ש. למסיבת יום הולדתו של הנאשם בהרצליה ובמהלך הנסיעה שוחחה עימם על מה שאירע. שניהם אמרו לה שעליה להתלונן, אולם היא ביקשה מהם שלא יספרו על כך לאיש, משום שלא רצתה לחשוף את הדברים, לא רצתה להעיד בבית משפט (עמ' 60) ואף פחדה לאבד את מקום עבודתה (עמ' 62 ש' 8). (בעת דבריה אלו בבית המשפט, פרצה העדה בבכי) (עמ' 62).

עוד העידה לי כי סיפרה על האירוע גם לחברותיה, י.ב.א. ו י.ב.א. א.ע.; ק. י.ב.א. התקשרה כמה דקות לפני שיצאה מבית הנשיא לאירוע בהרצליה, ול א.ע. "לא סיפרתי באותו רגע ובאותו יום, זה היה כמה ימים או יום לאחר מכן." (עמ' 66 לפרוטוקול). גם לאביה סיפרה בשלב מאוחר יותר על החיבוק, אולם ללא פרטים, ואף השיבה בחיוב לשאלתו אם היה מדובר בחיבוק אבהי.

בחקירתה הנגדית תיארה לי את מצבה הנפשי הנסער אחרי החיבוק והדגישה כי גם בזמן אמת הבינה כי הוטרה על ידי הנאשם למרות שבחקירה במשטרה בחרה להמעיט מחומרת האירוע

בדלתיים סגורות

וביקשה שלא לראות בו הטרדה: "כשאני יצאתי נסערת מהחדר זה הספיק לי כדי לדעת מה אני הרגשתי... ירדו לי דמעות, אני הייתי נסערת ובכיתי." (עמ' 117-118) וכן: "כי הפעם היה בזה משהו קצת יותר אינטימי." (עמ' 128).
ל' היתה נחרצת בדעתה כי ראשו של הנאשם הונח על צווארה וכי "רחרח" אותה.

(ב) התבטאויות הנאשם

ל' סיפרה כי הנאשם שאל אותה "מה עם חבר" והחמיא לה באומרו שיש לה "עיניים יפות" ו"שפתיים חושניות". היא נמנעה מלמסור למשטרה על התבטאויות "שפתיים חושניות", ביודעה שיש לה אופי מיני, ומשבאותה עת לא רצתה להפוך למתלוננת, וכן משום שבעוד שאת התרחשויות של החיבוק לא יכלה להסתיר, משהיה ידוע לאנשים אחרים, הרי שאמירות הנאשם היו ידועות לה בלבד (עמ' 74 לפרוטוקול).

עוד העידה ל' כי הרגישה שהנאשם בוחן את תנועותיה ומביט בה בצורה מינית. למשל, כאשר ביקש ממנה לסדר מגירה שנמצאת בשולחנו, כל זאת בשעה שהוא יושב בכיסאו בסמוך מאוד למגירה. לדבריה, בעת שרכנה למגירה ראתה שפניו מופנות אליה והרגישה שהוא מסתכל לעברה, ולכן אמרה לו שתסדר את המגירה מאוחר יותר (עמ' 81 ועמ' 82 ש' 20-21). לדבריה, המלים "שפתיים חושניות", נאמרו לה כאשר עבדה עם הנאשם בתקופה שלפני חיבוק יום ההולדת, עד שעה מאוחרת בלילה (עמ' 134). היא לא סיפרה על כך לאיש "הייתי בהלם".

(ג) החיבוק הנוסף

ל' העידה על חיבוק נוסף שחיבק אותה הנאשם בלשכתו, במועד כלשהו לאחר יום הולדתו, תוך שהצמיד את פלג גופו העליון לגופה, אולם הפעם מבלי שקירב את ראשו לצווארה:
"זה היה אותו חיבוק ורק בלי... ש. אותו חיבוק את מתכוונת מהבחינה של הידיים ת. כן."
... זה היה חיבוק, שהוא הצמיד את החלק העליון אלי, והראש לא היה, זאת אומרת ממש רק חיבוק... (עמ' 85 לפרוטוקול).
לדבריה, באחד משני החיבוקים אמר לה הנאשם "חזק יותר" והידק את ידיו מסביבה, אך היא איננה זוכרת אם אמר זאת בחיבוק יום ההולדת או בחיבוק הנוסף. (עמ' 86). לאחר אירוע זה לקחה חופשה.

ל' סיפרה כי לאחר חקירתה במשטרה ביום 8.10.06, חדלה מלהגיע לעבודתה, במסגרת חופשה בתשלום עד להתפטרותה מעבודתה בבית הנשיא בחודש מרץ 2007. כאשר הגיעה להגיש את מכתב ההתפטרות לסמנכ"ל בית הנשיא, משה מזרחי, הציע האחרון כי תכתוב מכתב תודה לנשיא והגם

בדלתיים סגורות

1 שהשיבה בחיוב, לא היתה לה כל כוונה לעשות כן, משידעה, מפרסומים בעיתונות, כי בידי הנאשם
2 מכתבי תודה ממתלוננות אחרות (עמ' 111).

3
4 החליטה לעזוב את הארץ לנוכח הסערה סביב הפרשה, כשלדבריה "אני לא רציתי
5 להיות בתוך כל הסיפור הזה. ברגע שהכל הלך והתפרסם, הרגשתי שאני בתוך מחול שדים,
6 שהידקו כבר את הטבעת סביבי וזהו, אין פה שאלה. את רוצה לא רוצה, אני אחת המתלוננות וזהו"
7 (עמ' 112 ש' 15-17).

ד) חוסר רצונה להתלונן

8
9
10 ל' העידה כי לא היתה מתלוננת מיזמתה שכן "אני בחורה בת [REDACTED], עם עתיד לפני, לא
11 נשואה, אני לא רוצה שיהיה עלי סטיגמה, אני רוצה לבנות את החיים שלי כמו שהם." (עמ' 146)
12 וכן: "אם המשטרה לא היתה פונה אלי, לא הייתי אומרת, הייתי יכולה להיות עם זה." (עמ' 225).

13
14 היא הסבירה שהסתירה בחקירתה הראשונה את ענין הנחת ראשו של הנאשם על צווארה, משתבינה
15 כי פרט זה של הנחת הראש ו"רחרוח" הצוואר, הוא שהקנה לחיבוק את הגוון המיני שהסעיר אותה,
16 והרי, כאמור, לא רצתה להיות מתלוננת.
17 היא נחרצת בדעתה כי ראשו/פניו של הנאשם הונחו על צווארה, אם כי אינה יודעת לומר מה עשה
18 שם למעט תחושתה שהוא 'רחרח' אותה.

19
20 לדבריה, כשאמרה במשטרה כי אינה זוכרת את החיבוק הנוסף, היא עשתה זאת במתכוון כדי שלא
21 להחרף את הענין. "אני ניסיתי גם בחקירה הזאת... שכל פעם שאני אומרת לא זוכרת, זה רק כדי
22 להפריך את האפשרות שיהיה משהו מקובע וברור, על זה שהיה או לא היה." (עמ' 174).

23 ל' שללה את הטענה כי ציונה ו [REDACTED] מ.ש. הם שנתנו לה את הרעיון להתלונן, ואמרה שאף שאלו
24 הכניסו אותה ל"לחץ", היא הבינה ללא עזרתם, כי מדובר בחיבוק שאינו תמים. "כשיצאתי משם
25 ויצאתי נסערת, ידעתי שמשהו לא טוב קרה... הרגשתי לא נעים והרגשתי שמשהו לא טוב קרה,
26 אבל יכולתי להישאר עם זה ולעבור את זה. ברגע שסיפרתי להם... הם כן הכניסו אותי יותר
27 להיסטריה, הבנתי שמשהו חמור באמת קרה." (עמ' 226). "אני לא בת 16 ולא בת 14." (עמ' 226).

28 א' הותירה רושם אמין ביותר והתרשמו כי לו הדבר היה תלוי בה, היתה חסה על הנאשם ולא
29 חושפת דבר. נעיר, כי כעולה מעדותה והודעותיה של ל', הרי אופי המעשים שעשה לה הנאשם,
30 חמורים יותר מאלו המתוארים בכתב האישום, משנפקד מקומם של אמירת "השפתיים החושניות"
31 וסידור המגירה. כמו כן העידה ל' כי הנאשם הניח ראשו על צווארה ורחרח אותה, שעה שבכתב
32 האישום צוין רק כי הטח פניו לצווארה "כמבקש להריחה".

בדלתיים סגורות

- 1 **פרק ג' – עדויות תומכות**
- 2 **(א) עד התביעה – מ.ש.**
- 3 במועד הרלוונטי לכתב האישום שימש ■■■ כנהג שני לנשיא המדינה. בשנת 2005 שימש כנהג רעיית
- 4 הנשיא. הכיר את לי והתיידד עימה על רקע עבודתם המשותפת בבית הנשיא. במועד הנטען, בשעות
- 5 אחר הצהריים, המתין בלשכת הנאשם במטרה להסיע את לי לאירוע יום ההולדת בהרצליה, כאשר
- 6 הבחין כי בצאתה מחדרו של הנאשם היתה לי לחוצה, מתוחה, נסערת ומפונדת "היא לא היתה לי"
- 7 **שאני מכיר" (עמ' 712 לפרוטוקול).** לשאלתו את לי אם קרה משהו לקחה אותו הצידה וסיפרה לו,
- 8 לא לפני שביקשה ממנו לשמור את הדברים בסוד, כי הנאשם "חיבק אותה ונשען לה על הצוואר"
- 9 (עמ' 712 לפרוטוקול), והיא דחתה אותו.
- 10 לי הדגימה על ■■■ מ.ש. את החיבוק:
- 11 **"היא הדגימה לא ממש חיבוק כמו שזה היה על הסיטואציה שהיא נקלעה אליה."** (עמ' 714).
- 12 **"היא הדגימה עלי ככה, וזהו. לא חזק. היא לא נצמדה אלי חזק."** (עמ' 735) אולם ההצמדה נאמרה
- 13 ע"י לי במלים, לא בהצמדות פיזית ממש. (עמ' 736) **"את ההמשך אמרה במלים."**
- 14
- 15 במהלך תיאור האירוע בפניו לי **"היתה מבוהלת"** (עמ' 714) ו-"עם עיניים דומעות כאלה, היא לא
- 16 בכתה, היא היתה עם עיניים דומעות, היא היתה נסערת" (עמ' 715 לפרוטוקול). משלא ידע
- 17 להתמודד עם מה ששמע מ-לי, הביא אותה לציונה, ו-לי חזרה בפניה על תיאור האירוע.
- 18
- 19 בהמשך נסעו הוא, ציונה ו-לי ביחד עם עובדים אחרים ברכב אחד לאירוע בהרצליה, כשבמהלך
- 20 הנסיעה שבו לשוחח על העניין; לשאלתם את לי אם היא מתכוונת להתלונן על כך, השיבה: **"שהיא**
- 21 **לא מתכוונת להתלונן היא לא רוצה לדבר על זה, וזהו"** (עמ' 717 לפרוטוקול).
- 22 מספר ימים לאחר האירוע פגש ב-לי באקראי, וזו סיפרה לו כי היו לה עם הנאשם עוד כמה פגישות
- 23 **"לא נעימות שהוא הציק לה"** (עמ' 718 לפרוטוקול). ■■■ מ.ש. כיוון דבריו ל"אירוע המגירה" בו
- 24 הנאשם אמר לה **"בואי תתקריבי, תפתחי את המגירה, תתכופפי, תבואי וזה"**, (עמ' 718 לפרוטוקול)
- 25 בעקבותיו אמרה לו לי שבכוונתה לקחת שבוע חופש, ואכן, לא ראה אותה תקופה מסוימת במשרד.
- 26 לאחר פרוץ הפרשה שאל את לי אם בכוונתה להגיש תלונה במשטרה ומשהשיבה בשלילה, עזבה
- 27 לנפשה (עמ' 718-719); הוא מצדו לא עשה דבר: **"זה לא התפקיד שלי ללכת למשטרה ולהתלונן לא**
- 28 **ראיתי לנכון להתערב בנושא הזה."** (עמ' 720).
- 29
- 30 בחקירה נגדית אישר כי הגיע לחקירת משטרה ברכב אחד יחד עם ציונה, אך אינו זוכר כי שוחח
- 31 עימה על עניינה של לי. (עמ' 780) ■■■ מ.ש. שלל את הטענה לפיה רצה להזיק לנאשם, אף שלל את
- 32 הטיעון לפיו הוא עמד מאחורי הידיעה האנונימית שהגיעה למשטרה בעניינה של לי (עמ' 731-732).

בדלתיים סגורות

- 1 ■ מ.ש. היה נרגש מאוד בעת מתן העדות וסיפר שמעורבותו בפרשה הביאה לו רק עגמת נפש.
- 2 לאחר חקירתו במשטרה נשלחה אל מקום עבודתה של אשתו מעטפה ובה שתי תמונות בהן הוא
- 3 נצפה יחד עם לי ומהן ניתן להבין כי יש לו עמה קשר מעבר לקשרי עבודה, ולא היא. הוא ציין כי
- 4 התמונות צולמו במסגרת טיול של צוות עובדי בית הנשיא, כאשר תמונתו ותמונת לי נגזרו מתוך
- 5 התמונה הכוללת, ומאחר והתמונה צולמה בברכה, נוצר הרושם ששולח התמונה ביקש ליצור אצל
- 6 מקבלת – אשתו של ■ מ.ש., לפיו היחסים בינו לבין לי אינם יחסים חבריים בלבד.
- 7 מאן-דהוא לא רווה, ככל הנראה, נחת מדבריו של ■ מ.ש.
- 8
- 9 בהודעתו במשטרה טען הנאשם כי ל ■ מ.ש. היו "עניינים כספיים" עם יריבו אריה שומר, וכי
- 10 פגיעתו בנאשם באה כמחווה לאריה שומר המסוכסך עמו. אולם, במהלך חקירתו בבית המשפט לא
- 11 הופנתה ל ■ מ.ש. אשר העיד כמובן לפני הנאשם, אף לא שאלה אחת בענין מניע זה, וחטענה
- 12 נותרה טענה בעלמא.
- 13
- 14 עדותו של ■ מ.ש. עשתה עלינו רושם מהימן משלא הפריז ולא הגזים בתיאוריו את האירוע, וגם
- 15 כשעומת בדברים אחרים שנאמרו על ידי לי, דבק בדברים שנותרו בזיכרונו, ולא ניסה להתאים
- 16 עדותו לעדותה. ככל שקיימת אי התאמה בין עדותו לבין עדותה של לי, זו מצויה בשולי הענין ולא
- 17 בעיקרו.
- 18 לא מצאנו כל מניע שאמור היה לגרום ל ■ מ.ש. לומר דברים שאינם אמת. כאמור, ■ מ.ש.
- 19 נחשף לפרטי פרשת החיבוק מפיה של לי בזמן אמת, בדצמבר 2005, ואף שייעץ לה לחגיש תלונה, לא
- 20 דחק בה לעשות כן, ולאחר שזו אמרה לו כי אין בדעתה לתלונן, עזבה לנפשה. לו רצה ■ מ.ש.
- 21 לנקום בנאשם על רקע העברתו מתפקידו כנהג הנשיא לנהג אשת הנשיא, וכאמור, היה מרוצה
- 22 מעבודתו זו, יכול היה לעשות זאת בסמוך למועד בו נודעו לו פרטי פרשת החיבוק. העובדה שלא עשה
- 23 דבר בענין, מלמדת על חוסר הענין מצדו של ■ מ.ש. לפגוע בנאשם.
- 24
- 25 עדותו של ■ מ.ש. בדבר מצבה הנפשי הנסער של לי, מיד לאחר צאתה מלשכתו של הנאשם,
- 26 והתבטאותה בפניו כי מצב זה קשור בכך שהנאשם "חיבק אותה ונשען לה על הצוואר" משמשת
- 27 חיזוק ממשי לתלונתה של לי, באשר היא מתעדת הן את מצבה הנפשי הנסער והן את תלונתה
- 28 המיידית בפניו.
- 29
- 30 (ב) **עדת התביעה - ציונה רוזנטל**
- 31 עובדת בבית הנשיא כ-26 שנים. בתקופה הרלוונטית לאישום כאן, שימשה בתפקיד עוזרת אישית
- 32 לרעיית הנשיא.

בדלתיים סגורות

1 הכירה את משפחת הנאשם מקרוב ויחסיה עמו היו "מצוינים" (עמ' 554 לפרוטוקול), אולם מאז
2 שהפרשה נחשפה היא לא בקשר עם המשפחה. מעמד מתן העדות נגד הנאשם הביך אותה "מאוד",
3 מאוד לא נעימה לי, בהחלט מאוד, מאוד, יותר ממאוד" (עמ' 556 לפרוטוקול). ראה גם דברי העדה
4 ב-ת/48 רענון מיום 24.8.2009... "אני אוהבת את גילה והיה בינינו קשר אישי מיוחד היו לנו
5 קשרים ויחסים מעולים היינו חברות. היה לי קשר מעולה עם משה קצב, ולכן היום אני חשה אי
6 נוחות בסיטואציה כזו."

7
8 באשר לאירוע חיבוק יום ההולדת - העידה ציונה כי ביום הולדתו ה-60 של הנאשם, היתה בלשכתה
9 כאשר הדלת נפתחה ו- מ.ש. ו-לי נראו לה לא "בתמול שלשום" (עמ' 556 לפרוטוקול).
10 מ.ש. ביקש מ-לי שתספר לה את אשר אירע, ואז לי סיפרה לה "שהנשיא ביקש ממנה נשיקה,
11 או שהוא נשק לה על הצוואר", אינה זוכרת במדויק את פרטי השיחה. פרט אחד זכרה בוודאות
12 והוא ש-לי סיפרה לה שהנאשם הצמיד אותה אליו "חזק" (עמ' 556 לפרוטוקול). ציונה היתה
13 "בשוק" למשמע הדברים, שכן הנאשם הצטייר בעיניה תמיד "כג'נטלמן, נעים הליכות". בעקבות
14 זאת, אמרה ל-לי שמדובר בהטרדה וכי "יש מקום פה לתלונה" (עמ' 558 לפרוטוקול).
15 לדבריה, לי ענתה לה כי היא לא רוצה לעשות דבר בעניין וניכר בה כי היתה "נסערת", "מבוהלת"
16 (עמ' 560 לפרוטוקול); היא חשדה "שהיא באמת פחדה מכל הנושא" או "שהיא באמת לא הבינה
17 שזה באמת הטרדה" (עמ' 559 לפרוטוקול).

18
19 עוד אמרה ציונה, כי היא איננה זוכרת את מילותיה המדויקות של לי, אך היא יכולה לתאר את
20 הסיטואציה בלשכה, כפי ש-לי תיארה אותה בפניה: "סיטואציה לא של עובד מעביד" (עמ' 562
21 לפרוטוקול) וכי מתוך הדברים שסיפרה לי היא הבינה - אף שזה לא נאמר לה על ידי לי במפורש, כי
22 החיבוק היה כרוך במתח מיני. המלל עצמו לא זכור לה. (עמ' 556).
23 עוד העידה, כי על אף שהיה ברור לה שמדובר בהטרדה מינית וכי לי לא מתכוונת להגיש תלונה
24 בנדון, היא לא דיווחה ולא סיפרה על כך לאיש, וזאת הן משום נאמנותה לרעיית הנשיא והן
25 משיקולי נוחות, ובלשונה: "והיה לי נוח, נקודה" (עמ' 570 לפרוטוקול).
26 משנשאלה מדוע לא סיפרה בחקירתה הראשונה, שהתמקדה בענין א' מבית הנשיא, כי הנאשם
27 הטריד גם את לי, השיבה שעשתה כן משתי סיבות: האחת - היא לא נשאלה לגבי לי והשניה - תוך
28 נאמנות "לרעיית הנשיא, למקום עבודתי" ובמידה רבה הוקל לה שלא נשאלה על כך.
29 לשאלה, כיצד מתיישבים דבריה, לפיהם לא רצתה לפגוע ברעיית הנשיא ובנאשם, עם העובדה
30 שדחקה ב-לי להגיש תלונה נגד הנאשם, השיבה כי לא התכוונה לתלונה במשטרה, כי אם לתלונה
31 למנכ"ל. (עמ' 595 לפרוטוקול).

בדלתיים סגורות

1 לשאלה אם ■■■ מ.ש. נטר טינה לנאשם על כי העביר אותו מתפקידו כנהג הנשיא לתפקיד של נהג
2 אשת הנשיא, השיבה כי אינה יודעת, אף כי שללה את האפשרות שדבריו של ■■■ מ.ש. הושפעו מכך.
3 כן אמרה כי לא היה קשר מיוחד בין לי לבין ■■■ מ.ש.

4
5 ניתן לסכם את עדותה של ציונה כך :

6 אף שציונה לא זכרה לפרטי פרטים את תוכן דבריה של לי, הרי שהיא זכרה את עיקרם; לי תיארה
7 בפניה שהנאשם **"ביקש ממנה נשיקה או שהוא נשק לה על הצוואר"**, בהתאמה לדברי ■■■ מ.ש.
8 שתיאר במילותיו את האירוע כ**"חיבק אותה ונשען לה על הצוואר"**, ובהתאמה לדברי לי שמסרה
9 תיאור של חיבוק כאשר הנאשם רכן לעבר **צווארה** ורחרח אותה.

10
11 ציונה העידה בדבר מצבה הנפשי הנסער של לי, וקשרה את מצבה הנפשי האמור לאותו חיבוק חריג
12 שהיא עצמה ראתה אותו כמעשה הטובה שיש להתלונן עליו.

13 גם ציונה, כמו ■■■ מ.ש., היתה עדה לסערת נפשה של לי מיד לאחר התרחשות חיבוק יום ההולדת,
14 ושמעה תלונה מיידית מפיה על המעשה שעשה בה הנאשם.
15 עדותה של ציונה מהימנה עלינו.

16 לא מצאנו כי לציונה מניע להזיק לנאשם או להפלילו. ההיפך הוא הנכון. ציונה היתה מקורבת לאשת
17 הנשיא ולבני משפחתו – היא הכירה אותם מקרוב והיתה מאותם יחידים שזכו לסעוד על שולחנו של
18 הנאשם במשכן הנשיא, וניכר בה שמעמד מתן העדות לא נוח לה. ציונה לא רצתה להיות מעורבת
19 בפרשה.

20
21 (ג) **עדת התביעה - ■■■ י.ב.א.**

22 ■■■ י.ב.א. הכירה והתיידדה עם לי במהלך עבודתן המשותפת בבית הנשיא, במהלך שנת 2005.
23 במועד מסיבת יום הולדתו ה-60 של הנאשם היתה ■■■ י.ב.א. בביתה, כאשר בשעות אחר הצהריים
24 או שעות הערב המוקדמות צלצלה אליה לי, כשהיא נסערת, וסיפרה לה כי הנאשם חיבק אותה
25 והניח את ראשו על כתפה **"היא ממש לא יודעת מה לעשות... הכל בסערה, הכל במצוקה"** (עמ' 293
26 לפרוטוקול).

27 ■■■ י.ב.א. סיפרה כי במהלך השיחה, לי היתה **"היסטרית לגמרי"** (עמ' 293 לפרוטוקול) הן לא שוחחו
28 על כל פרטי האירוע, שכן לי היתה **"כל כך סוערת, שגם לא היה טעם אני חושבת ממש"** (עמ' 293
29 לפרוטוקול). עם זאת, היא זכרה כי **"דובר על חיבוק, על הנחת ראש על הכתף"** (עמ' 293
30 לפרוטוקול). לדבריה, הן המשיכו לשוחח על **"החיבוק הזה"** גם כאשר נפגשו (עמ' 293 לפרוטוקול).
31 ■■■ י.ב.א. העידה כי לי נתנה לחיבוק **"פרשנות מינית לגמרי"** (עמ' 294 לפרוטוקול), אף שבמהלך
32 רענונה בפרקליטות נקטה ■■■ י.ב.א. במלה **"חיבוק אינטימי"**.

בדלתיים סגורות

- 1 עוד סיפרה לה ל' כי היא סיפרה לציונה על אירוע החיבוק, אך עשתה זאת "בהפחתה" (עמ' 296
- 2 לפרוטוקול).
- 3 בנוסף לאירוע החיבוק, ל' סיפרה לה גם על מחמאות שהנאשם נהג להחמיא לה: "והחמיא לה על
- 4 איך שהיא נראית, ואיך שהיא מתלבשת, שאל על חברים..." (עמ' 395 לפרוטוקול).
- 5 עוד סיפרה העדה כי במהלך רענונה בפרקליטות ולאחר שקראה שם את הודעתה במשטרה ת/39,
- 6 היא שמה לב כי פרט מסוים אינו מצוי בהודעה זו, המתייחס להנחת ראשו של הנאשם על כתפה של
- 7 ל' בעת החיבוק, אף שהיא זוכרת ש-ל' אכן סיפרה לה פרט זה במהלך שיחתן (עמ' 298). היא
- 8 מייחסת חסרונה של פרט זה מהודעתה הנ"ל בכך שבמהלך החקירה המשטרתית היא היתה לחוצה
- 9 מאוד ומסיבה זו אף לא תיקנה את הודעתה בענין זה, על אף שהכניסה תיקונים אחרים בנוסח
- 10 הודעתה.
- 11
- 12 חשיבות עדותה של העדה בעיתוי שיחת הטלפון שהתקבלה מ-ל' בעקבות חיבוק יום ההולדת. העדה
- 13 העידה בנחרצות ובביטחון מלא כי שיחת הטלפון התקיימה בסמוך לאחר התרחשות החיבוק ובו
- 14 ביום: "ממנה הבנתי שזה קרה עכשיו." (עמ' 315), דבר העולה בקנה אחד עם דברי ל'.
- 15 אף שבהודעתה ת/39 לא מופיע בתיאור החיבוק אלמנט של הנחת ראש הנאשם על כתפה של ל',
- 16 עדיין אנו מוצאים בהודעה אזכורו של חיבוק שגרם ל-ל' לאותה סערת נפש, שהביאה להתקשר אליה
- 17 ולשוחח עמה על כך.
- 18 העדה הבינה מן הבהילות ומאופי השיחה עם ל', כשזו דיברה עמה במהירות ובבלבול ואמרה לה
- 19 "אני לא יודעת מה לעשות" (עמ' 361), כי מדובר בחיבוק שאינו תמים, שכן אם זה היה חיבוק
- 20 תמים, היא לא היתה מתקשרת לדווח לה (עמ' 368).
- 21
- 22 לטעמנו, גם מה שמצוי בהודעתה ת/39, הוא לבדו, וללא התוספות שעלו ברענון, אף שאינו מתאר
- 23 תיאור מלא את המלל בין ל' לבין העדה, ואין בו תיאור מדויק של הסיטואציה עליה העידה ל',
- 24 מהווה ראיה לקיומה של שיחה בהולה מ-ל' אל העדה, על רקע של חיבוק שחיבק אותה הנאשם,
- 25 כאשר העדה הבינה מאותה שיחה שלא מדובר בחיבוק 'רעים', חברי כי אם בחיבוק 'אחרי' שגרם
- 26 לסערת רוחה של ל'.
- 27 איננו מקבלים את הטענה כי ■ י.ב.א ו-ל' תיאמו ביניהן עדויות על מנת להפליל את הנאשם,
- 28 ומדובר בטענה בעלמא. אם אכן היה מתקיים תיאום כזה, עובר לחקירתה של ■ י.ב.א במשטרה,
- 29 לא היה נשמט מהודעתה של ■ י.ב.א ענין הנחת ראשו של הנאשם על צווארה של ל'.
- 30
- 31 עדותה של ■ י.ב.א הותירה עלינו רושם מהימן משזו השתדלה להעיד בדייקנות ובזהירות על אשר
- 32 שמעה מ-ל' ועל התרשמותה ממצבה הנפשי במהלך השיחה. עדותה תומכת בקיומו של חיבוק יום

בדלתיים סגורות

1 ההולדת משמעה עליו מ-לי בסמוך למועד התרחשותו, ומשהבחינה במצבה הנפשי הנסער של לי
2 במהלך השיחה עמה.

3
4 (ד) עדת התביעה - א.ע. [REDACTED]

5 [REDACTED] א.ע. שימשה [REDACTED]

6 [REDACTED], והכירה את לי מעבודתן המשותפת בבית הנשיא, שהצמיחה יחסי חברות ביניהן. זומנה לעדות

7 לאחר ש-לי הזכירה אותה בחקירתה במשטרה כמי שסיפרה לה על ענין חיבוק יום ההולדת.

8 עדותה התמקדה בשני נושאים: חיבוק שהיא עצמה קיבלה מהנאשם, ואשר לא ייחסנו לו כל

9 חשיבות, בהיותו שונה לפי דברי העדה, מהחיבוק עליו סיפרה לה לי, וכן שיחתה עם לי בנוגע לחיבוק

10 יום ההולדת.

11 א.ע. [REDACTED] העידה על שיחת טלפון שהתקיימה בינה לבין לי, בסוף שנת 2005 במהלכה אמרה לה לי

12 את הדברים הבאים: "קרה לי משהו, זה בינינו, אני, ואז היא מספרת לי את המקרה שלה" (עמ' 13

409). השיחה התקיימה בין השעה שמונה לתשע בערב. לטענתה, לי התקשרה אליה "ביום שזה

14 קרה" (עמ' 476), וסיפרה לה כי כאשר נכנסה ללשכת הנאשם בענייני עבודה, הוא ניגש אליה והודה

15 לה על עזרתה בארגון מסיבת יום ההולדת שלו "וחיבק אותה בשתי ידי" (עמ' 409 לפרוטוקול). היא

16 ביקשה מ-לי להבהיר מה היה אופיו של החיבוק, ו-לי "היתה מאוד נסערת, היא אמרה לי [REDACTED]

17 א.ע. תקשיבי, זה לא היה סתם חיבוק, זה היה חיבוק עוטף, הוא תפס אותי בחוזקה, הוא רכן

18 לעברי" (עמ' 410). לי תיארה את תגובתה בכך ש"היא קפאה במקום", לאחר מכן יצאה מהלשכה

19 בריצה (עמ' 410). עוד אמרה לה לי כי סיפרה גם לציונה ול-מ.ש. אודות החיבוק משאלו נכחו

20 בלשכה בזמן שהדבר קרה (עמ' 413).

21 החקירה הנגדית לא קעקעה את דברי העדה בכחוא זה, ולא היתה בה דבר.

22 עדותה של א.ע. [REDACTED] היתה כנה, ישירה ומהימנה ולא ניתן לחשוד בה כמי שבאה להעליל על

23 הנאשם עלילת שווא, מה גם שלא הובא כל מניע לכך.

24 סיכומם של דברים: בין אם השיחה של לי ל-א.ע. [REDACTED] התקיימה בערב של היום שבו אירע

25 חיבוק יום ההולדת כפי שהעידה א.ע. [REDACTED], ובין אם זו התרחשה רק למחרת, או כמה ימים

26 לאחר מכן, כפי שהעידה לי, הרי שמדובר בנדבך ראיתי נוסף התומך בעדותה של לי בכל הנוגע לאופן

27 החיבוק, לאופיו ולמצב הנפשי בו היתה נתונה בעקבותיו, כאשר קיומה של שיחה טלפונית שעסקה

28 בחיבוק בלבד מלמדת על כי לי הבינה בזמן אמת כי אופיו של החיבוק היה חריג.

29

30 (ה) עדות אביה של לי

31 [REDACTED] אביה של לי, העיד כי בתו סיפרה לו, כשהיא נסערת כולה, כי הנאשם חיבק אותה. למיטב זיכרונו

32 השיחה התקיימה בביתו כאשר לי באה לבקר את הוריה. הוא תיאר את מצבה בזמן השיחה כמי

בדלתיים סגורות

- 1 שהיתה "בעצבים, בפאניקה ובלחץ" (עמ' 508), ומששאל אותה אם החיבוק נשא אופי מיני השיבה
- 2 בקוצר רוח ובחוסר נימוס שאינו אופייני לה, כי היא לא יודעת.
- 3 הוא התרשם כי לי היתה בלחץ: "מדברת במהירות, בלבול. זה לא דבר מקובל." (עמ' 509). היא לא
- 4 שיתפה אותו בפרטי החיבוק שכן "בנושא של מין עם הבנות שלי, לא מדבר." (עמ' 509).
- 5 מאחר ומתשובתה של לי לא יכול היה להבין בוודאות באם לחיבוק היה אופי מיני אם לאו, הוא
- 6 מבחינתו ראה את העניין כ"סגור": "הפרשה הזאת נסגרה" (עמ' 510 לפרוטוקול).
- 7 לאחר ש-לי עזבה את העבודה ושהתה בחו"ל, נפגש עם משה מזרחי, סמנכ"ל בית הנשיא, בענין
- 8 הפיצויים שהגיעו לבתו, ואז אמר לו זה האחרון "...אני חושב שזה היה מאוד יפה ומאוד נאה, אם
- 9 לי היתה כותבת מכתב הוקרה, מכתב תודה לנשיא" (עמ' 513 לפרוטוקול). בתגובה השיב למזרחי כי
- 10 אם לי תשאל אותו הוא ימליץ לה שלא לכתוב מכתב הוקרה שכן "כולם יודעים מה הרקע שהיא
- 11 עזבה" (עמ' 514 לפרוטוקול).
- 12 עוד העיד כי לאחר שהפרשה נחשפה הונחה בתיבת הדואר של דירתם הקודמת מעטפה חומה, ללא
- 13 בול או כתובת אלא רק עם שם משפחה ובתוכה תצלום של לי עם ■■■ מ.ש. בבריקה; לטעמו, מדובר
- 14 ב"תמונות לא צנועות לשיטתי, לחינוך שאני הענקתי להן..." (עמ' 516 לפרוטוקול).
- 15 נזכיר שגם ■■■ מ.ש. חווה אירוע דומה.
- 16
- 17 לדבריו, מלכתחילה לי לא רצתה להתלונן, ורק בעקבות פרוץ הפרשה בענין א' מבית הנשיא, זומנה
- 18 לחקירה והעניינים התגלגלו כפי שהתגלגלו. החקירה "הרסה" את חייה של בתו, וכאשר בוטל הסדר
- 19 הטיעון הוא התקשר אליה בחו"ל וסיפר לה על כך, וזו פרצה בבכי "פשוט כאילו חרב עליה עולמה" (עמ' 525 לפרוטוקול).
- 20 משום שהיתה בטוחה שכול כבר מאחוריה, "ופתאום עכשיו הכל צף ועולה
- 21 בחזרה" (עמ' 525 לפרוטוקול).
- 22 בעקבות הפרסומים, ההטרדות והחקירות - עזבה לי את הארץ בברכתו ובחשכתו.
- 23
- 24 ■■■ חנו אדם תמים ונאיבי ועדותו הותירה עלינו רושם מהימן.
- 25 עדותו של ■■■ מהווה נדבך ראיתי נוסף המחזק את עדותה של לי, הן בנוגע לעצם התרחשות חיבוק
- 26 יום ההולדת והן באשר למצבה הנפשי הנסער של לי בעת שזו סיפרה לו על החיבוק, בסמוך מאוד
- 27 להתרחשותו.
- 28
- 29 (ו) מעשים דומים
- 30 למעלה מן הצורך תמכה התביעה את עדותה של לי בעדותן של העדות שהעידו במסגרת עדות על
- 31 מעשים דומים; ה (המתלוננת באישום השני). נ.ר.; נ.א.

בדלתיים סגורות

- 1 הגם שעדותה של לי היתה איתנה ולא נזקקה לאדונים תומכים נוספים, הרי שבהחלט ניתן ללמוד
- 2 מעדותן של נ.ר. ו-נ.א. על נוהגו של הנאשם לחבק את העובדות הצעירות הכפופות לו בחיבוקים
- 3 חריגים.
- 4 מ-נ.א. שמענו כי חיבק אותה ביום הולדתו. לאחר שסירבה לתת לו נשיקה, אף שאל אותה מה תעשה
- 5 באם יגיע לחדרה במלון, שאלה בעקבותיה ביטלה את השתתפותה בכנס בו עמדה ליטול חלק.
- 6 גם העדה נ.ר. היתה תחת מרותו של הנאשם, וסיפרה לבית המשפט על שני חיבוקים שחיבק אותה
- 7 הנאשם: חיבוק אחד צידי ליד החלון וחיבוק נוסף, הפעם חזיתי עת חזר מחו"ל. הנאשם אף התקשר
- 8 לביתה בשעות הערב וביקש לשתות אצלה קפה.
- 9
- 10 עדויות אלו אכן מחזקות את גרסתה של לי בהיותן משליכות אור על כוונותיו של הנאשם, וסותרות
- 11 את טענתו בדבר חיבוק תמים ואקראי.
- 12
- 13 **פרק ד' - גרסת הנאשם ועדותו**
- 14 **גרסת הנאשם בהודעותיו במשטרה**
- 15
- 16 חקירתו של הנאשם בעניינה של לי, התקיימה ביום 15.11.2006.
- 17 במהלכה של ההודעה מיום זה, הרעיף הנאשם על לי שבחים והחמיא לה: "יש לי רק מלים חיוביות
- 18 להגיד עליה. היא חרוצה, קיבלתי מכתבים לא פעם מחמאות מהציבור..." (ת/10, עמ' 17 ש' 439
- 19 ואילך).
- 20 לשאלה אם אמר לה "יש לך עיניים יפות" וכן "אם יש לה חבר", השיב כי אינו זוכר. כן השיב
- 21 שאינו זוכר את אירוע המגירה עליו העידה לי.
- 22 בהתייחסו לחיבוק יום ההולדת אמר הנאשם, כי מדובר בחיבוק וכן בנשיקה על לחיה של לי כאות
- 23 הערכה על עבודתה בארגון מסיבת יום הולדתו ה-60, וכדבריו:
- 24 "פשוט לבטא את הערכתי ותודתי על העבודה המסורה שלה, לא חיבוק חזק... נישקתי אותה בלחי
- 25 הידיים על הכתפיים שלה לא היתה לכך שום משמעות מינית... פשוט נשיקה בלחי שביטאה
- 26 הערכה ותודה... היא לא אומרת שנגעתי לה בצוואר ולא אומרת שנישקתי אותה בצוואר. נדמה
- 27 היה לה היא בפירוש לא אומרת שנגעתי בה בצוואר או שנישקתי אותה בצוואר... נישקתי אותה
- 28 אכן בלחי... שהיא זוכה לנשיקה פעם ראשונה... ביום ההולדת שלי כביטוי של תודה... אני מתאר
- 29 לעצמי שזה הפתיע אותה..." (ת/11, עמ' 20).
- 30

בדלתיים סגורות

1 בה בשעה שהנאשם הרעיף מחמאות על לי, לא התבונן ברוח חיובית על ■■■ מ.ש. וציונה, אלא ראה
2 אותם כחלק בלתי נפרד מחבורת אריה שומר, יריבו, הגם שמעבר להאשמה כללית בגין התנהגות לא
3 נאותה, לא הוסיף דבר ולא הסביר מה פגם מצא בהם.
4

5 עדות הנאשם בבית המשפט

6 בעדותו בבית המשפט, במהלך חקירתו הראשית, תיאר הנאשם כיצד חיבק את לי ביום ההולדת,
7 בצורה פשטנית ועמומה, ללא פרטים עובדיים נלווים:

8 "לי הגיעה, ..., כדי לתת דיווח אחרון... האווירה היתה מאוד חיובית מאוד נעימה מאוד חופשית,
9 משוחררת. ובסיום הדיווח, אמרה לי מזל טוב, עמדה לצאת, אמרתי לה מגיע לך חיבוק ותודה על
10 כל מה שעשית בתקופה האחרונה.. אני ניגש אליה, מחבק אותה, מנשק אותה בלחי ואומר לה שוב
11 תודה והיא יוצאת מחייכת, עם מצב רוח טוב." (עמ' 4470-4471).

12 להזכיר, לי אמרה שהנאשם אמר שמגיע לו חיבוק ואילו הנאשם טען שאמר ל-לי שמגיע לה חיבוק.
13

14 בחקירתו הראשית ובשונה מהתיאור שב-ת/11, השמיט הנאשם את עובדת הנחת ידיו על כתפי לי,
15 והעביר את מרכז הכובד לעבר תיאור האווירה - האווירה היתה משוחררת, הוא היה נלהב ונרגש
16 מעצם האירוע שעמד להתרחש, ו-לי חיתה מחויכת ובמצב רוח טוב, הן לפני החיבוק והן לאחריו
17 כשיצאה מהלשכה, תוך שהוא מתאים דבריו להודעת לי כי חייכה במבוכה.

18 בניגוד לדבריו שהתאפיינו בהעדר זיכרון, לא שלל הנאשם בעדותו את האפשרות ששאל את לי בענין
19 'חבר' במסגרת שיחת חולין על המשפחה (עמ' 4471); לא שלל את האפשרות שצבט בלחיה, (עמ'
20 4471), אף לא שלל אפשרות שהחמיא לה משאמר לה שיש לה עיניים יפות (עמ' 4472).
21

22 לעומת זאת הנאשם הכחיש נמרצות את האמירה "שפתיים חושניות" והדגיש כי: "המושג הזה
23 מעולם ב- 64 שנות חיי לא יצא מפי מעולם" (עמ' 4472).
24

25 הנאשם אף שלל הנחת ראשו על צווארה של לי וחזר והדגיש כי נישק אותה על לחיה: "המונח הזה...
26 לא היה ולא נברא. אני ניגשתי אליה, נישקתי אותה בלחי, היא טיפה גבוהה ממני, בזה נגמר
27 העסק." (עמ' 4478), כאשר באמירה אחרונה זו ניתן להבין שהנאשם מבקש לרמוז שיכול להיות
28 שבשל הפרשי הגובה ראשו הגיע עד לצווארה של לי, וכך נוצרה שם נגיעה.

29 לשאלה אם רחרח את לי השיב הנאשם לשאלת בא כוחו, תוך שזה האחרון שם את הדברים בפיו:
30 "אני נושם לפעמים." (עמ' 4479), כרומז שאם לי חשה בחרחר על צווארה, הרי שתיתכן האפשרות
31 שנשם והיא סברה בטעות ש'רחרח' אותה.

בדלתיים סגורות

- 1 בהמשך אישר הנאשם קיומו של חיבוק, אולם זו הפעם הוסיף אלמנטים האמורים להצביע על
- 2 הסכמת לי לחיבוק, שכן על פי גרסה זו, היא מסתובבת וחוזרת אליו, וכאמירתו: "אני קם, והיא
- 3 כבר היתה בדרך לדלת, היא מסתובבת, היא חוזרת אלי, מחייכת, אני ניגש אליה, מחבק אותה,
- 4 מנשק אותה בלחי, אומר לה שוב תודה והיא יוצאת. מחייכת עם מצב רוח טוב." (עמ' 4471).
- 5 הנאשם לא זוכר קיומו של חיבוק נוסף, אולם לא שלל את האפשרות לכך.
- 6 באשר לאירוע המגירה, שבחקירה במשטרה לא זכר את קיומו, תיאר בעדותו את האירוע ושיווה לו
- 7 נופך שגרתי ותמיים.
- 8
- 9 ניתן להבחין, איפוא, כי במהלך עדותו של הנאשם בחקירתו הראשית חל מהפך מסוים משנראה היה
- 10 כי הנאשם משתדל "לזרום" עם גרסתה של לי, כשהוא מאמץ מתוכה אך את המוטיבים הניטראליים
- 11 שאינם מיניים בהגדרתם, נותן להם פרשנות תמימה, ומכחיש את אותם מוטיבים מיניים מובחנים.
- 12
- 13 הנאשם מאשר קיומו של חיבוק. בהיגד אחד הוא מכחיש את פעולת רחרוח הצוואר ובו בזמן הוא
- 14 מאשר במרומזו היתכנותה, כאשר לדידו, מדובר בנשימה אשר לי פירשה אותה בטעות כהרחה.
- 15 הנאשם איננו תוקף בגלוי את אמינותה של לי, ולא טוען שהיא משקרת. בהעריכו כי דבריה של לי
- 16 יימצאו מהימנים על ידי בית המשפט, מעדיף הנאשם שלא להתמודד עם האירועים הפיסיים
- 17 כשלעצמם, אלא עם פרשנותם. כך למשל, הוא טוען ש-לי הבינה בטעות שמדובר ברחרוח שעה
- 18 שמדובר בנשימה רגילה, כך למשל הוא טוען כי לי לא פירשה את החיבוק כמיני, ועתה היא עושה כן
- 19 לאור השפעתם השלילית של ■■■■■ מ.ש. וציונה, כמו גם של החוקר, אשר גרמו לה להחריף את עדותה
- 20 ולהקצינה.
- 21 גם בכך לא היה הנאשם עקבי שכן בחקירה הנגדית חזר הנאשם לגרסתו הראשונית, והכחיש כי
- 22 חיבק את לי וטען כי איננו זוכר את פרטי החיבוק במדויק, וכדבריו:
- 23 "אני לא זוכר את הפרטים, אני לא יכול להגיד לכם כן היה לא היה, אני שמתני ידיים על הכתפיים
- 24 שלה, לא חיבקתי אותה, לא עטפתי אותה. שמתני ידיים על הכתפיים, ובעוצמה ובהתלהבות,
- 25 נישקתי אותה בהתלהבות בלחי, נגמר העסק..." כשב"כ המאשימה אינה מהפה ושואלת: "החזה
- 26 שלה היה מוצמד אליך? ת: אני לא זוכר. ש: לפות בידיך... ת: אני לא זוכר... לא יודע." (עמ' 5784)
- 27
- 28 הגם שגרסתו של הנאשם סותרת את גרסתה של לי באשר לאופן החיבוק, הנאשם איננו אומר בפה
- 29 מלא כי לי משקרת, ועומד על כך שהאמירה היא שקרית:
- 30 "ש: ז.א. שמה שאתה אומר לנו כאן, אני רק מסכמת... אבל לי, כשעמדה כאן בבית המשפט את
- 31 מה ותיארה את מה שהיה ביניכם... לי שיקרה לבית המשפט נכון?
- 32 ת: אני תיארתי את מה שהיה,

בדלתיים סגורות

- 1 ש: כן,
- 2 ת: ומבחינתי זה האמת וכל האמת.
- 3 ש: ז.א. שהיא משקרת.
- 4 ת: ... שוב, אני לא יודע... האם כשאומרים שהיא משקרת, האם היא משקרת מתוך זדון,
- 5 האם היא משקרת מתוך...
6 ת: האמירה הזאת האמירה הזו היא לא נכונה,
- 7 ש: היא משקרת,
- 8 ת: היא שקרית.. אמירה שקרית,
- 9 ש: אתה רואה זה פשוט, היא משקרת,
- 10 ת: היא אמירה שקרית האמירה הזאת. " (עמ' 5790).
- 11
- 12 הנה כי כן, עדותו של הנאשם באשר לחיבוק יום ההולדת איננה עקבית ומשתנה. הגם שאופן החיבוק
13 על פי עדותו, סותר במפגיע את דבריה של לי, הנאשם אינו טוען כאמור כי לי משקרת, עמדה שניתן
14 להבין ממנה רק דבר אחד והוא ש-לי דוברת אמת. מעדותו גם לא ניתן לדעת אם היה חיבוק נוסף או
15 לא, שכן הנאשם לא זכר קיומו של חיבוק נוסף, אך גם לא שלל את היתכנותו.
16 גרסתו של הנאשם, אשר הצטיינה בעמילות ובאי זיכרון, לא עולה לכדי תיאור מגובש, וממילא לא
17 ניתן להשתית עליה כל ממצא.
- 18
- 19 **פרק ה – לטענת כבישת העדות**
- 20 אין חולק כי בחקירה הראשונה ת/21 שעסקה בעניינה של אי בבית הנשיא, משנשאלה לי באם ידוע
21 לה על נשים שהוטרדו על ידי הנאשם, השיבה בשלילה ולא סיפרה דבר על חיבוקה על ידי הנאשם
22 ביום הולדתו.
- 23 גם בפעם השניה, כש-לי מוזמנת לחקירה בעקבות מידע מודיעיני אנונימי שהגיע למשטרה לפיו
24 הנאשם הטריד אותה ביום הולדתו, ונשאלת באופן ישיר על כך, היא מספרת על חיבוק שחיבק אותה
25 הנאשם ומתעקשת לומר לחוקר "אני לא קוראת לזה הטרידה כי הוא חיבק אותי." (ת/24 א' שו' 52).
- 26 רק בחקירות הבאות ובהמשך, בעדותה בבית המשפט, נחשף אט-אט האופי המיני של החיבוק, כמו
27 גם האמירות שהופנו אליה על ידי הנאשם והתרחשותו של חיבוק נוסף.
- 28
- 29 משכך טוענת ההגנה כי אין לקבל את דברי לי כתורה למשה מסיני, לאור כבישת העדות ולאור
30 הכחשת המעשה בחקירות הראשונות.
- 31 איננו סבורים כך.

בדלתיים סגורות

- 1 לי לא הגיעה למשטרה מיוזמתה, אלא בעל-כורחה. לי סירבה לחשוף את מעשי הנאשם והכחישה
- 2 אותם, ומכל מקום, הכחישה את האופי המיני שבהם. לי חשפה את סיפורה רק משנודע לה כי בידי
- 3 המשטרה מידע בנושא.
- 4 התנהגות זו אינה נעשית בחלל ריק ויש לה הסבר ברור ומניח את הדעת, מה גם שהכבישה במקרה
- 5 דן פועלת לחובת הנאשם משהיא שוללת מניע עלילתי מצד לי ומעידה על חוסר רצון מצדה לפגוע
- 6 בנאשם. בעת האירוע, לי היתה אישה צעירה כבת ■ שאהבה את מקום עבודתה והבינה כי הגשת
- 7 תלונה על ידה נגד הנאשם, תביא בהכרח להפסקת עבודתה, ותגרור אותה למערבולת אליה העדיפה
- 8 לא להיכנס. לי הסבירה כי העדיפה להתמודד בעצמה עם הסיטואציה בדרך אלטרנטיבית של
- 9 חימנעות ממפגשים עם הנאשם, משידעה שנותרו לו עוד שתי שנות כהונה, ולאור העובדה שבשגרת
- 10 עבודתה לא עבדה בצמוד אליו ויכולה היתה להרשות לעצמה להימנע מקשר ישיר עמו, ומכניסה
- 11 ללשכתו. (עמ' 118). רצונה של לי להמשיך בשגרת חייה ולהמשיך ולחזיק במקום עבודתה, הם
- 12 שגרמו לה להמעיט מחומרת המעשים ומאופיים המיני, וזו גם הסיבה לקו שנקטה בתחילת
- 13 חקירתה: "האינסטינקט הראשון שהיה לי, זה שהייתי נסערת... כשבאתי לחקירה, אני
- 14 פחדתי... ולכן ניסיתי להקטין את זה... בהתחלה ניסיתי להראות אלף פעם שזה לא הטרדה
- 15 מינית..." (עמ' 138).
- 16
- 17 גם תגובתו של אביה, האדם הקרוב אליה ביותר, לא עודדה את לי להגיש תלונה נגד הנאשם. אביה
- 18 של לי ביכר להאמין, חרף התרשמותו ממצבה הנפשי הנסער, כי מדובר בחיבוק שאינו נושא גוון מיני,
- 19 וכדבריו: "אז מה נותנים לך חיבוק מדי פעם." (ת/37).
- 20 לי גם חסה על הנאשם והתרגשה מכך שפרץ בבכי בפניה ונראה לה כהתבטאותה כ"שבר כללי".
- 21
- 22 לטעמנו, אף שהדברים מעולם לא נאמרו על ידה באופן מפורש וברור, לי גם חששה מהנאשם ורום
- 23 מעמדו. צפיה בדיסקים שתיעדו את חקירתה של לי, לא מותירים ספק בחששה הברור מפני הנאשם,
- 24 חשש שליווה אותה כמעט לאורך כל חקירותיה במשטרה. (ראה במיוחד דבריה בעמ' 24 ל-ת/29א).
- 25 חשש זה נחשף ביתר-שאת בתגובתה של לי לאחר שיחת השיבוש, בהימלטותה לחניית בית הנשיא
- 26 וחיפושה אחר מקום מסתור בין המכוניות החונות. נעיר כי גם ציונה התרשמה ש-לי לא רוצה
- 27 להתלונן מפני שהיא חוששת מן הנאשם.
- 28
- 29 החסברים, כפי שפורטו לעיל, לכבישת הגרסה, יש בהם כדי להניח את דעתנו ואיננו רואים באי
- 30 הגשת תלונה מיידית על-ידי לי משום כבישת גרסה שהפוגמת באמינות הגרסה, או ממעיטה ממנה.
- 31
- 32

בדלתיים סגורות

פרק ו' - לטענת העלילה והשפעת גורמים זרים על ל'

א) אף שהנאשם התקשה במהלך חקירתו הנגדית לכנות את ל' שקרנית, לא הפריע הדבר לסנגוריו, במסגרת סיכומיהם שבכתב (עמ' 9 לסיכומי ההגנה), לתאר את ל' כשקרנית, מניפולטיבית, "שחקנית" וכן שמות תואר נוספים. התרשמותנו מ-ל' הינה בדיוק הפוכה.

ל' היתה מוכנה למחול לנאשם. היא חסה עליו ולא רצתה כלל להרע לו. רק משהבינה כי אין מנוס וכי עליה לספר את האמת, גוללה בפני החוקרים את שאירע.

דבריה של ל' בחקירתה מיום 8.10.2006 בנושא שיחת השיבוש מלמדים יותר מכל על כי אינה מעלילנית ואינה שקרנית אלא ההפך הגמור מכך. לקראת סיום החקירה משתפת ל' את החוקר בתחושותיה וביסורי המצפון שהיא חשה לאחר שמסרה עדות שעשויה לפגוע בנאשם:

"אני מרגישה צבועה... הוא מתחיל לבכות... עם דמעות... שהחיים שלו נהרסים וש... הוא לא יודע למה אנשים נטפלים אליו... ואני עומדת כאילו ואני אומרת כאילו, אלוהים אני בצד הזה או ב... אני לא יודעת איפה אני... אני לא בצד, בשום צד ומצד שני..."

רונן: את בצד של האמת...

ל': כן אבל מצד שני אני לא רוצה להיות... אתה יודע, מאלה שעושים את הרע לאנשים..." (ת/א, עמ' 23-24).

ל' חסה על הנאשם, משזה פרץ בבכי בפניה וסיפר לה על צרותיו, ולא רצתה להימנות על אלו "שעושים את הרע לאנשים". האם כך תתנהג עדה שקרנית, מעלילה שמגלה אמפתיה כלפי הנאשם ולתחושותיו בשעתו הקשה?

ב) ההגנה מונה מספר מניעים לעלילה שהעלילה ל' עליו, אולם לא מצאנו בהם כל ממש וכפי שיפורט להלן:

המניע הראשון - הוא מניע כספי - על חשבונה של ל' הוטל עיקול מטעם מס הכנסה ויכול כי מדובר בלחץ מכוון של רשויות האכיפה שנועד להשפיע על ל' להפליל.

עיון בתשובתו של הנאשם בעמ' 5299 מראה כי מדובר בתירוץ בדיוני ערטילאי, שאין לו כל אחיזה במציאות, ואשר נוצר אך בהבל פיו.

כן טען הנאשם "שקרו דברים לא חוקיים בתשלום המשכורת שלה". (עמ' 5800) ברמזו שהמדינה "קנתה" את עדותה של ל' בכסף, ללא כל תימוכין להאשמה נטולת יסוד זו.

בדלתיים סגורות

- 1 המניע השני – לחץ תקשורתי והשפעת גורמי התביעה על לי בעקבותיו "החיבוק התמים הפך להיות
- 2 פתאום סעיף באישום" (דברי הנאשם בעמ' 4486). מדובר באמירה סתמית שנאמרה בחלל ריק ללא
- 3 כל תימוכין.
- 4 המניע השלישי – התערבות גורם שלישי. הנאשם טוען כי הרענונים בפרקליטות גרמו ל-לי להחריף
- 5 את תיאוריה. "אין לנו פה הקלטות, אין לנו תמלולים, אנחנו לא יודעים מה קרה ברענונים, אנחנו
- 6 לא יודעים... אין לי ספק שפה גורם שלישי התערב." (עמ' 5800-5797).
- 7 כשנשאל הנאשם הכיצד מתיישב מניע זה עם העובדה שהרעיון על לי מחמאות אינספור בהודעתו
- 8 ת/11, השיב: "רק מחמאות יש לי להגיד עליה", והדברים מדברים בעד עצמם.
- 9
- 10 ג) טענה נוספת בפי ההגנה ולפיה החוקר רונן, שחקר את לי, "סייע" לה לבנות את גרסתה
- 11 הסופית ו-לי שיתפה פעולה עמו, תוך שהיא מושפעת מהפרסומים בתקשורת שגרמו לה להבין
- 12 בדיעבד כי הוטרכה על ידי הנאשם
- 13 אין לקבל טענה זו.
- 14 צפיה והאזנה לחקירותיה המוסרטות והמוקלטות של לי, מגלה כי כאשר נדמה, לכאורה, מקריאה
- 15 תמליל ההודעה כי לי הודרכה, או כי הושמו מילים בפיה על ידי החוקר רונן, הרי מלמדת ההסרטה כי
- 16 חלק מהדברים הודגמו על ידי לי בתנועות ידיים וגוף, תנועות שהתמליל "העיוור" אינו משקף. ככל
- 17 שחזרנו וצפינו ושמענו את מהלך חקירתה של לי במשטרה, כך השתכנעו באמיתות הגרסה,
- 18 בעצמאותה ובאי היותה מושפעת על ידי החוקר. נדגים:
- 19 בהודעתה מיום 18.9.2006 (ת/24) לאחר שהחוקר אומר ל-לי כי הוא יודע יותר דברים משהיא
- 20 חושבת, וכי מחומר החקירה עולה כי הוטרכה על ידי הנאשם, משיבה לי: "אני לא קוראת לזה
- 21 הטרדה כי הוא חיבק אותי." (עמ' 3), אולם כשהיא מדגימה לבקשת החוקר את אופן החיבוק, היא
- 22 שולחת שתי ידיים לפנים בתנועת חיבוק מלא, תנועה שהחוקר מתאר אותה אחר כך במילותיו שלו
- 23 "מקדימה". מש-לי מתבקשת לתאר שוב את החיבוק, היא קמה משולחן החקירה ומדגימה בשפת
- 24 גוף את מהלך הדברים.
- 25 לי מקפידה לדייק בתיאוריה, ומסרבת לאשר פרטים שאינה בטוחה בהם. כך למשל, בדברים
- 26 שנרשמים מפיה בעמ' 15 לתמליל, כאשר לי נצמדת לתיאור המלל שיצא מפי הנאשם ושוללת הצעת
- 27 תיאור שאינו תואם את הזיכרון שלה:
- 28 ש: בסדר, אוקי, אז אני כותב ככה.. באותו יום נכנסתי ללשכתו עמדתי לצאת מהלשכה
- 29 ואמרתי... מזל טוב נכון?... הוא קם,
- 30 ת: לא, הוא שאל אותי אם אפשר... הוא אמר לי מגיע לי... משהו כזה...
- 31 ש: ... הוא אמר לך מגיע לי,
- 32 ת: חיבוק, או אפשר... " (עמ' 15).

בדלתיים סגורות

1 לי גם שוללת את האפשרות שהנאשם נשק לה, למרות שהנאשם בעצמו מדבר על נשיקה, וכשהיא
2 אומרת שהיא "קפאה" על מקומה, לי מדגימה כיצד קפאה על מקומה כשידיה לצדי גופה.
3 טענת ההגנה כי הדגמת לי בדבר של הושטת ידיה קמעא קדימה, מתיישבת עם האפשרות כי ידיה של
4 לי הונחו על מותניו של הנאשם בעת החיבוק, היא טענה שאין לה על מה לסמוך, כאשר אפילו
5 הנאשם עצמו אינו טוען אותה !
6

7 דוגמא נוספת מהווה תשובת לי לשאלת החוקר אם הופתעה על ידי החיבוק, ואף שהשיבה בחיוב,
8 מיד הוסיפה כי זה יהיה אבסורד לומר שהופתעה, שכן הנאשם שאל אותה אם אפשר לחבק אותה,
9 ומכך ניתן להבין כי לא היתה צריכה להיות מופתעת. דברים אלו מלמדים על מידת הדייקנות בה
10 נקטה לי בעת תיאורה את האירוע, בין במלל שהוחלף במהלכו ובין בהדגמות שנעשו, משאינה נענית
11 לכל הצעה או אמירה שיוצאת מפיו של החוקר.
12

13 אנו דוחים גם את טענת ההגנה לפיה המונח "נסערת", בו השתמשה לי כדי לתאר את מצבה שעה
14 שיצאה מלשכת הנאשם לאחר החיבוק, הושם בפיה על ידי החוקר עצמו, משום שאל אותה האם מי
15 מאנשי הלשכה ראה אותה כשיצאה נסערת מלשכת הנשיא. מעקב אחר מהלך החקירה מלמד כי
16 בשלב מוקדם יותר בחקירה כבר תיארה לי את תגובתה לאירוע באמירה "בהתחלה נבהלתי" (עמ' 9).
17 (5). וכך גם בהמשך: "אני מאוד נבהלתי באותו יום" ואף הדגישה זאת בתנועות ידיה (עמ' 9).

18 בהמשך היא מוסרת תיאור דומה ואומרת: "בהתחלה נרתעתי ונבהלתי". (עמ' 13). כן אישרה כי
19 בכתה וכי "אני לא הבנתי קודם כל מה קורה, הייתי כזה.. היה לי בלאק אווט כשיצאתי" (עמ' 13)
20 וכן "מ.ש. ראה אותי יוצאת ככה כמו אחרי מלחמה..." (עמ' 14).

21 תיאורים אלה שבאו מפיה של לי עצמה המתארים את המצב הנפשי בו היתה נתונה מיד לאחר
22 האירוע, עוד בטרם דיברה עם איש, אינם שונים בתוכנם מהמלה "נסערת" בה נקט החוקר,
23 ומבחינתו מדובר בהיינו-הך.

24 כאשר נשאלה לי אם הנאשם עשה דבר מה נוסף מעבר לחיבוק היא השיבה כי חשה שהנאשם ניסה
25 לרחרח אותה. "הוא לא בגובה שלי, הוא נמוך אז הראש שלו הגיע קצת לפה (מצביעה לעבר
26 צווארה). "והוא כאילו... אני הרגשתי שהוא מנסה לרחרח אותי." (ת/29/5, עמ' 15).

27 מצפיה בדיסק עולה כי לי סימנה בידה על צווארה, עוד לפני שהחלה לענות במלל. הסימון הוא על
28 צווארה מתחת לאוזן. לי הגבוהה מתקשה לתאר במלל מה בדיוק התרחש על צווארה. הדבר ברור
29 לנו שכן בתנוחה שתיארה לי קשה לראות מה עשה הנאשם בדיוק באותו מקום נסתר מעינה, אך היא
30 בהחלט יכלה לחוש בהצמדת פניו/אפו של הנאשם אל צווארה והרחתה. החוקר שאינו מצליח להבין
31 את התיאור ולהעבירו עלי כתב, מבקש לעשות את ההדגמה תוך שימוש הוא בבקבוק מי עדן
32 המדמה אותו לגוף אישה, ואין בכך כל פסול.

בדלתיים סגורות

1 לי מעבירה לנו את תחושותיה הסנסוריות כאשר היא מדגימה את פעולת 'ההרחח' שעשה הנאשם,
2 תוך המחשת פעולת שאיפה שנשמעת היטב בדיסק החקירה (עמ' 16), אך לא מופיעה בתמליל.
3

4 הדגמות אלו אינן עולות בקנה אחד עם טענת "הובלתה" ע"י החוקר.
5

6 (ד) עוד טענה ההגנה כי תגובותיהם של ■■■ מ.ש. וציונה, שראו בחיבוק יום ההולדת משום מה
7 הטרדה מינית, השפיעו על מצבה הנפשי של לי, באופן שקשה לעמוד על מצבה הנפשי בלא השפעה זו.
8 לא מצאנו תימוכין גם לטענה זו.

9 נכון הדבר כי גם לדברי לי עצמה, תגובתם של השניים 'הלחיצה' אותה. אולם, מתיאוריה שלה עולה
10 כי כבר כשיצאה מחדרו של הנאשם, נראתה מבוהלת. "■■■■ מ.ש. רואה אותי יוצאת ככה כמו
11 אחרי מלחמה, אז הוא... לקח אותי, דיבר איתי... ברגע שהם באו ודיברו איתי זה יותר הלחיץ אותי
12 להבין שקרה פה משהו שאסור שיהיה..." (עמ' 14).
13

14 (ה) עוד נטען על ידי ההגנה כי שאלות החוקר הן שגרמו ל-לי לחוסף עוד חיבוק על חיבוק יום
15 ההולדת, אלא שצפיה בדיסק החקירה ושמיעת המלל סותרות טענה זו.
16 החוקר שואל את לי אודות חיבוק יום ההולדת, ובאם אמר לה הנאשם דברים במהלך אותו חיבוק.
17 או אז עולה מפיה ביזמטה שלה אפשרות התרחשותו של 'החיבוק הנוסף', ללא כל קשר לתוכן
18 השאלה:

19 "רונן: הוא אמר לך משהו תוך כדי? הוא אישית אמר משהו?

20 ל': אני... לא זוכרת... אבל... אני לא זה... אני זוכרת ש... אה... שהוא אמר לי באיזושהי
21 סיטואציה,

22 רונן: זאתי או אחרת?

23 ל': או זאת או שהוא חיבק אותי פעם אחרת, אני לא זוכרת מה...

24 רונן: ...מה זה, הוא חיבק אותך עוד פעם?

25 ל': אז זהו, אני לא יודעת אם זה היה באותה סיטואציה.

26 רונן: כן

27 ל': אני... אני זוכרת שהוא אמר לי פעם אחת תחבקי אותי חזק, חזק יותר,"

28 (ת/29א, עמ' 17).

29 מכאן שהחיבוק הנוסף עולה, ביזמטה של לי ולא משום שהחוקר ניתב אותה לכך.

30 לא מצאנו, איפוא, כל ממש בטענת העלילה.

31 אף לא מצאנו כי עדותה של לי הושפעה והוקצנה ע"י גורמים זרים.

32

בדלתיים סגורות

פרק ז' - חיבוק נוסף - היה או לא היה

1 כעולה מהמצוטט בעמ' 17 ל-ת/א, דבר "החיבוק הנוסף" 'נפלט' בלי משים מפיה של לי במהלך
2 חקירתה. משמבקש החוקר לעמוד עם לי על פרטי התרחשותו של אותו חיבוק נוסף, טוענת לי שאינה
3 זוכרת בוודאות חיבוק נוסף, וכל שהיא מוכנה לומר הוא שבעקבות אירוע כלשהו שאינה זוכרת,
4 אולי 'חיבוק נוסף', או אולי הידרשותה לעבודה בלשכה בקרבת הנאשם, היא יצאה לחופשת מחלה
5 למשך שבוע.

6 בהודעתה זו לי חוזרת ומדגישה כי אינה זוכרת בוודאות אם אכן היה חיבוק נוסף.
7 גם בהודעתה מיום 12.3.2007 ת/א33, לי חוזרת על כך כי אינה בטוחה שהיה חיבוק נוסף, אך הפעם
8 מסייגת את אי זכירתה, ומוסיפה שאם אכן היה חיבוק נוסף, הרי שאופיו היה סתמי, בשונה מחיבוק
9 יום ההולדת, וכדבריה: "ואני זוכרת אם היה חיבוק שהייתי... עבדתי עם הנשיא בלשכה... אני
10 לא זוכרת אם זה היה ביום הולדת או אחריו אני רק זוכרת שאמרתי לא יכולה להמשיך ככה
11 ולקחתי שבוע מחלה... אם היה זה היה חיבוק... זה היה חיבוק, הוא לא נישק אותי, לי: היה...
12 היה חיבוק אבל זה היה חיבוק סתמי הוא... לא כמו ביום הולדת...
13 וכן:

14
15 "לא יודעת אם זה היה לפני היום ההולדת אחרי היום ההולדת, אין לי מושג. אבל זה היה חיבוק
16 לא כמו שביום הולדת." (ת/א33, עמ' 7)

17
18 לי, שאט-אט נוטשת את עמדתה הראשונית לפיה היא לא זוכרת בוודאות קיומו של חיבוק נוסף,
19 ממקמת את אותו חיבוק נוסף לאחר חיבוק יום ההולדת וכדבריה: "אני חושבת שהחיבוק היה
20 אח"כ אבל אני... אל תתפוס אותי במלה אני ממש לא זוכרת." (עמ' 8 ש' 142).
21 דבר התרחשותו של החיבוק הנוסף הופך להיות וודאי יותר בהודעתה ת/א33: "כן זה היה שתיים..
22 אני לא רוצה סתם לומר ולהגדיל ולהרחיב."

23
24 התפתחות גרסתה של לי בכל הנוגע לחיבוק הנוסף, תואמת להתפתחות גרסתה הכללית, עת בתחילת
25 הודעותיה במשטרה נקטה בהכחשה כללית, כאשר טיפין-טיפין מסרה פרטים נוספים. בעדותה בבית
26 המשפט כבר מופיעה גרסה מלאה על פרטיה ונסיבותיה.
27 כך גם בענין החיבוק הנוסף. בתחילה לי אומרת שהיא איננה זוכרת אם היה חיבוק נוסף, לאחר מכן
28 היא כבר מתארת את אופי החיבוק הנוסף ומתי התרחש הגם שהיא שוב מסייגת את דבריה בחוסר
29 וודאות, עד כי בעדותה בבית המשפט היא זונחת את ניסיון ההכחשה ומגוללת בפני בית המשפט את
30 אשר אירע.

31

בדלתיים סגורות

- 1 משאב בית הדין, כב' השופט קרא, שואל את לי אם בכלל היה חיבוק נוסף מעבר לחיבוק יום
- 2 ההולדת, משיבה לי, ללא היסוס, בחיוב:
- 3 "כב' השו' קרא: בואי נתחיל מזה. היה חיבוק נוסף, חוץ מהחיבוק שדיברת עליו מהבוקר עד
- 4 עכשיו.
- 5 העדה לי: כן... זה קרה בלשכה, גם אחרי, בשעה שעבדתי איתו... זה היה אותו חיבוק, ורק בלי,
- 6 הוא לא שם את ה... עו"ד ר. עמיאל: את הראש, ת: את הראש עלי. ש: אותו חיבוק את מתכוונת
- 7 מהבחינה של הידיים ת: כן". (עמ' 85 לפרוטוקול).
- 8 "אמרתי שהיה עוד פעם אחת בוודאות". (עמ' 266 לפרוטוקול).
- 9 "אני זוכרת שהיה עוד חיבוק אחד בוודאות". (עמ' 267 לפרוטוקול).
- 10 בשלב זה, לא זכר בלבד ש-לי עונה בהחלטיות שאכן היה חיבוק נוסף, ללא כל הסתייגויות בדבר זיכרון
- 11 לא מדויק, היא אף מתארת אותו על פרטיו: "זה היה חיבוק, שהוא הצמיד את החלק העליון אלי,
- 12 והראש לא היה, זאת אומרת ממש רק חיבוק". (עמ' 85 לפרוטוקול).
- 13 הגם ש-לי איננה יכולה למקם את אמירת הנאשם "חזק יותר", האם נאמרה במהלך חיבוק יום
- 14 ההולדת או שמא במהלך החיבוק הנוסף, לי מעידה כי בחיבוק הנוסף הנאשם הידק את ידיו עליה,
- 15 ואף חיבק אותה בפועל חזק יותר, וכדבריה: "אני לא יודעת, רק באותו רגע הוא חיבק אותי יותר
- 16 חזק, הוא כן הידק את הידיים שלו אלי יותר". (עמ' 86 לפרוטוקול).
- 17 לי גם מאשרת, את עיתוי החיבוק הנוסף, אשר במהלך חקירתה במשטרה הובע רק כקברה, ואומרת
- 18 כי החיבוק הנוסף התרחש לאחר חיבוק יום ההולדת, ולא לפניו. (עמ' 131-130 לפרוטוקול).
- 19
- 20 לי חוזרת ומסבירה מדוע לא סיפרה על החיבוק השני בחקירתה במשטרה ומשנשאלה עליו השיבה
- 21 בצורה עמומה וסתמית, והיא מתרצת זאת בנימוק, שחזר ועלה לכל אורך עדותה, לפיו: "כי לא
- 22 רציתי, שוב פעם, שזה יהפוך למשהו יותר היסטרי". (עמ' 166 לפרוטוקול) וכן:
- 23 "כי אני לא רוצה להיות שמה... (עמ' 171).
- 24 "אני אמרתי לך את זה כבר קודם, גם אחרי החקירות, כל הזמן הזה, ניסיתי תמיד לצאת... זה
- 25 השלב שעדיין לא הגישו את כתב האישום. כל הזמן הזה, ניסיתי לצאת מכל הסיפור הזה". (עמ'
- 26 187 לפרוטוקול).
- 27
- 28 הנה כי כן, קיומו של החיבוק השני הפך לוודאי, ולא קיים כל ספק בדבר התרחשותו.
- 29 לא זו אף זו. בפני בית המשפט הובא גם תיאורו של אותו חיבוק נוסף, אשר דמה למעשה לחיבוק יום
- 30 ההולדת, למעט הנחת הראש על צווארה של לי ורחרוחה. אף למדנו על מיקומו של החיבוק הנוסף,
- 31 שהתרחש לאחר חיבוק יום ההולדת, לאחריו נטלה לי חופשת מחלה.

בדלתיים סגורות

- 1 בניגוד לעמדת ההגנה, הפרטים שמסרה לי הינם מספקים על מנת לקבוע את אופיו של החיבוק
- 2 הנוסף ולהכריע בשאלה אם הוא עולה לכדי עבירה, אם לאו.
- 3
- 4 נציין בהקשר זה כי לא ירדנו לאומד דעתה המדויק של התביעה באשר לעבירה שהיא מבקשת לייחס
- 5 לנאשם בגין החיבוק הנוסף, האם מעשה מגונה או שמא הטרדה מינית, הגם שההגנה, כעולה
- 6 מסיכומיה, התבוננה על כתב האישום ככזה המייחס לנאשם עבירת מעשה מגונה גם בגין החיבוק
- 7 הנוסף.
- 8 התבוננות על שני החיבוקים שחיבק הנאשם את לי במסגרת האישום השלישי ועל החיבוק שחיבק
- 9 הנאשם את ה' במסגרת האישום השני, מעלה כי החיבוק הנוסף של לי והחיבוק של ה' הינם דומים
- 10 למדי, והם שונים מהותית מחיבוק יום ההולדת שהתאפיין במיניות בוטה יותר, לאור הנחת ראשו
- 11 של הנאשם על צווארה של לי ורחיפה תוך כדי כך.
- 12
- 13 אין אנו סבורים כי בחיבוק הנוסף נתקיימו התנאים הנדרשים להרשעה במעשה מגונה, משלא
- 14 הוכחה הכוונה הפלילית הדרושה, דהיינו: אחת משלוש המטרות הנקובות בסעיף 348(ו) לחוק
- 15 העונשין: גירוי מיני, או סיפוק מיני או ביזוי מיני, כפי שעשה במסגרת חיבוק יום ההולדת.
- 16
- 17 יחד עם זאת, נחה דעתנו כי בחיבוק השני כשל הנאשם במעשה הטרדה מינית, בהינתן העובדות
- 18 הבאות אשר אינן שנויות במחלוקת:
- 19 (א) החיבוק הנוסף הינו אירוע שלישי במספר במסגרת ההתייחסויות של הנאשם, אם במלל
- 20 ואם במעשה, כלפי לי והנושאות אופי מיני, כאשר ההתייחסות הראשונה מתבטאת
- 21 באמירה "שפתיים חושניות", ההתייחסות השנייה מתבטאת בחיבוק יום ההולדת,
- 22 וכאשר החיבוק הנוסף הינו התייחסות שלישית.
- 23 כבר ציינו שהתייחסות משמעה הן במלל והן במעשה.
- 24 (ב) בין הנאשם לבין לי היו קיימים בעת הרלוונטית יחסי עבודה, והאמירה, כמו שני
- 25 החיבוקים, נעשו עת לי עבדה בלשכתו, תוך ניצול מרותו עליה.
- 26 (ג) החיבוק הנוסף נשא אופי מיני כעולה מהנסיבות אותן תיארה לי, דהיינו חיבוק חזיתי,
- 27 הצמדה חזה לחזה, שילוב הידיים מאחורי גבה של לי והידוק עוצמת החיבוק.
- 28 הנה כי כן, החיבוק הנוסף נעשה במסגרת "התייחסויות חוזרות" שהופנו ל-לי ואשר התמקדו
- 29 במיניותה.
- 30 התביעה היתה מופטרת מלהוכיח כי לי הראתה לנאשם כי איננה מעוניינת בחיבוק הנוסף, לאור
- 31 הוראת סעיף 3(א)(6) לחוק למניעת הטרדה מינית, הקובע כי בהינתן יחסי עבודה וניצול מרות,

בדלתיים סגורות

1 החטרדה המינית תיחשב ככזו "גם אם המוטרד לא הראה למטריד כי אינו מעוניין בהצעות או
2 בהתייחסויות האמורות."

3 מכל האמור לעיל עולה, כי הנאשם אכן חיבק את לי חיבוק נוסף ומשעשה כן, כשל בעבירת הטרידה
4 מינית.

פרק ח' – התבטאויות הנאשם

7 התביעה לא מסתפקת בעתירתה להרשיע את הנאשם בעבירת מעשה מגונה בגין חיבוק יום ההולדת,
8 אף לא בעתירתה להרשיעו בעבירת מעשה מגונה ו/או הטרידה מינית בגין החיבוק הנוסף, והיא
9 מבקשת מבית המשפט להרשיע את הנאשם בעבירת הטרידה מינית, גם בגין מקבץ התבטאויות
10 בעלות אופי מיני אותן אמר ל-לי בהזדמנויות שונות.

11 נבחן, איפוא, מה הן האמירות אותן אמר הנאשם ל-לי.

12
13 בהודעתה ת/24א משנשאלה על התבטאויות הנאשם, או על מעשים נוספים מעבר לחיבוקים, השיבה
14 לי: "גם אם זה כן זה היה, כאילו כאות את חמודה או צביטה בלחי, צביטה פה, כאילו אתה יודע."

15 (עמ' 6 שו' 133-135), תוך שהיא משייכת את הצביטה בלחי לנסיבות קבלת מכתב תודה על עבודתה.
16 לדבריה, הדבר קרה פעם אחת, לפני הרבה זמן בתחילת עבודתה "זה היה ממש מזמן". כן מציינת

17 כי היו אמירות שנאמרו לה אגב תספורת חדשה או אירוע אחר: "נגיד, הייתי אחרי אירוע ועשיתי
18 פן או משהו כזה אז איך הוא אמר לי התגנדרת היום או כל מיני שטויות כאלה." (עמ' 16).

19 בהודעתה ב-ת/29א הוסיפה את האמירות: "נו מה עם חבר" (עמ' 13), וכן "עיניים יפות".

20 ובראיון בפרקליטות מחוז י-ם ת/34 – מספרת לי כי הנאשם אמר לה שיש לה "עיניים יפות", וכן
21 שאל "מה עם חבר", "מה עשתה במוצ"ש".

22
23 בנוגע לכל האמירות לעיל, אמרה לי כי לא ראתה בהן כל דבר מטריד, וכדבריה: "ש. לא. ראית בזה
24 מה, ראית בזה פגיעה, משהו טורדני? ת. לא." (עמ' 135 לפרוטוקול).

25
26 ב-ת/37 – מספרת לי לראשונה על התבטאות הנאשם כלפיה באמירה: "שפתיים חושניות",
27 וכשנשאלה מדוע הסתירה אמירה זו ולא סיפרה אודותיה בחקירותיה הקודמות, השיבה שעשתה כן

28 במכוון וזאת משום שלא רצתה להיות מתלוננת.

29 לי סיפרה כי אמירה זו נאמרה עת ישבה עם הנאשם בלשכתו ועבדה עמו עד שעה מאוחרת, וכי בה,
30 להבדיל מן האחרות, ראתה משהו מטריד. לי זכרה כי אמירה זו נאמרה לה לפני שהתרחש חיבוק

31 יום ההולדת, וכדבריה:

32 "ש. עכשיו, נגיע, אבל נחזור לזה אחר כך, השפתיים החושניות."